

155 mio. i skuffen

- kunne betale for taxameter-forhøjelse.
Men Helge Sander bringer ikke millionerne i spil

Studereroptaget faldt drastisk i år sammenlignet med året forud. Det betyder, at statens budgetterede taxameter-udgifter i 2009 falder drastisk, helt præcist med 155 mio. kr.

Det afslører et notat fra Videnskabsministeriet, som samler op på universiteternes indberetninger af forventet STÅ-produktion. Men ministeriet har ikke givet oplysningerne om de 155 mio. videre til Folketingets universitets-forhandlere, så millionerne kunne indgå som korrektion til det finanslovsforslag, som Regeringen lagde frem for et par måneder siden.

"Oppositionen er ikke præsenteret for dette konkrete tal på forventede mindre-udgifter", fortæller den radikale forhandler Marianne Jelved, der netop nu sidder i forhandlinger om finanslov-2009.

"Det er da interessant, hvis der er 155 mio. ekstra at spille med, men de ville nu komme i spil før eller siden. Ministeren kan ikke 'gemme' dem, og de kan heller ikke gå tilbage i Finansministerens kasse. Det er nemlig en klar aftale i forhandlingskredsen om universitets-finansloven, at 'uforbrugte midler' skal indgå i spillet. Millionerne ville altså under alle omstændigheder komme frem på forhandlingsbordet – spørgsmålet er bare, hvornår, til hvad og hvornår de kan udløses. Og det sidste er der ikke enighed om lige nu".

155 mio. til regulering af taxametre?

Oplysningen om en forventet besparelse på 155 mio. på udbetaling af stå-taxametre falder sammen med et voksende krav om, at taxametrene for humaniora og samfundsvidenskab reguleres. DJØF m.fl. har sammen med en række erhvervsorganisationer foreslået et løft på 8000 kroner allerede til næste år og det ville koste

370 millioner ekstra på finansloven.

155 mio. ville finansiere halvdelen af en taksameter-forhøjelse allerede i 2009?, lyder spørgsmålet til Jelved.

"Jeg vil ikke forpligte mig på, at bringe de 155 mio. ind i det spil på nuværende tidspunkt", svarer Jelved.

"I forhandlingerne er det foreløbig aftalt – som minimum – at der laves en analyse af taxameter-taksterne, som så kan danne baggrund for en takstregulering. Men det er da rigtigt, at så kan takstreguleringen først ske i 2010 og ikke allerede i 2009".

Politikerne slutter finanslovsforhandlingerne d. 7. november.

Budgettal

Der kan herske nogen usikkerhed om de 155 mio. som budgettal. I Universitetsstyrelsen peger man på, at universiteterne har været meget 'konservative' i deres forventninger.

"Vi har tidligere selv lavet de prognoser, men i år har vi bedt universiteterne om selv at gøre det, og det er der kommet nogle lidt lavere prognoser ud af. Om der ligger noget politisk i det, ved jeg ikke", siger kon-torchef Rudolf Straarup.

Universiteterne kan fremstillet sig mere udsultede end de i virkeligheden er. Så spørgsmålet er, om budgettalene holder, spørger Straarup:

"Vi ved det ikke, hvis det viser sig at universiteterne har lavet bevidst konservative vurderinger, så bliver det jo ikke sådan", siger han.

lah/jø

Se side 8-11

IDA kontra AC 3
Ingeniører vil forhandle udenom AC-paraplyen og den fælles akademiker-overenskomst

Galathea-3 fejrer sig selv 5
Men der er ingen planer om evaluering af projektet, og om pengene kunne være brugt bedre

Ranking og bevillinger 4
Ministeren praler af, at Danmark har to universiteter i top-100. Men han vil ikke betale hvad det koster at blive deroppe, siger KU-dekan

Regeringen: Rumforskning 8
Forslag: 75 mio. alene til rumforskning og kun 100 mio. til universiteternes basisforskning i 2009

Lavt optag giver lavvande 10
Universiteterne prøver at agere roligt, mens de kan se frem til minus på 155 mio. i taxameterindtægter næste år

TEMA: Autoritetslister 12-17

68 faggrupper 12
- har siden januar lavet lister over tidsskrifter, som det giver point at publicere i – og især over højniveau-tidsskrifter, som tæller ekstra

Dørvogterne 14
DOKUMENTATION: Se navnene på dem, der har vurderet tidsskrifter på dit fagfelt

Forsker med flotte ben 18
Konkurrencen om universitetskarriere er behård med mobning og brødnid – og hygge. UNG FORSKER

"Vi var alle grådige ..." 23
Økonomer og journalister forsømte deres rolle som vagthunde før den store økonomiske krise, siger økonom, som fik tæsk for at advare i årevis

Wiki-viden og wikipedianere 26
Folkelig konsensusviden? Halvsvar på alt? Eller lige så godt som Gyldendals leksikon?

Akademiske badedyr 31
Folk tror, at universitetslærere holder fri, når de studerende har ferie. Men der er jo papers, som skal skrives

Medlemsblad for DM's universitets-ansatte (ULA), DM's forskningsinstitutions ansatte, DJØF's undervisnings- og forsknings-ansatte (under Overenskomstforeningen), samt JAs, DFs og DDDs undervisnings- og forskningsansatte.

Bladets leder udtrykker fælles holdninger. Øvrige artikler i bladet er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med afdelingernes synspunkter. Eftertryk er tilladt med tydelig kildeangivelse.

Redaktion:

Lektor Leif Søndergaard, DM I
Lektor Mogens Ove Madsen, DJØF
Seniorforsker Niels Erik Poulsen,
DM1-sektorforskning
Lektor Lars Kamp Nielsen,
Pharma Danmark
(ansvarshav. for dette nummer)
Seniorrådgiver Kirsten Pilegaard,
Dyrlægeforeningen
xxx, JA

Journalist Lasse Højsgaard (lah@dm.dk)
Red. leder Jørgen Øllgaard (Joe@dm.dk)

Redaktionen adresse:

FORSKERforum
Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg

Telefon: 38 15 66 33
Fax: 38 15 66 32

FORSKERforum

udkommer 9 gange om året.
Bladet udkommer den første uge
i hver måned.

Næste deadline:

21. november 2008

Se de seneste nyheder på
www.forskerforum.dk

Øvrige adresser:

DM
Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 15 66 00

DJØF
Gothersgade 133
PB 2126
1015 Kbh. K
Tlf. 33 95 97 00

PharmaDanmark
Rygaards Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 39 46 36 00

JA – Jordbrugsakademikerne
Emdrupvej 28A
2100 København Ø
Tlf. 38 71 08 88

Dyrlægeforeningen
Emdrupvej 28A
2100 København Ø
Tlf. 38 71 08 88

Oplag: 7.500

Grafisk Produktion:

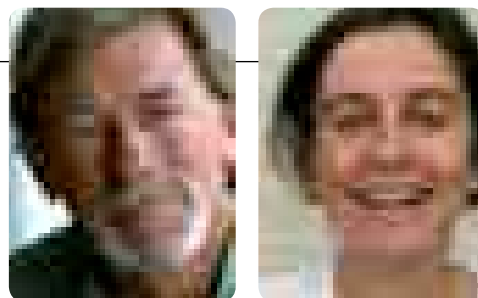
Poul Rømer Design
Tlf. 44 53 05 51

Tryk:
Datagraf

Foto: Søren Hartvig
(hvor ikke andre er anført)

LEDER

Af Lars Kamp Nielsen, Pharma Danmark og Kirsten Pilegaard, DDD

Matthæus og globaliseringsmilliarderne

"For enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har" (Matth. 25, 29).

Selv om Statsministeren har udtalt, at religion fylder for meget i det offentlige rum, kan mekanismen tilsyneladende godt bruges, når der skal fordeles forskningsmidler.

Regeringen chokerede universiteternes topledelse midt i oktober med sit udspil til, hvordan Globaliseringsmilliarder skal fordeles: Kun 10-20 procent til universiteternes frie basisforskning og resten til politisk styrede satsninger.

Hvor universiteterne regnede med, at mindst 50 pct. skulle ind ad fordøren til basisforskning, så vil Anders Fogh og Lars Løkke kun slippe 10-15 pct. I penge regnede universiteterne med mindst 500 mio. i 2009, men nu har de kun udsigt til 100. (Og i 2010 regnede universiteterne med mindst 1000 mio. men har nu kun udsigt til 350 mio).

Med chokudspillet er det seneste års forhandlinger om fordelingsprincipper (via fx "autoritetslister", se tema s. 10-15) gjort illusorisk, fordi der kun er småpenge at fordele. Så slagsmålet mellem de gamle universiteter og de nye om fordelingsmekanikken blev for en stund sat i stå, fordi der simpelthen ikke var penge at skændes om.

Men Regeringen kommer forhåbentlig ikke igennem med sit udspil – i de intense forhandlinger i Folketinget som foregår lige nu.

Jesper Langballe har belært regeringen om, at ligheden om de betroede talenter ikke skal tages for pålydende. Både opposition og Dansk Folkeparti er imod fordelingen og Socialdemokraterne har sammen med AC krævet 60 % basismidler og de radikale har krævet 70 %.

Formanden for Rektorkollegiet Jens Oddershede kalder udspillet for "en ond drøm", men helt overraskende kan det nu ikke være. Med accepten af udviklingskontrakter, der klart udtrykker vilje til øget konkurrenceudsættelse af basismidler, ligger rektorerne som de har ret.

Ser man på de kontrakter, som dekanerne "frivilligt" har lavet og den måde man er i gang med at opfinde de mest besynderlige måder at opgøre forskningskvalitet på, så bliver man virkelig forskrækket.

For enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har" (Matth. 25, 29)

Baggrunden er selvfølgelig Universitetsloven fra 2003,

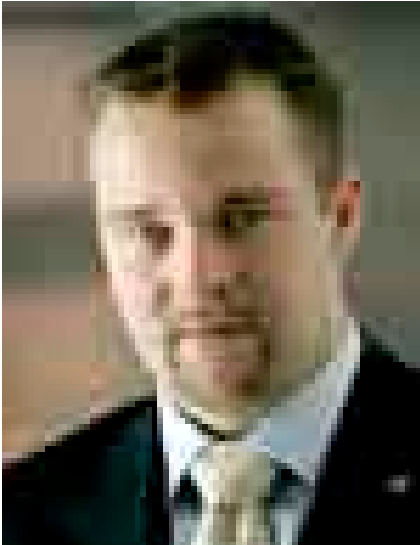
som i høj grad tillader ministeriel detailstyring og diktat af udviklingskontrakterne. Derfor skal Universitetsloven ikke blot justeres. Den skal grundlæggende ændres, så universiteterne får friheden tilbage og så de ansatte og studerende får deres indflydelse tilbage. Den fornemme placering med Københavns Universitet og Århus Universitet blandt verdens top-100 er jo ikke skabt af den nye universitetslov – nok nærmere på trods.

Men en revision er ikke løsningen på alle universiteternes problemer. Krigens mellem de store og små universiteter om forskningsmidlernes fordeling i forhold til undervisnings – og forskningskvalitet har splittet Rektorkollegiet. Denne konflikt kan universiteterne ikke selv løse. Her kræves politisk styring, for selvfølgelig skal vi have både god undervisning og god forskning på alle universiteterne. Underskriftindsamlingen blandt de universitetsansatte har rundet næsten 6500 underskrifter med krav om en universitetslov, der sikrer adgang uanset økonomisk formåen, sikrer medindflydelse og akademisk frihed, sikrer forskningsfrihed, sikrer ressourcer og sikrer den forskningsbaserede undervisning.

Mere langballificering, tak!

Anslag mod akademisk fælles-overenskomst

Ingeniørerne kræver at få deres egen overenskomst og egen forhandlingsret – udenom AC. Men ACs formand mener ikke, at arbejdsgiverne hopper på den model

IDA-formand Lars Bytoft

Ingeniørforeningen IDA kan have lagt en bombe under den fælles AC-overenskomst for alle akademiske statsansatte. IDA har nemlig meldt sig ud af AC og nu markerer IDAs formand for første gang åbent, at IDA arbejder for at få sin egen ingeniør-overenskomst og at man også ønsker overtage den forhandlingsret, som AC har i dag:

"I dag har AC forhandlingsretten, også på ingeniørområdet, ja. Men lad os nu se, om det også er sådan fremover", siger **IDA-formand Lars Bytoft**. "IDA har allerede været i uformel kontakt med dem, som er med til at indrette forhandlingssystemet for stat, kommuner og regioner. Og jeg har da en forventning om, at vi i 2011 får mulighed for at få vores selvstændige ingeniør-overenskomst, ved at ingeniør-området løftes ud af AC-systemet"

Har IDA en skuffeaftale med Lars Lykke Rasmussen og Finansministeriet om en særlig IDA-overenskomst, hvorved den nuværende AC-fælles-overenskomsten slås i stykker?

"Som sagt: Vi har været i uformel kontakt med forhandlerne på områderne for stat, kommuner og regioner."

Fællesoverenskomst løntrykker

IDA-formanden forklarer udmeldelsen med ACs manglende evne til at forhandle resultater på ingeniør-området:

"Ingeniører har stemt nej til to af de sidste tre overenskomster, så IDAs ønske er, at ingeniører får deres egen overenskomst på det offentlige område. AC-overenskomsten har altså været 'løntrykkende' for ingeniører. Vi mener, at ingeniører står så stærkt på arbejdsmarkedet og endnu stærkere i fremtiden, hvor der vil blive mangel på ingeniører,

at offentligt ansatte ingeniører kan gøre krav på højere løn end de AC-overenskomster, som er indgået", forklarer Lars Bytoft.

IDAs krav om egen overenskomst kan være en bombe under AC, fordi særvilkår for ingeniører vil slå den akademiske fællesoverenskomst for humanister, scient'ere m.fl. i stykker. Og resultatet kan være, at også andre grupper – fx læger og DJØF'ere – vil kræve at få deres egen overenskomst, hvorved der er lagt op til stor lønrivalisering mellem forskellige offentligt ansatte akademikere.

IDA: Branche-organisation eller fagforening?

Nogle hævder, at IDA nu lægger sig om til at være en service- eller branche-organisation for ingeniører, fordi hovedparten af medlemmerne er privatansatte, og at fagforeningsaspektet skal nedtones?

"Jeg vil hellere sige, at der er andre, som opfører sig som fagforeninger i gammeldags forstand, hvor det at lave kollektive overenskomster er den eneste måde at lave aftaler på, af hensyn til lavtlønsgrupper m.m. Vi er mere åbne overfor individuelle aftaler, hvor vi går efter at sikre medlemmerne så høj en løn, som det nu er muligt. Men det betyder ikke, at vi opgiver at være interesseorganisation, og det har vi da også fortalt bl.a. repræsentanterne for delegert-forsamlingerne", svarer IDA-formanden.

AC-formand Sine Sunesen:

ACs formand er dog slet ikke bekymret over ingeniør-formandens udmelding:

"IDA-ingeniørerne har allerede deres egen overenskomst; det er bare AC som forhandler den! IDA skal også få lov at fremsætte deres egne overenskomstønsker og få dem præsenteret til sidst i overenskomstforhandlingerne, når fællesoverenskomsten er på plads. Men reelt har de ingen indflydelse på forløbet, og de vil bare få en kopi af det, som er forhandlet for det offentlige akademikerområde. Med udmeldelsen får de altså ikke flere muligheder ved at køre solo, tværtimod", siger **Sine Sunesen**, som var fagforenings-sidens chefforhandler ved de sidste overenskomstforhandlinger.

Men vil arbejdsgiverne ikke have en fordel ved at kunne spille forskellige akademiker-grupper ud mod hinanden ved at give ingeniørerne en særstilling?

"Den tankegang og del og hersk holder slet ikke i praksis. Jeg tror slet ikke Finansministeren ville overveje at imødekomme IDAs

AC-formand Sine Sunesen

ønske. Der er ingen arbejdsgivere, som vil belønne grupper, som går solo. Spredte forhandlinger og mange overenskomster vil kun være et irritationsmoment. Arbejdsgiverne arbejder tværtimod for at samle forhandlingerne", siger hun og slutter:

"Lars Bytoft stiller bedre forhandlingsudsigter i sigte for at berolige en gruppe offentligt ansatte, der med rette er bekymrede for, hvordan de nu skal få deres interesser varetaget, når IDA går solo udenfor AC. Det er et forsøg på at kvæle intern kritik. -medlemmer der med rette er bekymrede"

Intern kritik i IDA

Internt i IDA har offentligt ansatte IDA-grupper for nylig kritiseret IDAs topledelse for udmeldelsen af AC, fordi man hermed har sat sig udenfor indflydelse i AC, som skal forhandle overenskomsten for 2011. En delegeret-udtalelse fra forsamlingen, som repræsenterer 18.500 IDA-medlemmer kalder det "helt utilfredsstillende", at der ikke er udarbejdet en gennemtænkt plan for, hvordan de offentligt ansatte IDA'er skal få deres interesser varetaget udenfor AC?

Hertil svarer IDA-formanden: "Der ligger en gennemtænkt plan, som er kommunikeret ud, og heri indgår, at der skal gennemføres strategiske forhandlinger om, hvordan man samarbejder 2008-11 med organisationerne under AC-strukturen", forklarer Bytoft.

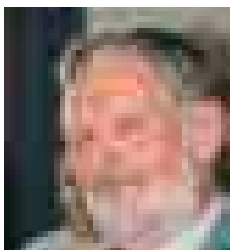
"Og de beløb som spares i kontingent til AC – 7 mio. kr. – skal reinvesteres i IDA-systemet, så vi får en styrkelse af de lokale tillidsfolk og en styrket central forhandlingskompetence inden for IDA samt bedre lobbyvirksomhed m.m."

jø

Sander: DMU kan ikke sige nej

AU: Men forskere kan sige nej til at udføre myndighedsopgaver

"Danmarks Miljøundersøgelser er ikke en sektorforskningsinstitution, men en del af Aarhus Universitet". På trods heraf så skal universitet "frivilligt" indgå en aftale om forskningsbaseret myndighedsbetjening med Fødevarerministeriet og Miljøministeriet. Og når DMU har indgået en sådan aftale, så er DMU selvfølgelig forpligtet til at leve op til denne aftale. DMU kan altså ikke sige nej til udføre ønsket myndighedsbetjening.

Henrik Sandbech

Det fortæller videnskabsministeren i et svar til Folketingets Videnskabsudvalg (svar 208-214 – september). Helge Sander mod-siger således DMU-direktør Henrik Sandbech, som i FORSKERforum 218 hævdede, at DMU kan sige nej, og at DMU faktisk i nogle tilfælde har sagt nej inden for de sidste par år.

Sandbech ville dog ikke oplyse, hvad DMU har sagt nej til at udføre.

Hvis der bliver politiseret: Gå til din chef

Videnskabsministeren blev også bedt om at forholde sig til, om der er tale om "uafhængig forskningsbaseret myndighedsbetjening", når udkast til myndighedsrapport bliver sendt til kommentering hos opdragsgiveren før offentliggørelse.

Ministeren svarer, at DMU formelt har forskningsfrihed og skal sikre, at der "altid udøves en uafhængig, selvstændig og perspektivrig forskning". Men ministeren tilføjer så, at der kan være saglige grunde til "at gennemse" en rapport før offentliggørelse. Der er altså ikke noget, der forhindrer "en dialog" mellem det pågældende ministerium og universitetet.

Men ministeriet kan ikke kræve adgang til at rette i en rapport eller kræve indflydelse på resultatet eller konklusioner: Et fagministerium kan heller ikke stille krav om eller på forhånd forpligte DMU til at levere et bestemt resultat, konstaterer ministeren.

Men hvad skal forskerne så gøre, hvis det alligevel skulle ske, at embedsmænd kræver ændring af ikke-faglig, men politisk karakter?

Ministeren svarer, at kontrakter bør indeholde klare retningslinier for forpligtelser og rettigheder i tilfælde af misligholdelse. Men hvis en forsker oplever, at der politiseres, "bør vedkommende kontakte sin overordnede, så danne kan foretage det fornødne i sagen".

AU: En forsker kan sige nej til en opgave

Prorektor for videnspredning Søren Elkjær Frandsen understreger, at sektorforskerne på linje med universitetsforskerne har pligt til at stå fast på deres faglighed, men de kan også under særlige omstændigheder sige nej til at udføre en opgave:

"En forsker i sektorforskningen og i øvrigt også på universitetet har metode- og teori-frihed, men kan jo pålægges bestemte opgaver af lederen. Og på AU er det sådan, at en forsker i konkrete tilfælde kan sige nej til at udføre en opgave, hvis han ikke kan se sig selv i kommissariatet eller hvis han ikke mener, at opgaven kan løses inden for den givne (tids-ramme). Til at udføre konkrete myndighedsopgaver er det så ledelsens opgave at strikke en ramme og et team sammen. Og DMUs ledelse har åbenbart vurderet i det konkrete tilfælde med braklægnings-notatet, at man godt kunne sige ja til opgaven".

Aarhus Universitet er netop nu i gang med en undersøgelse af forretningsgange og 'kvalitetssikringen af myndighedsrådgivningen' ved DMU, men det afvises, at undersøgelsen er fremprovokeret af miljøjournalist Kjeld Hansens kritik. Evalueringen forventes færdig omkring årsskiftet.

jø

GALATHEA-3

Stor præsentation af

"De foreløbige resultater tyder på, at Galathea-3 ekspeditionen har været anstrengelserne værd og mere til. Danmark har fået en stærkere profil i havforskningen. Og der er opstået samarbejdsrelationer mellem for-

Kigger Kronprinsen mon langt efter en evaluering af Galathea-projektet

Kronprins Frederik var omkranset af videnskabsminister Sander og undervisningsminister Haarder på forreste række, da Galathea-3 holdt præsentationsfest

fejrer sig selv – fortsat uden evaluering

forskning fra 180 mio.'s Galathea-3. Men Videnskabsministeriet vil ikke lave en evaluering af projektet

skerne og Søværnet". Sådan lød videnskabsminister Helge Sanders refleksion over ekspeditionen halvandet år efter, at den sluttede. Det skete ved en stor konference, hvor mange af projekterne lavede song-and-dance over deres deltagelse i det 200 mio. kr's dyre projekt. Det handlede om nye fiskearter, ålens hemmeligheder, kviksølvforurening ud for Sydafrikas kyst, iskoldt dna i ost og vaskepulver, kulstof i havet m.m.

Nul debat

Der var ikke indlagt plads i programmet til debat. For udenforstående, som ikke var med på sejlturen, lignede konferencen faktisk en familie-sammenkomst med hilsner og klap på skuldrene og opdatering blandt folk, som ikke har set hinanden i nogen tid.

Ikke overraskende var der tilsyneladende stor tilfredshed blandt de forskere, som deltog i ekspeditionen. Havforskeren Kathrine Richardson svømmede rundt som en fisk i vandet. Og i Jyllands-Posten, som var hovedaktør i projektet, kaldes det da også en succes blandt de fleste af deltagerne, uden at sætte navne på mindretallet.

Hvis der var lidt malurt, så handlede det formidlingen, som minister Sander strejffede i sin velkomst: "Det primære formål var at styrke dansk forskning. Men formidlingen var også et formål, så der kan skabes interesse for og indblik i naturvidenskaben. Men formidlingen har været til debat, og ikke alle synes, at det var godt nok"

Videnskabsministeriet: Ingen samlet evaluering af Galathea-3

Ingen på konferencen fortalte om fiaskoer. Og der var heller ingen, som stillede spørgsmål ved, om de 80 mio. kr. statspenge – ud af de samlede udgifter på 180-200 mio. – var givet rigtigt ud, dvs. om de kunne være brugt bedre på andre former for forskning. Og det finder vi måske aldrig ud af, for der er ingen planer evaluere projektet i sin helhed, fortæller Videnskabsministeriets departementschef Uffe Toudal Petersen.

"Nej. Videnskabsministeriet har ingen planer om en evaluering af forskningsdelen. Nu skal forskerne selv have muligheder for at arbejde de mange data, og så kan forskningsrådssystemet og universiteterne vurdere resultaterne på hver deres områder. Men det vil ikke være rimeligt at evaluere data allerede nu, halvandet år efter ekspeditionsslut"

God og banebrydende forskning var et af ekspeditionens hovedformål. Et andet succeskriterium var formidlingen:

"Det kan da godt være, at vi om nogle år vil samle op på, hvor mange videnskabelige artikler, ekspeditionen har kastet af sig", forklarer departementschefen.

Det tredje succeskriterium var formidling til offentligheden og uddannelsessystemet, som skulle skærpe interessen for naturvidenskaberne – og få de unge væk fra gadehjørnerne. Men det er ikke Videnskabsministeriets sag, derimod Undervisningsministeriets.

Projektet 'udenfor kategori'

Er det ikke ulogisk, at der ikke blev sat præcise succeskriterier op for Galathea-ekspeditionen – og at projektet slet ikke skal evalueres, når der hersker evalueringsmani på alle andre områder?

"Det ville ikke være rimeligt. Videnskabsministeriet kræver jo heller ikke evaluering af forskningsrådenes projekter. Og Galathea kan siges at være 'udenfor kategori' (cykelsprog for ekstremt svære bjergstigninger, red.). Det er så enestående og komplekst et projekt, at der ikke kan sættes evalueringskriterier op, som vil give mening", siger Uffe Toudal Petersen.

Er 'udenfor kategori' ikke bare en omskrivning af, at projektet er fredet, fordi det for Regeringen er et politisk profilerings-stunt, med kronprinsen i spidsen?

"Nej, hov. Det er et ledende spørgsmål. Det er altså ikke fordi kronprinsen var med. Det vil som sagt ikke give mening at evaluere det samlet på nuværende tidspunkt"

Er Videnskabsministeriet slet ikke interesseret i at vide, om 80 mio. forskningspenge kunne anvendes bedre ud på andre måder – og er ministeriet ikke bange for, at Rigsrevisionen vil stille det spørgsmål?

"Det giver ikke mening at lave en samlet evaluering. Projektet kan jo ikke gøres om. Og der er jo ikke for nærværende planer om at lave en ny ekspedition. Og vi er altså ikke bange for Rigsrevisionen ...", slutter departementschefen.

jø

2008 rank	2007 rank	University	Country	2008 score	2007 score	2006 score	2005 score	2004 score	2003 score	2002 score
1	1	Harvard University	US	100	100	99	100	97	91	100.0
2	2+	Yale University	US	100	100	100	98	99	71	100.0
3	2+	University of Cambridge	UK	100	100	99	99	99	95	99.9
4	2+	University of Oxford	UK	100	100	100	95	99	95	99.9
5	7+	California Institute of Technology	US	100	74	99	100	100	93	99.9
6	5	Imperial College London	UK	99	100	100	83	99	100	99.4
7	6	University College London	UK	99	99	100	89	99	100	99.4
8	7+	University of Chicago	US	100	99	99	91	79	83	99.0
9	10	Massachusetts Institute of Technology	US	100	100	90	100	83	94	99.7
10	11	Columbia University	US	100	99	99	94	79	89	99.7
11	14	University of Pennsylvania	US	97	99	99	89	83	79	99.1
12	8	Princeton University	US	100	99	75	100	91	82	99.7
13+	13	Duke University	US	97	99	100	94	80	80	99.4
13+	16	Johns Hopkins University	US	99	79	100	100	80	88	99.4
13	20+	Cornell University	US	99	99	99	99	79	79	99.3
16	16	Australian National University	AU	99	99	99	94	99	92	99.0
17	19	Stanford University	US	100	100	97	100	79	87	99.7
18	18+	University of Michigan	US	99	99	95	84	99	91	99.0
18	17	University of Toronto	CA	99	99	99	99	71	40	99.0
20	17	McGill University	CA	99	99	99	99	83	95	99.7
21	20+	Concordia University	CA	99	97	93	99	90	97	99.6
22	24	University of Alberta	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
23	23	University of British Columbia	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
24	24	University of Wisconsin-Madison	US	99	99	99	99	91	95	99.5
25	25	University of California Berkeley	US	99	99	99	99	91	95	99.5
26	26	University of Toronto	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
27	27	University of Toronto	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
28	28	University of Toronto	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
29	29	University of Toronto	CA	99	99	99	99	91	95	99.5
30	30	University of Toronto	CA	99	99	99	99	91	95	99.5

Politikerne og ranking

Videnskabsministeren er stolt, når to danske universiteter lander i top-100, men han forstår slet ikke, hvad der skal til for at komme derop, siger KU-dekan

KU fik et stort løft på årets THE-QS' verdensranking fra nr. 93 til nummer 48:

"Men ranking er altså ikke noget vi går al-verden op i. Vi har besluttet, at vi ikke skal lade vores aktiviteter og humør afhænge af det. Men man kan selvfølgelig spørge, hvad andre kan bruge ranking til", spørger KUs humaniora-dekan Kirsten Refsing og giver selv en slags svar:

"Jeg kan komme i tvivl om, hvorvidt politikerne interesserer sig for ranking og for grundforskning, andet end i festtalerne. Hvis politikerne virkelig interesserede sig, så ville de sætte sig ind i, hvad der bringer universiteter i top-100".

Hun kalder det paradoksalt, når videnskabsminister Helge Sander midt i oktober i en forskningspolitisk debat (i DR-Deadline) roste dansk forskning og danske universiteter for, at der skam er to universiteter – KU og Aarhus – blandt verdens top-100 – samtidig med, at samme Sander foreslår, at universiteterne stort set ikke skal have nye basismidler fra Globaliseringspuljen:

"På den ene side siger Sander 'hvor er vi fantastiske', men på den anden side forstår han slet ikke, at forudsætningen for topplaceringerne er en stærk basisforskning. For en ting er bombesikkert: Hvis der ikke tilføres flere basismidler, så vil vi rasle nedad ranglisterne", siger KU-dekanen.

Politikerne mangler forståelse for 'blue-skies-forskning'

"Der er noget helt galt i politikernes forskningsplanlægning. For hver krone, som Regeringen vil give i nye penge til universiteternes basis, så vil man give ni til strategisk forskning. Det vidner om manglende forståelse for grundforskningens betydning, når de tror, at de kan 'styre' sig frem til verdensklasse", siger hun.

"Grundforskning eller blue-skies-forskning er søgende proces, hvor man først bag-

efter, når man når de uventede resultater, kan formulere det spørgsmål, som man har fundet svaret på! Det er det fantastiske ved grundforskning, at man ikke på forhånd kender 'nytt'en' eller afløbet af den i praksis", forklarer hun.

Og KU-dekanen har et ekstra hjertesuk: "Videnskabsministeren er tydeligvis meget interesseret i naturvidenskab og teknik. Men han siger aldrig noget om humaniora og samfundsvidenskab, og disse hovedområder er helt usynlige når der deles bevillinger eller ph.d.-stipendier osv. ud. Jeg kan godt komme i tvivl om Videnskabsministeren overhovedet tænker på, at der er noget, som hedder humaniora og samfundsvidenskab", siger Kirsten Refsing.

“

Der er noget helt galt i politikernes forskningsplanlægning. For hver krone, som Regeringen vil give i nye penge til universiteternes basis, så vil man give ni til strategisk forskning. Det vidner om manglende forståelse for grundforskningens betydning, når de tror, at de kan 'styre' sig frem til verdensklasse

Dekan Kirsten Refsing

Worldranking: KU op som nummer 48

Refsing har det sidste år været formand for KUs arbejdsgruppe vedrørende ranking.

Og KU tog et tigerspring opad fra nr. 93 til nummer 48 på den verdensranking, som TIMES HIGHER EDUCATION offentliggjorde d. 9. oktober. Også Aarhus sprang mange pladser frem fra nr. 114 til nr. 81. Derimod ligger DTU stabilt på nr. 133 mod 130 sidste år. (se www.topuniversities.com)

KUs højdespring kan forklares ved, at universitetets ry (reputation) er blevet bedre blandt internationale akademikere (peer-review'ere). Men hvad der virkelig tæller er,

at der tilsyneladende er kommet mange flere lærere pr. student. Få studenter pr. lærer tæller godt i rankingen. Og indfusioneringen af Landbohøjskolen og Farmaceut-universitetet i 2007 var i den forstand en gevinst, for her er der under 10 studenter pr. lærer, mens den samme ratio på det humanistiske område er 21 studenter pr. lærer. På faktoren student / lærer opnår KU max-score 100 – bedre end rankingens topscorer Harvard!

Til gengæld scorer KU lavere på antal citationer pr. fuldtidslærer - måske fordi forskerne på LIFE og PHARMA publicerer mindre end forskerne på 'det gamle' KU, men den virkelige årsag kender kun dem, der har udarbejdet ranglisterne, siger Refsing.

Aalborg nu tilmeldt

Blandt de danske universiteter er KU, AU, DTU og SDU tilmeldt rankingen. I Aalborg er man skeptiske overfor den og har hidtil slet ikke været tilmeldt THE-QS' rankingssystem:

"Rankinger kan altså få konsekvenser for studenternes søgning til os og for bevillingsgiversernes holdning til os og til vores bevillinger. Og nu har vi tilmeldt os systemet, selvfølgelig fordi vi også mener, at vi kan komme ind blandt de 500 bedste universiteter i verden ...", forklarer prorektor Hanne Kathrine Krogstrup:

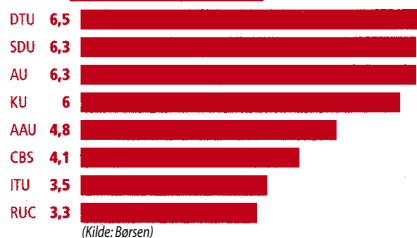
Hun forklarer, at ranking'er bruges på to måder:

"Den ene måde er at den udlægges politisk negativt for os, for Danmark ligger jo højt på listen, så vi har ingen grund til at hyle over dårlige bevillinger", siger hun. "Den anden måde er, at der lægges op til, at ranking'er kan indgå på nationalt plan, når der skal fordeles ressourcer mellem universiteterne. Og så bliver Aalborg jo nødt til at dokumentere, at vi ikke er et 'regionsuniversitet'. Derfor er vi nødt til at gå med på THE-QS-rankingen ..."

jø

Dagbladet BØRSEN offentliggjorde ranking over de danske universiteter, hvor DTU blev nummer et. DTU havde selv lavet den

Samlet placering Alle parametre (100%)

(Kilde: Børsen)

Amatørarbejde. Æbler og pærer. Fusk. Politisk spin. Dumpet hvis det var et studenterearbejde. Videnskabelig uredelighed.

Kritikken er haglet ned over en universitetsranking, som dagbladet BØRSEN offentliggjorde i slutningen af september: "BØRSEN University scorecard er et nyt mål for kvaliteten på de danske universiteter ...".

Offentliggørelsen var behændigt placeret, så rankingen kunne ligge på politikernes bord, da forhandlingerne om fordelingen af Globaliseringsmilliarder og nye fordelingsnøgler skulle gå i gang.

En af kritikerne er professor **Peter Ingwersen** fra Biblioteksskolen: "Rankingen manipulerer, når den for eksempel sammenligner KU-humanioras og DTU- teknisk videnskabs forskellige fakultetsområder for at se, hvem der har fået flest citationer. Det kan man ikke, for de har forskellige forsknings- og publikationsprofiler. Samtidig er BØRSENS score-opgørelser konstrueret sådan, at de begunstiger DTUs mono-fakultære struktur".

DTU i top – og rankingen var lavet af DTU

Det var DTU, som stod bag BØRSENS analyse – og ikke overraskende indtog DTU førstepladsen på ranglisten. Syddansk Universitet og Aarhus Universitet lander på de næste pladser, og KU i midten. Nummer sjok blandt de otte er RUC, fulgt af IT-Universitetet og Handelshøjskolen CBS og Aalborg. BØRSENS ranking blev mødt af protester fra de andre universiteter, fordi den ikke er baseret på kvalitet, men på politik. På indikatoren student / vip –ratioen indtager DTU f.eks. en suveræn førsteplads med 3 studerende pr. lærer, mens CBS i den anden ende har 19 studerende pr. lærer. Placering på den indikator afhænger af bevillinger, og her er DTU åbenlyst forkælet af Regeringen, lyder indvendingen.

Aalborg-rector **Finn Kjærdsdam** var ikke interviewet af BØRSEN, og han har kun en kommentar: "Hvad man gør internt på hvert universitet for at måle best-practise, må man selv om. Men jeg troede, at det hørte til god dannelse blandt universiteterne, at man ikke ligger og måler hinanden i offentligheden på hjemmelavede kriterier".

Spin og selvbestaltede kriterier

BØRSEN offentliggørelse af rankingen blev beskyldt for at være spin til fordel for DTU og erhvervslivet. DTU-rector **Lars Pallesen** sagde det lige ud: "Politikerne bør beslutte, hvad vi har brug for, og så støtte de universi-

teter, der er dygtige til de ting, og som ligger højt på ranglisten".

Og rankingen kunne se som første trin i et lobbyarbejde, for erhvervsinteresser og arbejdsgiverne i DANSK INDUSTRI fik i de følgende uger spalteplass i BØRSEN til at fortælle politikerne, at offentlige forskningsmillioner bør placeres, hvor de gør nytte for erhvervslivet.

"Men BØRSENS rankingliste er helt selvbestaltet. Kriterierne er arbitrære. Og data er så ubehjælpomme, at du ikke kunne bestå en eksamen på Aalborgs basisuddannelse, hvis du præsterede sådan noget", siger Aalborgs prorektor **Hanne Kathrine Krogstrup**, der tilfældigvis er ekspert i evalueringssystemer. Hun er ikke imponeret over BØRSENS ranking.

"Hvad er motivet til at offentliggøre sådan noget. Hvor og blandt hvem har kriterierne været diskuteret? På DTU og i BØRSENS redaktion? Det kunne være interessant at vide".

BØRSENS motiv til rankingen

Susanne Tholstrup er redaktør for BØRSEN University Scorecard. Hun forklarer, at det er BØRSEN som har fastlagt kriterierne efter oplæg og debat med DTUs analyseafdeling ViTi, som så indhentede data som "underleverandør".

Hvad var BØRSENS motivering for at lave denne ranking?

"Dansk forskningspolitik står på BØRSENS agenda. Kriterierne er opstillet efter de succeskriterier, som Regeringen har opstillet i Globaliseringsrådet, dvs. at det offentlige skal støtte forskning, som gavner erhvervslivet. DTU-ViTi lavede oplægget, men beslutningen om den endelige udformning var BØRSENS redaktions", forklarer hun.

BØRSEN har de sidste par år afvist at offentliggøre læserbreve med korrektioner til rankingen?

"CBS indsendte et kæmpelangt læserbrev, hvor der stod noget i, som ikke var sandt. Der blev anført oplysninger, som BØRSEN ikke kunne stå inde for og som ikke ville holde i forhold til presselovgivningen".

Men BØRSEN har da ikke ansvar for,

hvad CBS kommer med af indvendinger i et læserbrev?

"CBS's motivation til at gå ind var, at man ville have BØRSEN at bruge deres kriterier i stedet for dem, vi brugte. Vi har forklaret CBS, hvordan sagen hænger sammen i masser af e-mails. Og vi bad CBS om at forkorte deres læserbrev".

Partsindlæg fra DTU?

Hvor er kildekritikken på BØRSEN, når de samme, som har lavet oplægget til rankingen og indhentet data, bliver nr. 1 på rankingen?

"Det ser selvfølgelig lidt uheldigt ud, at det netop er DTU, som lander øverst. Men jeg synes, vi har været kildekritiske. Vi har jo arbejdet sammen med DTU-ViTi før, så vi stoler på deres troværdighed. Og når DTU lander øverst er det fordi de er stærkest ud fra de fastlagte kriterier", svarer redaktøren.

Men er BØRSENS ranking troværdig – kan man ikke læse det som et partsindlæg fra DTUs side?

"Nu er DTU-ViTi som sagt et selvstændigt center, som bl.a. lever af at lave benchmarking internationalt. Og det er som sagt BØRSEN, som i sidste ende fastlagde kriterierne – ikke DTU-ViTi".

Undrer det ikke BØRSEN, at THE-QS' internationale ranking placerer KU som nr. 48 og DTU som nr. 133 – helt modsat BØRSENS ranking?

"De to rankinger er jo ikke lavet ud fra samme kriterier. Og man skal jo lægge mærke til, at DTU blandt de tekniske universiteter ligger meget højt internationalt", slutter hun.

CBS-ekspert: Fup

Fra RUC's og CBS's side blev der protesteret mod BØRSENS opgørelsesmetoder allerede sidste år, men protesterne blev ikke hørt. BØRSEN nægtede også at offentliggøre læserbreve om sagen, fortæller **specialkonsulent Leif Hansen**, som har ansvaret for CBS's forskningsanalyse.

"Altså, kun svar i den forstand, at de siger, at de gør det på deres måde og CBS på en anden. Hun vil ikke diskutere deres metode".

Hvad er BØRSENS motivation for at gå ind med en ranking?

"Det ved jeg faktisk ikke. DTU har en interesse i at lave en beregning, som får dem højt op på listen. Det kan man højt og larmende se af deres sidste beregningsformel, hvor DTU får flere point point for at ligge nr. 4 blandt de naturvidenskabelige fakulteter, end dem der ligger nr. 1 på det sundhedsvidenskabelige felt. Det er da indlysende fup".

jø

Regeringen: Rumforskning

skal have 75 mio. mens universiteterne tilsammen må nøjes med 100 i 2009, lød forslaget til fordeling af Globaliseringsmilliarder

At Helge Sander har en forkærlighed for skibe, er en nærliggende tanke efter Galthea3-ekspeditionen. Nu kunne noget tyde på, at han også kan lide raketter.

Regeringen ser nemlig ud til at mene, at dansk rumforskning er næsten lige så vigtig som den samlede frie forskning, der foregår på alle de danske universiteter. Det fremgik af Regeringens forslag til fordeling af nye Globaliseringsmilliarder. Mens den strategiske rumforskning her tildeles 75 mio. kr. så måtte universiteterne nøjes med blot 100 mio. til den frie basisforskning i 2009. (Og året efter skal rumforskning have 75 mio. kr. og universiteterne 350 mio. kr.).

Universiteterne fik resterne efter fordeling til strategier

Men Regeringen har også sat penge af til andre strategiske satsninger. Det er forskellige puljer, som universiteter og andre kan søge, fx 70 mio. til "internationalisering". Men især de store bevillinger i 2009-10 på hhv. 190 mio. og 455 mio. til energiforskning falder i øjnene. Dels fordi Regeringen siden sin tiltrædelse i 2001 har skåret kraftigt på dette felt (efter Svend Auken). Og dels fordi der er et påfaldende sammenfald med, at Regeringen i december 2010 skal være vært for den store klimakonference.

Det ligner, at Regeringen i sit forslag til fordeling har regnet baglæns, siger den radikale Marianne Jelved:

"Regeringen har sat navne og tal på den strategiske forskning, som man gerne vil have, inklusive rumforskningen og energiforskningen. Jeg siger ikke, at det kan være ufornuftige områder at satse på, men der argumenteres ikke og det er uklart, hvad bevillingerne kan bruges på. Men jeg kan

konstatere, at Regeringen har lavet aftaler ude i verden med millionudgifter på. Og når Regeringen så har lagt alle deres strategiske ønsker på, så må universiteterne nøjes med resten, hhv. 100 mio. og 350 mio. i 2009-10. Det er jo en mærkelig måde at lave forskningspolitik på."

Udfaldet af forhandlingerne om Globaliseringsmilliardernes fordeling var ikke kendt ved redaktionens slutning.

Spin-off til erhvervslivet

Globaliseringsrådet anbefalede for nogle år siden, at offentlige forskningsbevillinger skal gives, hvor de kan give direkte eller indirekte afkast i erhvervslivet. Rumforskningen ser ud til at leve op til det krav: Lige før fordelingsforhandlingerne kom der nemlig en rapport om dansk rumforskning er udarbejdet af konsulentfirmaet Rambøll på bestilling fra Videnskabsministeriet, som bad om en analyse af rumforskningens industrielle elementer og dens økonomiske betydning. Rapporten konkluderer en spin-off på 4,5 på dansk deltagelse i det europæiske rumagentur ESA. Det vil sige, at for hver krone danske virksomheder får via kontrakter med agenturet, så skabes der en omsætning på 4,5 kr. i dansk erhvervsliv. Ud fra den tankegang, vil Regeringens 75 globaliserings-millioner skabe en omsætning på 337 mio. kroner hos danske firmaer.

Rapporten fortæller ikke, hvad rumforskning kan bruges til i samfundslivet. Men Videnskabsministeren fortæller i sin pressemeddelelse, at rumforskning ikke bare er raketter, men omfatter noget så forskelligt som medicinsk forskning i vægtløshed, solsystemfysik, astronomi, vejr- og klimaforskning samt udforskning af Mars. (se www.fi.dk)

jø

Først taxameterstigning i 2010

Nu er det ikke bare humaniora og samfundsvidenskab, som ønsker nye taxameter-takster – også erhvervslivet gør det. Det er nogle af regeringens traditionelt tættest allierede, der i ugerne op til afslutningen af finanslovsforhandlingerne har kastet sig ud i kampen for at hæve uddannelses-taxametrene. Og opråbet fra organisationer som DI, Finansrådet og Dansk Erhverv har givet regeringspartierne noget at tænke over.

"Umiddelbart ser det ud som om, det laveste taxameter burde hæves lidt, og jeg har bedt videnskabsministeren se nærmere på, om det er noget, vi kan gøre", siger **Charlotte Dyremose**, forskningsordfører for Konservative.

Men bliver der afsat penge til formålet i finanslov-2009?

"Det ville være dejligt, hvis det kunne nås."

Men sådan bliver det næppe. Ifølge alle meldinger er forhandlingerne så fokuserede på fordelingen af globaliseringspuljens forskningsmidler, at taxameter-størrelserne får lov at ligge over til næste års finanslovsforhandlinger. Den fælles tilkendegivelse vil sandsynligvis blive udmøntet i en udredning, der skal analysere behovet for højere taxameter-tilskud.

Venstres forskningsordfører **Malou Aamund**: "Min holdning er, at humaniora og samfundsvidenskaberne ligger lovlig lavt, så jeg er lydhør og vil gerne kigge på det. Sagen er, at uddannelse pt. ikke er på dagsordenen. Men jeg forstår, at man gerne vil have nogle udmeldinger, og derfor vil jeg også arbejde for en fælles tilkendegivelse af, at vi vil gøre noget ved det her næste år."

Radikales forskningsordfører **Marianne Jelved**: "Jeg så gerne, at det allerede indgik i 2009-fordelingen, hvis pengene kan findes. Men som minimum er det foreslået, at der laves et nærmere udredningsarbejde, som kan danne baggrund for en takst-regulering i 2010", siger hun.

I AC hilses den udmelding hilst med en vis tilfredshed. En forhøjelse i 2009 var selvfølgelig det mest ønskelige, men politisk-økonomisk chef **Niels Lykke Jensen** har hele tiden set en sådan analyse, som det mest realistiske resultat: "Vi presser hårdt på for en kuglegravning, og med den har jeg en vis optimisme om, at det kan lade sig gøre næste år. Nu bliver Sander nødt til at se på tallene – den her dagsorden forsvinder ikke," siger Niels Lykke.

Finanslovsforhandlinger forventes afsluttet omkring den 7.-9. november.

Taxameter-forhøjelse: 8.000 kr.

Humanioras og samfundsvidenskabs taxametre bør hæves fra 42.000

kr. til 50.000 – og selv erhvervslivet står bag kravet

Undervisere og studerende har længe været utilfredse med undervisningsmidlerne på de humanistiske og samfundsvidenskabelige fakulteter. Også den politiske venstrefløj og faglige organisationer har med jævne mellemrum ladet deres utilfredshed med de pressede taxameter-tilskud komme til udtryk.

Men nu kommer kritikken ydermere fra en helt anden fløj – ovenikøbet fra kernen i regeringens politiske bagland, nemlig repræsentanter for arbejdsgivere og erhvervsliv, der i meget direkte og konkrete vendinger opfordrer regeringen til at hæve undervisnings-taxameteret på humanistiske og samfundsvidenskabelige uddannelser markant: **“For 2009 bør forhøjelsen ikke være under 8000 kroner”.**

Sådan lød det i et indlæg i Information den tredje oktober, og bag stod så prominente navne som, formand for Dansk Erhverv Jens Klarskov, direktør i Finansrådet Jørgen A. Howitz og Lars Nørby Johansen, tidligere koncernchef i Falck, der stillede kravet om en taxameter-stigning på hele tyve procent. Medunderskriver var også Jan Helmer, formand for DJØF Privat.

Ifølge Rektorkollegiet er undervisnings-taxameteret siden 1997 blevet gradvist udhulet, så den set i forhold til prisudviklingen har mistet, hvad der svarer til cirka 10 procent i købekraft.

“Selve tallet på 8.000 har vi fra den beregning, DJØF har lavet. For os har det været vigtigt at signalere, at der skal noget til for at opnå en mindre skævvridning,” forklarer Jens Klarskov.

Vidensservice-erhvervene

Budskabet til regeringen og Folketingets partier var klart: udsultningen af de bløde fag må stoppe og balancen i forhold til naturvidenskaberne må genopbygges. For humaniora og samfundsvidenskab leverer arbejdskraft til fremtidens vigtigste erhvervsområde – serviceerhvervene.

“Vi er talerør for vidensservice-erhvervene, der rekrutterer en masse akademikere. Men det vi hører fra vores medlemsvirksomheder er, at danske kandidater til tider har mangler, når man drager paralleller med kandidater rekrutteret i udlandet. Vi hører også kandidater, der selv siger, at der var for meget selvstudium, og at de ikke fik nok ud af uddannelsen,” forklarer Jens Klarskov om baggrunden for at Dansk Erhverv har engageret sig i sagen.

Han påpeger at vidensservice er det erhverv, der i øjeblikket genererer den størst værditilvækst per medarbejder i forhold til andre brancher, og at branchens betydning og behov derfor skal tages alvorligt. Eksempler på vidensservice-erhverv er IT, kommunikation og rådgivning.

I indlægget skriver de fire forfattere, at forskningsbaseret undervisning er et krav, hvis servicevirksomhederne skal opretholde konkurrenceevnen.

DJØF: 21-23 studerende pr. lærer

Beregninger foretaget af DJØF viser, at raten mellem studenter og fastansat videnskabeligt personale er hhv. 21/1 på humaniora og 23/1 på samfundsvidenskab. På nat og sundhed er de tilsvarende tal 4/1 og 6/1. De tal er i dagspressen blevet krydret med eksempler på studerende, der fortæller om studier med 0-2 timers egentlig undervisning ved en fastansat lærer.

Folk oplever, at undervisningstimetallet er blevet langt, langt ringere over tid – og det er altså en direkte konsekvens af et taktfast fald i taxameter-tilskuddet

Henrik Prebensen

Taxameter-forhøjelsen på 8.000 kroner skal være første skridt til en mere ligelig undervisningskvalitet, og det vil i første omgang bringe det laveste taxameter op på at udgøre cirka halvdelen af de 96.000, der gives til studerende på det 'våde' fag.

Ifølge DJØFs beregninger vil en taxameter-stigning på 8.000 kroner for HUM og SAMF medføre en merudgift på 370 millioner kroner. Og det er et tal, der kan få magen en politiker, til at ryste på hånden.

“Der er tale om mange studerende, så politikerne mister hurtigt modet, når de først begynder at regne på prisen. Vi mener, pengene må kunne findes i globaliseringspuljen, og kan det ikke lade sig gøre at finde det hele, så må man indfase pengene, så stigningen bliver realiseret i løbet af 3-4 år,” siger Jens Klarskov.

Finansieringsproblem

Han er godt klar over, at hvis de 370 mio. ekstra tages fra globaliseringspuljen så fragår de forskningen:

“Vores førsteprioritet er at få genoprettet forskningsbaseringen af uddannelsen,” siger han.

Også Dansk Industri har været i offentligheden med beklagelser over tilskuddet og undervisnings-niveauet på humaniora og samfundsvidenskab. I et indlæg i Berlingske Tidende 10. oktober opfordrer DI's forskningschef Charlotte Rønhoff sammen med AC-formand Sine Sunesen til “en vurdering af taxametersatserne med henblik på et løft af de laveste taxametre til næste år”.

De henviser til en undersøgelse, foretaget af DI, der viser at studerende på de to områder i gennemsnit modtager mellem fire og seks timers undervisning om ugen, og at der dermed er *praktisk talt tale om selvstudium.*

KU-fællestillidsmand: Kun råd til 2 ugentlige lærerarbejdstimer

På Humanistisk Fakultet i København har fællestillidsmand – og bestyrelsesmedlem - **Henrik Prebensen** regnet på, hvor meget undervisning og vejledning de studerende reelt set har råd til med det nuværende taxameter-niveau. Her kommer han frem til, at når rektorat og dekanat har taget deres del af pengene til dækning af driftsudgifter, så står den studerende tilbage med omkring 15.000 kroner. Med en timeløn på 305 kroner givet det cirka 25 lærerarbejdstimer per semester – altså i underkanten af 2 ugentlige lærerarbejdstimer til at dække al undervisning, lærerforberedelse, vejledning og opgavebedømmelse.

Det regnestykke vil han orientere ledelsen på Københavns Universitet om i forbindelse med de snarlige drøftelser af budgettet for 2009.

“Vi er jo nødt til at reagere, når der bliver skrevet, at de studerende får al for lidt undervisning. Dette er vilkårene, at folk oplever, at undervisningstimetallet er blevet langt, langt ringere over tid – og det er altså en direkte konsekvens af et taktfast fald i taxameter-tilskuddet,” siger han.

For lærerne er konsekvensen af tidspresset, at underviserne vil se langt mere rigtigt på tidsforbruget i forhold til de studerende.

Men han har også et spare-trick til ledelsen.

“Man kan erstatte de fastansatte lærere med deltidsansatte. De er langt billigere, for de skal hverken have pension eller noget,” lyder det sarkastisk fra Henrik Prebensen.

Lavt optag giver minus p

Næste år vil universiteterne kunne hæve 155 millioner kroner mindre i statskassen, men

Pilen endte på 9,7 procent. Så meget lavere blev tilgangen af nye studerende til universiteterne i 2008 sammenlignet med sidste år.

BUDGETMINUS 2009

Da de første udmeldinger om årets studenteroptag i august kom ud fra Den Koordinerede Tilmelding, begyndte kaffekopperne at ryste på universiteterne. Meldingen gik på mange ubesatte uddannelsespladser og omkring 12 procent færre studerende. Herefter blev der manet til besindelse – nu skulle omfordelingen begynde i form af runde 2-optag, universiteterne kunne bruge deres dispensationsmuligheder – hævdede videnskabsminister Helge Sander – og så videre.

Men nu regnskabet er kommet, hvor de faldne tælles, og universiteterne kan se på, hvor mange studerende der reelt mødte op på uddannelsen, og hvor mange STÅ-tilskud, de kan se frem til i deres budgetter.

En prognose, lavet på baggrund af universiteternes egne forventninger til STÅ-produktionen, viser en budgetteret nedgang på på stå-indtægter på 155 millioner kroner til udløsning i 2010. For en stor dels vedkommende skyldes dette det lave optag af studerende i 2008.

I alt 19.121 blev i 2008 indskrevet på universiteterne. I forhold til sidste år var det et fald på 2064 – altså knap 10 procent færre. Knap så galt, som frygtet – bortset altså fra de steder, hvor det gik endnu værre.

SDU-minus på 29 mio.

På SDU viste det endelige optag sig at blive endnu lavere, end det ellers ganske dystre billede, der tegnede i sensommeren: 2098 nye studerende blev det til, og det var et fald på 788 eller hele 27,3 procent i forhold til sidste års optag. Og nu kommer regningen.

I SDUs egne beregninger betyder det lave optag 29 millioner kroner, der forsvinder ud af næste års budget.

Men det er i første omgang ikke noget, der får SDU til at ændre på synderligt på 2009-budgettet. Minus'et på 29 millioner bliver dækket ind af universitetets egenkapital, oplyser SDUs direktør **Per Overgaard Nielsen**:

”Vi vil ikke ud i en zig-zag-kurs, hvor vi ændrer vores budgetter på grund af et enkelt dårligt år. Derfor har vi sørget for at være velpolstrede gennem vores egenkapital. Nu har vi tid til at analysere dette her til bunds, og så må vi se til næste år, om vi skal stabilisere os på et lavere niveau. Men det er min klare opfattelse, at vi ikke vil få behov for afskedigelser”.

Han pointerer, at de 29 millioner kroner er et 'worst case'-scenarium. I realiteten håber

han, tabet bliver langt mindre: ”Selvom vi har fået færre studerende, så har vi til gengæld fået flere 'første-prioriteter'. Derfor regner vi med, at de nye studerende vil få en endnu bedre STÅ-frekvens. Og så vil der jo også være variable omkostninger, der falder væk, når vi har færre undervisningshold”, siger Per Overgaard Nielsen.

Aalborg: Minus på 43 mio.

Et andet sted, hvor optags-krisen kradser, er Aalborg Universitet. Her faldt optaget fra godt 2400 i 2007 til godt 2000 i år – et fald på 16,4 procent. På AAU forventer man selv, at indkomsten i 2009 bliver hele 43 millioner kroner lavere end de hidtil budgetterede. I AAUs tilfælde skyldes omkring halvdelen af den lavere budgettering, at studenternes STÅ-effektivitet også viser en faldende tendens.

Men meldingen fra AAU er den samme som hos SDU – de manglende penge bliver i første omgang fundet i universitetets egen kasse: ”Hvis dette er en engangsforfølelse, og det kun er denne ene årgang, der ligger lavere, så tilpasser vi os uden fyringer”, siger universitetsdirektør på AAU **Peter Plenge** og peger også på, at optaget for 2007 var det største nogen sinde.

Som det gælder alle, er faldet på 16,4 procent ikke ligeligt fordelt mellem fagene. På AAU går det således ekstra hårdt ud over det samfundsvidenskabelige fakultet, hvor optaget er omkring en tredjedel lavere end sidste år.

”Samfundsvidenskab er hårdt ramt, og hvis det fortsætter, vil det betyde, at der skal ske reduktioner, men mindre man kan finde kompenserende løsninger, for eksempel i form af nye uddannelser”, siger Plenge.

RUC og småfag

Lektor Jens Højgaard Jensen er studieleder på den naturvidenskabelige basisuddannelse

på RUC, hvor der også har været et kraftigt fald af optaget i forhold til sidste år, hvilket i øvrigt har været en tendens gennem flere år.

”Jeg har gennem en årrække måtte nedlægge kurser og rationalisere, og det bliver hele tiden forstærket. På basisuddannelserne er kursusuddannelsen sat op som en buffet, og her bliver der stadig færre retter at vælge imellem”, fortæller han. Allerede sidste år var søgningen så svag, at Natbas fik dispensation for opretholde bemanningen – en ordning for uddannelser med 'småfags-problemer'. Men på grund af den lave søgning har studielederen dog valgt at give afkald på nogle undervisningsårsværk ”for den gode stemnings skyld”.

Studieleder: Vil politikerne have naturvidenskab?

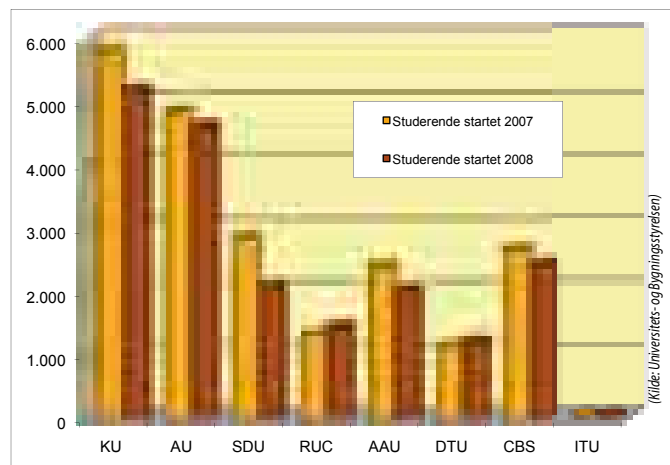
Ser man på optagelsestallene fordel på fakultets-områder, er der også markante vinde og tabere i det spil. De største tabere er de naturvidenskabelige fag og humaniora-fagene, der er gået tilbage med henholdsvis 15,4 og 13,4 procent. Samfundsvidenskaberne er også gået væsentligt tilbage mens teknik- og sundhedsfagene er gået frem.

RUC-studielederen er ked af, at debatten om det lave optag har været fokuseret på de overordnede tal og det således er blevet overset, at der på enkelte fagområder har været en nærmest katastrofal tilbagegang.

”Man var alarmeret over faldet på 12 procent i første runde. Men ser man på naturfagene, og tillige sprog- og økonomi-studierne, så er tallet jo styrtdykket på de områder. Der må komme en politisk dagsorden, hvor man diskuterer, om man overhovedet vil have naturvidenskab i Danmark, for så må man lave noget om”, siger han.

Solstrålehistorier

Kigger man efter solstrålehistorierne, skal man se til de tekniske og sundhedsvidenska-

De brune søjler viser optaget for 2008, der i forhold til året før er faldet betragteligt. AAU og især SDU er hårdest ramt, men også på KU er det gået markant tilbage.

på 155 mio.

det skal ikke koste stillinger, siger universiteterne

belige uddannelser, hvor der har været fremgang på optaget i forhold til sidste år. DTU oplevede en direkte fremgang.

Søren Christian Mogensen er dekan på Sundhedsvidenskabeligt Fakultet i Århus. Han forklarer, sundhedsvidenskabsfagene ikke har været hårdt ramt så hårdt af de skrappe adgangsbegrænsninger, og at uddannelser som læge- og tandlægestudiet altid har været meget søgte. Så selvom der har været et kraftigt fald i antallet af ansøgere, har der stadig været rigeligt til at fylde holdene op.

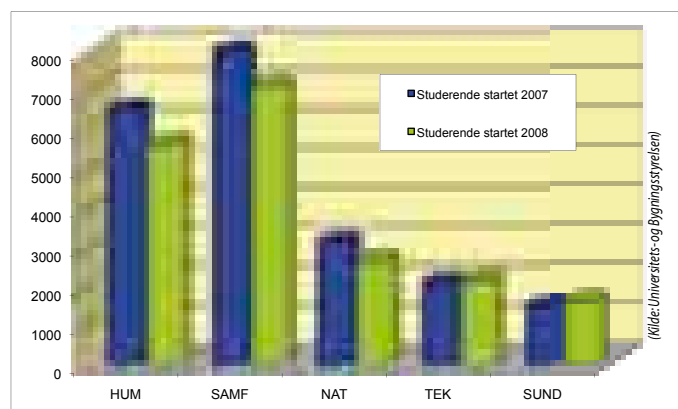
Som dekan på det område, der kommer bedst ud af den store adgangsstramning, skulle man tro at Søren Christian Mogensen så med milde øjne på de skrappe krav. Men det er ikke tilfældet: "Vi mener, de har strammet skruen unødigt hårdt. Vi har fået et andet klientel – folk, der er stærkere på de naturvidenskabelige fag, men til gengæld med et lidt lavere gennemsnit. Men der ligger mange andre krav

til at være læge end de naturvidenskabelige kompetencer, man skal også have empatiske og humanistiske egenskaber. Og nu må vi så se, om de mangler er noget, der vil skinne igennem" siger Søren Christian Mogensen.

For lægestudiet er adgangskravet i matematik, fysik og kemi gået henholdsvis fra niveau BBC til ABB, og det irriterer Søren Christian Mogensen, der føler, at hans uddannelser bliver spændt for en ideologisk vogn.

"Jeg tror, der har været et ønske om at bruge de populære sundhedsuddannelser som lokomotiv for at få de unge til at vælge naturfagene", siger han, og håber, at regeringens udredningsarbejde omkring adgangsbegrænsningerne vil føre til en opblødning af kravene.

lah

Humaniora og Samfundsvidenskaberne mistede mange studerende i forhold til optaget sidste år. Men relativt set er det faktisk naturvidenskaberne, det er gået hårdest ud over.

Elite-universiteter: Innovation er ikke vores bord

Strategisk tænkning og "erhvervsnytte" underminerer "grundforskningen" på universiteterne.

Sådan lyder budskabet i en protest-artikel - "What are universities for?" - som er udgivet af de tyve førende universiteter i Europa (LERU), med Oxford og Cambridge i spidsen. Artiklen argumenterer for, at universiteter kan bidrage til at skabe innovation - forbedring af eksisterende produkter og viden - men universiteter kan og skal ikke være drivkraften i innovation:

"Innovation er hovedsagelig en proces med forretningsmæssig eller industrielt engagement på markedet. Heri kan universiteterne kun spille en underordnet rolle", hedder det. "Det er fejlagtigt at tillæggeinnovation ... som en brugerdreven proces, drevet af opfindelser, der ofte skabes på universiteterne og især inden for naturvidenskab og teknik. På trods af, at få indrømmer det, så ser det ud til at være nogle regeringers eneste rationale i disse år".

Protesten retter sig også mod regeringens fokus på naturvidenskab og teknik på bekostning af humaniora og samfundsvidenskab, selv om disse er lige så vigtige for "et samfunds velbefindende".

Den danske regering har i årevis postet statspenge i innovationsområdet. Men i år skrues der tilsyneladende lidt ned for den indsats, når der skal deles milliarder ud fra Globaliseringsrådet. Og det mødes af kritik.

Hverken de danske GTS-institutter, som agerer som link mellem universitetsforskningen og virksomhedernes innovationsbehov, eller Rådet for Teknologi og Innovation (RTI) står til at få en stor andel i de tre milliarder kroner, der skal deles ud for 2009 og 2010.

Regeringens finanslovsforslag fortæller, at GTS-institutterne får 40 millioner kroner ekstra i 2010, og bevillingen til RTI falder fra 848 millioner kroner i år til 705 millioner kroner i 2010. I hvert fald ifølge regeringens forhandlingsudspil. Arbejdsgiverne hos Dansk Industri er forundret og kræver at nogle af Globaliseringsmilliarderne afsættes til innovation.

"Når man nu lægger flere penge ind i forskningen, så bør der også være flere penge til at få resultaterne spredt ud. Det svarer til, at en virksomhed forsker og udvikler en masse uden at sætte penge af til at markedsføre og sælge. Man burde have øget midlerne til GTS, for det er et værktøj, som virker", siger Charlotte Rønhof, forskningspolitisk chef i DI, til Børsen.

Også i erhvervsorganisationen Dansk Erhverv (DE) er man forundret.

"Vi mener, at der bør afsættes flere midler, som kan understøtte forskningsbaseret innovation i erhvervslivets vækstlag, fordi det vil komme samfundet hurtigere til gavn", siger Jannik Schack Linnemann, forskningspolitisk chef i DE.

Regeringen har imidlertid et teknisk problem med at afsætte millionbeløb til "innovation", hvis det dermed betyder, at "forskning og udvikling" får mindre, for herved kan Regeringen få svært ved at opfylde Barcelonamålet, som siger at 1 pct. af BNP skal gå til "forskning og udvikling" - mens innovation ikke tæller ...

jø

68 faggrupper

har leget dørvogtere ved udarbejdelse af 'autoritets-lister' over tidsskrifter, som fra 2010 skal bruges til at vurdere din og dit instituts forskning

Rektorerne u

I relativ ubemærkedhed har mere end 300 forskere siden januar siddet i 68 faggrupper og lavet lister over tidsskrifter og forlag, som skal med på de enkelte fagområders "autoritetslister". Grupperne fik en norsk bruttoliste at gå ud fra og skulle så sanere eller supplere denne til en bruttoliste over alle tidsskrifter for bagefter pille 20 pct. af disse ud som gruppe-2 eller "højniveau-tidsskrifter".

Faggrupperne har siddet som en slags faglige dørvogtere på hver deres fagområde.

Listerne skal Forskningsstyrelsen bruge som såkaldte "bibliometriske forsknings-indikatorer", og listerne skal kunne bruges til at vurdere produktiviteten på hvert fagområde / institut. Og det politisk-administrative formål med øvelsen er, at listerne skal indgå som en af indikatorerne, når politikerne vil fordele penge ved finanslov 2010.

For de enkelte fagområder er det således særdeles interessant, hvilke tidsskrifter der kommer ind på listerne.

at hans fagmiljø blev meget overrasket, da de dagen før matematik-faggruppens indlevering fik denne at se:

"Nogle tidsskrifter manglede og nogle var af uransagelige grunde blevet placeret i højniveau-gruppe2. Man kunne næsten se, hvilke fagpræferencer, der sad i udvalget, og vores specialefelter var i hvert fald ikke dækket ind. Vi undrede os i det hele taget over, hvorfor vi slet ikke var spurgt, og det synes vi egentlig var ret ukollegialt. Men det viste sig så, at den fagperson, som repræsenterede DTU var langt fra vores fagfelt", fortæller kilden. "Heldigvis fik vi da afværget de værste skader, før faggruppen offentliggjorde deres liste".

Professor Frans Gregersen har siddet med i faggruppe 68 – endda som formand – og han er enig i, at personspørgsmål kan have indflydelse, dog kun begrænset:

"Hvis du spørger, om det havde gjort en forskel, hvis andre havde siddet i de faggrupper, hvor jeg er fagkyndig, så er det forkert at sige nej. Men jeg vil anslå, at kun 1 pct. af de 20 pct. der blev udnevnt til at være blandt højniveau-tidsskrifterne ville have været anderledes med en anden personsammensætning. Men jeg har da hørt om faggrupper, hvor bølgerne er gået højt, og hvor nogle påstår, at personsammensætningen har haft større betydning".

Konserverer fagligheder?

En af de interessante ting ved faggruppernes sammensætning er, at de tilsyneladende skal fortsætte med samme personsammensætning, og de skal altså sanere listerne i fremtiden.

Professor Frans Gregersen: "Bibliometri-projektet - den billigste mastodont, Forskningsstyrelsen nogensinde har sat i gang - kan bruges til at gøre opmærksom på, at international publicering har været for svag på nogle fag. Hvis det skal ændres, kræver det svar på, hvad der så skal nedprioriteres. Men i selve listerne ligger der en fare for en utrolig konservatisme, hvor tidsskrifter bliver hængende på listen, og det bliver svært for nye at komme til".

KUs humanioradekan **Kirsten Refsing** siger det samme:

"Jeg er betænkelig ved, om autoritetslisterne får en konserverende rolle, og om nye tidsskrifter får svært ved at etablere sig. Traditionelt får nye tværfaglige områder – postkoloniale studier, gender studier osv. – haft svært ved at etablere sig, fordi de ikke rigtigt passer ind i de etablerede tidsskrifters fokus. Derfor har de lavet egne tidsskrifter – det tror jeg bliver svære i fremtiden".

Det er Forskningsstyrelsen, som står bag arbejdet med "autoritetslisterne". Rektor-kollegiet har dog stået for udpegning af faggrupperne ved at indhente forslag til navne fra de enkelte universiteter. På universiteterne er det typisk dekaner, som har stået for proceduren og indstillingen af navne.

Forskningsdekan Kristian Stubkær fra DTU og humaniora-dekan Kirsten Refsing fortæller for eksempel, at de bad institutterne om at melde navne ind på de fagområder / faggrupper, hvor de kunne tænkes at have interesser. Derved kom der forslag ind, og hvis der var flere forslag på samme fagområde, fordi institutter indstillede forskelligt, så var det dekanen, som besluttede, hvem der skulle repræsentere hhv. DTU og KU.

Det var så Rektorkollegiets præsidium – **SDU-rector Oddershede, AU-rector Lauritz Holm-Nielsen og KU-rector Ralf Hemmingsen** – som foretog den endelige udvælgelse af, hvem der skulle sidde i de enkelte faggrupper:

"Udgangspunktet var et princip om, at alle faglige miljøer / alle fagmiljøer på de forskellige universiteter skulle være repræsenteret – også selv om det betød, at nogle faggrupper blev udvidet", forklarer AU-rector Lauritz Holm-Nielsen.

Autoritetslisten inddeles i to niveauer: Normal-niveauet er de 80 pct. af fagets publiceringer på verdensplan (niveau-1). Og højniveauet er de 20 pct. (niveau-2)
(Om bibliometrisk forskningsindikator, Forskningsstyrelsen)

Turbulent udpegningsproces

Ikke uventet har udarbejdelsen af listerne skabt turbulens i en del af faggrupperne. Nogle har klaget over, at faggrupperne var skævt sammensat, fordi bestemte personer var sat ind og at nogle fagligheder dermed blev favoriseret (**SE listen over, hvem der er 'dørvogter' på dit fag på de næste sider**). Nogle har klaget over, at store fagfelter skulle dækkes af få personer, mens for eksempel de medicinske områder har haft mange faggrupper med hver deres specialer. Nogle har haft konflikter over, hvilke tidsskrifter, der skulle med og hvilke ikke – og ikke uventet har fag med stor dansksproget publikationstradition haft sine særlige tvister. Men især indplaceringen af de 20 pct. højniveau-tidsskrifter har skabt turbulens, fordi det kan favorisere nogle fagligheder frem for andre.

Og i Folketinget har SF'eren Jonas Dahl bedt Videnskabsministeren give et overslag over tilmeforbruget i forbindelse med udarbejdelsen af "autoritetslisterne".

Vågen ved havelågen: Personspørgsmål

Også ude i miljøerne har listerne skabt debat. En kilde på DTU-matematik fortæller således,

jø

Oppegede faglige dørvogtere

'At afværge de værste skader ...

“ Som opfølgning på regeringens Globaliserings-strategi har Videnskabsministeriet besluttet at udvikle en bibliometrisk forsknings-indikator, der skal identificere og måle dansk forsknings forskningspublicering på tværs af institutioner. Formålet med indikatoren er at styrke kvaliteten af dansk forskning og understøtte adfærd, der fremmer publicering i de mest anerkendte fagfællebedømte (peer-review) udgivelseskanaler. Indikatoren skal indgå i Videnskabsministeriets fordelingsmodel til fordeling af basismidler ved Finanslov-2010

(Om bibliometrisk forskningsindikator, Forskningsstyrelsen august 2008)

Rektorerne: Legitimitet i fagmiljøerne

”Vi har fået løfte fra Forskningsstyrelsen om, at disse lister ikke må overfortolkes som ’kvalitetslister’ og de må heller ikke bruges til at måle mellem fagområder eller hovedområder”, fortæller AU-rector **Lauritz Holm-Nielsen**. ”Rektorkredsen er enig om, at balancen mellem fagene ikke må påvirkes af, hvordan disse forskningsindikatorer falder ud, for der er fagspecifikke forskelle i traditioner og publikationsformer. Der må ikke uddrages metoder eller instrumenter til at prioritere mellem hovedområder eller fagområder, fordi det ene tilsyneladende har en højere publikationsrate end det andet. Man risikerer jo, at nogle begynder at spekulere i, at placere flere tidsskrifter som høj-niveau og så videre.”

Inden marts måned skal de første prøvekørsler af publikationsmønstre på de enkelte fagområder så være færdige, hvorefter det kan evalueres, hvordan totalbilledet ser ud. For allerede i 2010 skal dette kriterium efter Regeringens plan indgå i den model, som skal fordele nye ressourcer mellem institutionerne. Med hvilken vægt publikations-indikatoren afspejler ”forskningskvalitet” og hvordan denne skal indgå som penge-fordelingsmekanik er dog fortsat uklart.

For rektorerne er det afgørende, at publikations-kriterierne har legitimitet i fagmiljøerne, fx om bestemte tidsskrifter skal rubriceres som normal-standard eller høj-standard (gruppe2).

”Det bliver meget spændende, hvordan det samlede billede kommer til at se ud, ikke mindst på tværs af fagene”, siger AU-rectoren.

Kvalitetsmål for embedsmænd og politikere?

Den danske bibliometriske indikatormodel er inspireret af den norske model. I Norge har erfaringen været, at forsknings-outputtet er blevet mere synligt

”Og det var nok på tide, for Norge har været meget usynligt. Det er ikke dansk forsknings problem, for vi har bevaret positionen med 1 pct. af verdens forsknings-output på trods af, at dette totalt set er vokset enormt”, siger Lauritz Holm-Nielsen.

”Det forventede ’impact’ af den nye indikatormodel er forhåbentlig, at de danske forskere bliver mere opmærksomme på, hvor og til hvem man publicerer. Hvis man skriver om et meget specialiseret emne, så er publikum måske kun ti andre forskere. Omvendt hvis man skriver om noget praktisk teologi, så er Præstebladet måske det rette forum.”

Men hvis der opstilles en kategorisering, hvor noget er bedre end noget andet, hvordan får man så overbevist teknokratiske embedsmænd om, at det ene er lige så vigtigt som det andet?

”Embedsmænd og politikere må forstå, at publikationsforpligtelsen er bred og at der i princippet ikke er nogle, som er bedre end andre. Hvis nogle endelig vil lave skemaer, så må de gøre det lige så tosset, som de vil. De får ikke universiteterne eller forskerverdenen til at danse efter skemaerne, hvis disse ikke er fornuftige. Vi har ikke tænkt os at trække os rundt i manegen – og det var en af forudsætningerne for, at Rektorkollegiet gik med ind i arbejdet med at lave disse forskningsindikatorer.”

jø

Autoritetslisterne må ikke bruges til at sammenligne på tværs af fag- og hovedområder

”Det er da ingen hemmelighed, at humaniora er meget skeptisk overfor sådanne bibliometriske scorer, for de er traditionelt er baseret på en anden publiceringstradition end humanioras, bl.a. fordi humaniora publicerer på dansk. Jeg og andre er altså gået ind for at forhindre de værste katastrofer”, forklarer professor **Frans Gregersen** fra KU-humaniora. Han har været formand for faggruppe 68.

Det er imidlertid positivt, hvis autoritetslister kan anspore forskerne til at publicere mere de rigtige steder: ”Men incitamentsstrukturer skal ikke bare anspore til mere, for det er jo ikke sikkerhed for, at det er bedre? Så alle faggrupperne er enige om, at publiceringslister oplyser om, hvor meget der produceres i de enkelte miljøer, ikke en oplysning om kvalitet”, fortæller han.

Men Gregersen kan også se visse farer i at forbinde publiceringsmål og bevillinger, som det er politikernes hensigt:

”Vi har fået rektorernes ord for, at dette ikke må bruges til sammenligning på tværs af fag- og hovedområder, for det er alle faggrupperne enige om ikke kan lade sig gøre. Autoritetslisterne må altså ikke være et konkurrenceparameter mellem fagene. Bare tænk på, hvad der kunne ske med jura i en sådan sammenligning. De har langt færre forskere og en helt anden publiceringsstruktur end naturvidenskaber som biologi f.eks.”

Hvor er de nye penge?

Men en underliggende forudsætning for at gå ind i arbejdet var, at der kom nye penge ind i systemet:

”Forudsætningen for forskerverdenens deltagelse i at udfærdige autoritetslister var forventningen om, at der kom nye bevillinger ind i systemet. Når vi nu er sendt igennem denne opslidende proces – topforskere har brugt ufattelige mængder af tid på dette arbejde – så skal den ikke bruges til at universitetsmiljøerne skal konkurrere, uden at der er nye penge i spil. Regeringens første udspil til fordeling af Globaliseringsmidler – hvor det ser ud til at der kommer meget få nye midler – betyder, at forskerverdenen ikke har noget incitament til at bidrage til sådanne fordelingsnøgler. For uden nyde ressourcer er det bare en glidebane nedad, hvor vi skal slås endnu mere indbyrdes om få ressourcer”, slutter professoren.

jø

Dørvogtere på dit fagområde

Her er navnene på de fagfolk i 68 faggrupper, som laver lister over de vigtigste tidsskrifter (bibliometrisk forskningsindikator) på dit fagfelt. Formand for hver faggruppe angivet med fed

HUMANIORA

1. Områdestudier i relation til Europa, Amerika, Oceanien (Sprog, kultur, historie mv.)

- Prof. **Jan Ifversen**, AU, Afdeling for Europastudier
- Lektor Mette Zølner, CBS- Interkulturel Kom. og Ledelse
- Lektor Eva Rask Knudsen, KU- Engelsk, germansk og romansk
- Professor David Nye, SDU Institut for Litteratur, Kultur og Medier
- Professor Hugo E. Cancino, AAU

2. Områdestudier i relation til Asien, Afrika, Mellemøsten, Arktisk, Grønland (Sprog, kultur, historie mv.)

- **Professor Stig Thøgersen** AU
- Professor Kjeld Erik Brødsgaard, CBS- Int. Økonomi og virksomhedsledelse
- Professor Susan Reynolds Whyte, KU- Antropologi
- Lektor Peter Seeberg, SDU- Historie, Kultur og Samfundsbeskrivelse
- Lektor Johannes D. Schmidt, AAU- Historie, Int. Studier og Samfundsforhold

3. Engelsk, Romansk, Tysk og Nederlandske (inkl. Erhvervsprog og oversættelse)

- Professor Henning Nølke, AU- Sprog, Litteratur og Kultur
- **Professor Lars Ole Sauerberg**, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Professor mso Arnt Lykke Jakobsen, CBS- Int. Sprogstudier og Vidensteknologi
- Professor Lene Schøsler, KU Institut for Engelsk, germansk og romansk
- Professor Klaus Bohnen, AAU

4. Slavisk og Baltisk, Moderne græsk, Finsk og Ungarsk (inkl. Erhvervsprog og oversættelse)

- **Lektor Peter Bugge**, AU Afdeling for Europastudier
- Lektor Sysse Gudrun Engberg, KU- Tværkulturelle og regionale studier
- Professor Jens Nørgård-Sørensen, KU- Tværkulturelle og regionale studier
- Lektor Tuula Kaarina Eskeland, KU

5. Lingvistik (Sprogpsykologi, audiologopædi, sprogteknologi, datalingvistik, semiotik, kognition og leksikografi)

- Professor Frederik Stjernfelt, AU Learning Lab Denmark, DPU
- **Lektor Hans Göetzsche**, AAU
- Professor Per Anker Jensen, CBS- Int. Sprogstudier og Vidensteknologi
- Lektor Elisabeth Engberg- Pedersen, KU- Nordisk

- Professor Lars Heltoft, RUC CUID
- Lektor Gitte Rasmussen, SDU- Sprog og Kommunikation
- Professor Michael Fortescue, KU- Nordisk

6. Litteraturvidenskab

- (vacant fmd.)
- Lektor Henrik Blicher, KU- Nordisk
- Lektor Anne Birgitte Richard, RUC CUID
- Professor Jørgen Dines Johansen, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Lektor Anker Gemzøe, AAU

7. Dans, Teatervidenskab og Drama, Musikvidenskab

- Professor Jørn Langsted, AU Afdeling for Dramaturgi
- Afdelingsleder Niels Krabbe, KUM KB, Musik- og Teaterafdelingen
- **Lektor Peter Woetmann Christoffersen**, KU- Kunst og Kulturvidenskab
- Professor Olav Harsløv, RUC CBIT
- Lektor Lars Ole Bonde, AAU

8. Kunsthistorie og Billedkunst

- **Professor Jacob Wamberg**, AU Afdeling for Kunsthistorie
- Forskningschef Peter Nørgaard Larsen, KUM Statens Museum for Kunst
- Lektor Jens Toft, KU- Kunst og Kulturvidenskab
- Lektor Jørn Guldborg, SDU- Litteratur, Kultur og Medier, Design

9. Kulturvidenskab/Kulturhistorie/ Kulturformidling

- Lektor Britta Timm Knudsen, AU Afdeling for Nordisk Sprog og Litteratur
- Kst. leder, ph.d. Else Marie Kofod, KUM Dansk Folkemindesamling
- Lektor Charlotte Engberg, RUC CUID
- Lektor Mette Sandbye, KU- Kunst og Kulturvidenskab
- **Lektor Anne Scott Sørensen**, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Professor mso Inger Lassen, AAU

10. Medier og Kommunikation (herunder journalistik, Film- og medievidenskab, retorik, formidling)

- Professor Niels Ole Finnemann, AU- Informations- og Medievidenskab
- **Professor Kirsten Drottner**, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Professor Anne-Marie Søderberg, CBS- Interkulturel Komm. og Ledelse
- Lektor Lisbeth Klastrup, ITUniversitetet
- Professor Ib Bondebjerg, KU- Medier, Erkendelse og Formidling
- Afdelingsleder Arne Bro, KUR Den Dan-

- ske Filmskole
- Professor Kim Schrøder, RUC CBIT
- Professor mso Helle Alrø, AAU

11. Nordisk litteratur og sprog (inkl. Nordisk filologi)

- Professor Ole Tøgeby, AU- Nordisk
- **Professor Anne-Marie Mai**, SDU- Litteratur, Kultur og Medier, Dansk
- Professor Hanne Ruus, KU- Nordisk
- Professor Søren Schou, RUC CUID
- Lektor Peter Stein Larsen, AAU

12. Teologi og Religionsvidenskab

- Prodekan, professor Mogens Müller, KU- Bibelsk Eksegese
- **Professor Margit Warburg**, KU- Tværkulturelle og regionale studier
- Lektor Bo Holm, AU- systematisk teologi
- Professor Armin Geertz, AU- religionsvidenskab
- Professor Olav Hammer, SDU- Filosofi, Pædagogik og Religionsstudier

13. Filosofi og Idéhistorie, Videnskabsteori

- Professor Hans-Jørgen Schanz, AU
- **Professor Ole Thyssen**, CBS- Ledelse, Politik og Filosofi
- Professor Dan Zahavi, KU- Medier, Erkendelse og Formidling
- Professor Stig Andur, Pedersen RUC CUID
- Lektor Søren Harnow Klausen, SDU- Filosofi, Pædagogik og Religionsstudier
- Lektor Lennart Nørreklit, AAU- Læring, Uddannelse og Filosofi

14. Historie

- Professor Thorsten Borring Olesen, AU
- Forskningschef, dr.phil. John T. Lauridsen, KUM, KB, Forskningsafd.
- **Lektor Michael Wagner**, AAU- Historie, Int. Studier og Samfundsforhold
- Professor Per H. Hansen, CBS- Ledelse, Politik og Filosofi
- Professor Niels Kærgård, KU- Int. økonomi og politik, Fødevarerø. Inst.
- Professor Annette Warring, RUC CUID
- Lektor Tønnes Bekker-Nielsen, SDU- Historie, Kultur og Samf.
- Professor Vincent Gabrielsen, KU Saxo

15. Arkæologi og Arkæometri, Konserveringsvidenskab

- **Professor Helle Vandkilde**, AU- Forhistorisk Arkæologi
- museumsinspektør, dr. phil. Flemming Kaul, KUM Nationalmuseet
- Lektor Alan Walmsley, KU- Tværkulturelle og regionale studier
- Rektor René Larsen, KUR Kunstakademiet

- Professor Thijs Maarleveld, SDU- Historie, Kultur og Samfundsbeskrivelse

16. Græsk og Latin

- Professor Marianne Pade, AU- Sprog, Litteratur og Kultur
- **Lektor Karsten Friis Jensen**, KU Saxo
- Lektor Mogens Hermann Hansen, KU Saxo
- Lektor Jacob Isager, SDU- Historie, Kultur og Samf.

17. Pædagogik og Uddannelse, Didaktik

- Lektor Michael Søgaard Larsen, AU DPB Undervisningsopgaver
- **Professor Annette Kolmos**, AAU- Samfundsudvikling og Planlægning
- Professor Mads Hermansen, CBS CBS Learning Lab
- Jens Dolin, KU- Naturfagernes Didaktik
- Professor Kirsten Weber, RUC PAES
- Lektor Marianne Horsdal, SDU- Filosofi, Pædagogik og Religionsstudier

18. Antropologi, Etnologi, etnografi, minoritetsstudier, kultur- og sprogmødestudier

- Lektor Nils Bubandt, AU- Antropologi og Etnografi
- **Professor Karen Risager**, RUC CUID
- Professor Brian Moeran, CBS- Interkulturel Komm. og Ledelse
- Professor Karen Fog Olwig, KU- Antropologi
- Lektor Karen Margrethe Pedersen, SDU- Grænseregionsforskning
- Seniorforsker Garbi Smith, SFI SFI
- Lektor Ruth Emerek, AAU Historie, Int. Studier og Samf.

19. IT og Humaniora

- Lektor Elsebeth Korsgaard Sorensen, AU
- **Professor Lone Dirckinck-Holmfeld**, AAU
- Adjunkt Gitte Stald, ITUniversitetet;
- Institutleder Bente Maegaard, KU- Sprogteknologi
- Lektor Jesper Simonsen, RUC CBIT
- Professor Klaus Robering, SDU- Fagsprog, Kommunikation og Inf.

SAMFUNDSVIDENSKAB

20. Retsvidenskab

- **Professor dr.jur Jens Kristiansen** KU
- Professor Torsten Iversen, AU Juridisk
- Institutleder og professor mso Steen Treumer, CBS Juridisk Institut
- Professor Peter Høilund, RUC ISG
- Professor Nis Jul Clausen, SDU Juridisk
- Professor Lars Bo Langsted, AAU Juridisk
- Professor Peter Blume, KU
- Professor Birgitte Egelund Olsen, AU

21. Sociologi (herunder bl.a. forskning i socialt arbejde)

- Lektor Grom Harste, AU-Statskundskab
- Seniorforsker Peter Hasle, AMI Ledelse og organisering
- Professor Ann Westenholz,

CBS- Organisation

- Professor Margaretha Järvinen, KU Sociologisk Institut
- Professor Thomas P. Boje, RUC ISG
- Lektor Gunnar Lind Haase Svendsen, SDU- Landdistrikter
- **Professor Annick Prieur**, AAU Sociologi, Socialt Arbejde og Organisation

22. Statskundskab

- **Professor Jørgen Goul Andersen**, AAU Økonomi, Politik og Forvaltning
- Professor Jørgen Grønnegaard Christensen, AU- Statskundskab
- Professor Morten Ougaard, CBS Institut for Interkulturel Komm. og Ledelse
- Professor Peter Kurrild-Klitgaard, KU- Statskundskab
- Professor Jacob Torfing, RUC ISG
- Professor Mogens N. Pedersen, SDU- Statskundskab
- Professor Søren Winter, SFI SFI

23. Geografi og Udviklingsstudier

- Lektor Jens Seeberg, AU Afdeling for Antropologi og Etnografi
- **Professor Peter Maskell**, CBS- Innovation og Organisationsøk.
- Niels Fold, KU- Geografi og Geologi
- Professor Kirsten Simonsen RUC ENSPAC
- Professor Flemming just, SDU- Landdistrikter
- Professor Anne Lorentzen, AAU- Samfundsudvikling og Planlægning

24. Samfundøkonomi

- **Professor Torben M. Andersen**, AU- Økonomi
- Professor Pascal Raimondos-Møller, CBS Økonomi
- Professor Gunnar Persson, KU Økonomi
- Professor Jesper Jespersen, RUC ISG
- Professor Birgitte Sloth, SDU- Virksomhedsledelse og Økonomi
- Forskningschef Niels Ploug, SFI
- Lektor Michael S. Dahl, AAU Erhvervsstudier

25. Erhvervsøkonomiske fag (herunder bl.a. revision og regnskabsvæsen, Finansiering, generel management og ledelse, markedsføring og virksomhedskommunikation)

- **Professor mso Keld Laursen**, CBS- Innovation og Organisationsøk.
- Prof. Søren Salomo, DTU
- Professor Christian Hjort-Andersen, KU- Økonomi
- Professor Steen Scheuer, RUC ISG
- Professor Tage Koed Madsen, SDU- Marketing og management
- Professor Jørgen Gulddahl Rasmussen, AAU Erhvervsstudier
- Professor Kai Kristensen, AU- Marketing og Statistik

26. Psykologi

- **Professor Henrik Høegh- Olesen**, AU Psykologi

- Lektor Signe Vikkelsø, CBS- Organisation
- Professor Claus Bundesen, KU- Psykologi
- Professor Peter Olsén, RUC PAES
- Lektor Lene Tanggaard Pedersen, AAU

27. Biblioteks- og informationsvidenskab

- **Lektor Dorte Madsen**, CBS- Informatik
- Professor Peter Ingwersen, KUR, Biblioteksskolen

NATURVIDENSKAB OG TEKNISK VIDENSKAB

28. Geofag og Klima (geofysik, geologi, naturgeografi, meteorologi, geoinformation og jordobservation, Landinspektørvidenskab, GIS, Polarforskning)

- Lektor Eva Bøgh, RUC ENSPAC
- Prof. Carl Christian Tcherning, KU/NAT Niels Bohr
- **Professor Lars Stemmerik**, KU/NAT- Geografi og Geologi
- Prof. Esben Munk Sørensen, AAU- Samfundsudvikling Og Planlægning
- Professor Bent Odgaard, AU Geologisk
- Statsgeodæt Per Knudsen, DTU Danmarks Rumcenter

29. Fysik og Astronomi

- Professor Jeppe C. Dyre, RUC NSM
- **Professor Robert Feidenhans'l**, KU/NAT Niels Bohr
- Prof. Per Hoeg, AAU Elektroniske Systemer
- Prof. Jens Ulrik Andersen, AU- Fysik og Astronomi
- Prof. Jørgen Christensen Dalsgaard, AU- Fysik og Astronomi
- Prof. Erik Mosekilde, DTU- Fysik
- Lektor Paolo Sibani, SDU-NAT- Fysik og Kemi

30. Matematik, anvendt matematik og Statistik

- Professor Mogens Niss, RUC NSM
- Prof Michael Sørensen, KU/ NAT- Matematik
- Professor Niels Keiding, KU/SUND Biostat.
- Prof. Arne Jensen, AAU Matematik
- Institutleder, ph.d. Johan P. Hansen, AU- Matematik
- Prof. Lars Kai Hansen, DTU- Informatik og Matematisk Model
- Lektor Andrew Swann, SDU-NAT- Matematik og Datalogi
- **Prof. Mikael Rørdam**, (SDU-NAT)- Matematik og Datalogi

31. Kemi

- Professor Eigil Præstgaard, RUC NSM
- Docent, ph.d. Søren Brøgger Christensen, KU/FARMA M
- Lektor Ole Hammerich, KU/NAT Kemi
- Prof. Yuanzheng Yue, AAU- Kemi, Miljø og Bioteknologi
- Lektor, dr. scient Frank Jensen, AU Kemi
- **Lektor Jan O. Jeppesen**, SDU-NAT- Fysik og Kemi
- Prof. Jan-Dierk Grunwaldt, DTU- Kemiteknik

32. Biologi (zoologi, botanik, økologi, populationsbiologi, mikrobiologi og sammenlignende fysiologi)

- Professor Ole Andersen, RUC
- **Seniorforsker Mogens Vestergaard**, AU- Husdyrsundhed, velfærd og ernæring
- Morten Søndergaard, KU/NAT Biologi
- Lektor Johannes Kollmann, KU/LIFE Botanik/Økologi
- Prof. Per Halkjær Nielsen, AAU- Kemi, Miljø og Bioteknologi
- Lektor, lic. scient. Jens Mogens Olesen, AU Biologisk Institut
- Forskningsprofessor Henrik Gislason, DTU-DFU
- Lektor Frank Bo Jensen, SDU-NAT Biologi

33. Miljø, økotoksikologi, Landbrug, skovbrug, natur- og landskabsforvaltning, fiskeri

- Professor Valery Forbes, RUC, ENSPAC
- **Forskningsleder Per Kudsk**, AU- Plantebeskyttelse
- Forskningsleder Niels Kroer, AU- Miljøkemi og mikrobiologi
- Professor Hans Christian Bruun Hansen, KU/LIFE- Grundvidenskab
- Prof. Per Christensen, AAU- Samfundsudvikling
- Prof. Michael Møller Hansen, DTU-DFU
- Prof. Poul Bjerregaard, SDU-NAT Biologi

34. Molekylær- og cellebiologi (Genetik, biokemi, biofysik, bioinformatik, cellulær fysiologi og evolutionsbiologi)

- Professor Birgitte Munch-Petersen, RUC NSM
- **Prof. Roger Garrett**, KU/ NAT- Molekylærbiologi
- Professor Niels Tommerup, KU/SUND- Cellulær og Molekylær med.
- Prof. Klaus D. Grasser, AAU- Kemi, Miljø og Biotek.
- Lektor, lic. scient. Torsten Kristensen, Molekylærbiol.
- Seniorforsker Peter Lind, DTU-VET Veterinærinstituttet
- Lektor Susanne Mandrup, SDU-NAT- Biokemi og Molekylær Biologi

35. Farmaceutisk videnskab

- **Dekan, prof. Sven Frøkjær**, KU/FARMA
- Lektor Birger Brodin, KU/FARMA- Farmaci og Analytisk Kemi
- Prof. Torben Moos, AAU- Sundhedsvidenskab Og Teknologi
- Prof. Ole Lund, DTU Bio Centrum
- Prof. Kim Børsen, SDU IST- Klinisk farmakologi
- Lektor Birgit Schøitt, AU Kemi

36. Byggeri og anlægsteknik (herunder Bolig- og byplanlægning, indeklima, energi-effektivt byggeri, bane, vej og marin teknik)

- Forskningschef Gertrud Jørgensen, KU/ LIFE- Skov & Land
- Prof. Torben Larsen, AAU- Byggeri og Anlæg
- **Prof. Henrik Stang**, DTU BYG-DTU

- Prof. Linh Cao Hoang, SDU-TEK - Industri og Byggeri

37. Transport og trafik

- Lektor Per H. Jespersen, RUC ENSPAC
- Lektor Harry Lahrmann, AAU- Samfundsudvikling og Planlægning
- Prof. Bent Flyvbjerg, AAU- Samfundsudvikling og Planlægning
- **Prof. Otto Anker Nielsen**, DTU, Center for trafik og Transport

38. Datalogi

- Lektor Jacob Nørbjerg, CBS- Informatik
- Lektor Lars Birkedal, ITU IT-Universitetet
- Professor John Gallagher, RUC CBIT
- Lektor, PhD Jon Sparring, KU/NAT Datalogi
- Prof. Kim G. Larsen, AAU- Datalogi
- **Lektor PhD Michael Schwartzbach**, AU Datalogi
- Prof. Hanne Riis Nilson, DTU IMM
- Lektor Lene Monrad Favrholt, SDU- Matematik og Datalogi

39. Elektronik, elektroteknik, elektromagnetisme, kommunikationsteknologi og mekatronik

- **Prof. Jakob Stoustrup**, AAU Elektroniske Systemer
- Prof. Søren Holdt Jensen, AAU Elektroniske Systemer
- Lektor Peter Uhd Jepsen, DTU COM-DTU
- Lektor Rene Skov Hansen, SDU-TEK- Sensorer, Signaler og Elektroteknik

40. Energi- og miljøteknologi, ressourcer og bæredygtighed

- Institutleder og professor Susse Georg, CBS- Organisation
- Professor Bent Sørensen, RUC ENSPAC
- Seniorforsker Lis Wollesen de Jonge, AU- Jordbrugsproduktion og miljø
- Forskn.professor Claus Felby, KU/LIFE- Skov & Land.
- Professor Lasse Rosendahl, AAU- Energiteknik
- Lektor Peter Glarborg, DTU- Kemiteknik
- **Prof. Henrik Wenzel**, SDUTEK- Kemi- Bio- og Miljøteknologi

41. Kemiteknik, Olie-gas, proces-teknologi

- Prof. Bjørn Hjertager, AAU Esbjerg Tekniske Institut
- **Prof. Anker Degn Jensen**, DTU- Kemiteknik

42. Materiale-teknologi- og videnskab, nanoteknologi og - science

- Lektor Dimitri Stamou, KU/NAT Nano-Science
- Prof. Ryszard Pyrz, AAU- Maskinteknik
- Prof. Brian BechNielsen, AU- Fysik og Astronomi
- **Forskningschef Dorte Juul Jensen**, DTU RISØ- Materialeforskning
- Lektor Per Morgen, SDU- Fysik og Kemi

43. Medicinsk teknologi

- Hans Nygaard, AU T-Forskning, Klinisk
- Lektor Bente Stallknecht, KU/SUND Biomedicin
- **Prof. Lars Arendt-Nielsen**, AAU- Sundhedsvidenskab og Teknologi
- Prof. Jørgen Arendt Jensen, Ørsted-DTU

44. Bioteknologi

- Professor Anders Løbner-Olesen, RUC NSM
- Seniorforsker Henrik Brinch-Pedersen, AU
- Professor Kristian Helin, KU/SUND BRIC
- **Professor Michael Gjedde Palmgren**, KU/ LIFE- Plantebiologi
- Prof. Karen G. Welinder, AAU- Kemi, Miljø og Bioteknologi
- Lektor Uffe Hasbro Mortensen, DTU Biocentrum-DTU
- Prof. Ole Nørregaard Jensen, SDU- Biokemi og Molekylær Biologi

45. System- og teknologiudvikling, serviceudvikling og facilities management, entreprenørforskning

- Professor mso Peter Karnøe, CBS Institut for Organisation
- Forsker Bruce Talbot, KU/LIFE- Skov & Land
- **Prof. Harry Boer**, AAU CIP
- Prof. Christian Koch, AU AU-HIH
- Prof. Per Langå Jensen, DTU- Produktion og Ledelse
- Prof. Uffe Kock Wiil, SDUTEK Mærsk McKinney Møller Inst.

46. Konstruktion, maskin- og produktionsteknologi

- **Prof. Niels Olhoff**, AAU- Maskinteknik
- Prof. Lars Damkilde, AAU Esbjerg Tekniske Institut
- Lektor Saeema Ahmed, DTU- mekanik, Energi og Konstruktion
- Lektor Arne Bilberg, SDU-TEK Mads Clausen Inst.

47. Fødevarer-videnskab og - teknologi (inkl. fødevarer- kvalitet og - sikkerhed, ernæring)

- Prof. Bjørn Richelsen, AU Medicinsk endokrinologi
- Professor Arne Astrup, KU/LIFE- Human Ernæring
- Professor Søren Balling Engelsen, KU/LIFE IFV
- Prof. Anders P Ravn, AAU- Datalogi
- **Prof. Anne Meyer**, DTU- Kemiteknik
- Lektor Birgitte Kallipolitis, SDU- Biokemi og Molekylær Biologi

SUNDHEDSVIDENSKAB

48. Medicin (Endokrinologi, Gastr. og hepatol., Geriatri, Hjerte, kar, luftveje, Hæmatologi, Immunologi, Infektioner, Reumatologi, Nefrologi)

- **Prof. Ove B. Schaffalitzky de Muckadell**, SDU- Klinisk
- Niels Møller, AU Medicinsk Forskningslab., Klinisk

- Jens Overgaard, AU- Eksperimentel
- Professor Niels Borregaard, KU- Hæmatologi
- Professor Liselotte Højgaard, KU- Kl. fysiologisk/nuklearmed
- Professor Egon Toft, AAU- Sundhedsvidenskab og Teknologi

49. Kirurgiske fag

- Professor Henrik Kehlet, KU Juliane Marie Centret
- **Kjeld Søballe**, AU Ortopædkirurgisk
- Professor Palle Osther, SDU- Regional Sundhed
- Professor Jens Ellrich, AAU- Sundhedsvidenskab og Teknologi

50. Anæstesi, Intensiv, Akut

- **Professor Palle Toft**, SDU- Klinisk
- Anders Larsson, AU- Anæsthesisektor Nordjylland
- Professor Niels-Henrik Secher, KU- Anæstesi

51. Neurologi, Neurokirurgi, Psykiatri

- **Professor Gitte Moos Knudsen**, KU- Neurologi
- Johannes Jakobsen, AU Neurologisk
- Professor Niels Bilenberg, SDU Klinisk
- Professor Jens Ellrich, AAU- Sundhedsvidenskab og Teknologi

52. Øre-næse-hals, Øjensygdomme

- **Therese Ovesen**, AU Øre-, næse- og hals
- Professor Michael Larsen, KU Øjenafd.
- Professor Anne Katrine Sjølie, SDU- Klinisk

53. Gynækologi og Obst.

- **Professor Ole Mogensen**, SDU- Klinisk
- Niels Ulbjerg, AU Gynækologi- Obstetrik
- Professor Susanne Krüger Kjær, KU Juliane Marie Centret

54. Dermatol. og Venerol.

- **Knud Kragballe**, AU Dermato-Venerologisk
- overlæge Robert Gniadecki, KU Dermatologisk
- Professor Klaus Ejner Andersen, SDU- Klinisk

55. Pædiatri

- **Overlæge Birthe Høgh**, KU Børneafd
- Peter Oluf Schiøtz, AU Pædiatrisk Afd.
- Professor Steffen Husby, SDU- Klinisk

56. Farmakologi og toksikologi

- Professor Kim Brøsen, SDU- Sundhedstjenesteforskning
- Ulf Simonsen, AU Farmakologi
- Professor Thue Schwartz, KU Neurovidenskab og Farmakologi
- Professor Torben Moos, AAU- Sundhedsvidenskab og Teknologi

57. Odontologi

- **Bente Nyvad**, AU- Tandsygdomslære
- Sven Poulsen, AU- Samfundsodontologi og

Pæodonti

- Professor Erik Dabelsteen, KU- Odontologisk
- Professor Else Marie Pinholt, KU- Odontologisk

58. Sygepleje

- **Professor Lis Wagner**, SDU Enheden for Sygeplejeforsk
- Kirsten Lomborg, AU Sygeplejevidenskab,
- Professor Lis Adamsen, KU- Universitets-hosp. Center
- Ph.d. Susan Rydahl Hansen, KU Bispebjerg Hospital

59. Folkesundhed (epidemiologi, miljø- og arbejdsmedicin, socialmedicin, arbejdsfysiologi og forebyggelse)

- Professor **Allan Krasnik**, KU- Sundhedstjenesteforskning
- Seniorforsker Ulla Vogel, AMI- Nanosafety
- Henrik Toft Sørensen, AU Klinisk Epidemiologi,
- Lektor Peter Kjær, CBS- Organisation
- Professor Kaare Christensen, SDU- Sundhedstjenesteforskning

60. Veterinærmedicin

- **Professor Pia H Andersen**, KU Medicin & Kirurgi
- Frederik Dagnæs- Hansen, AU- Medicinsk Mikrobiologi og Immunologi
- Forskningsprofessor Søren Alexandersen, DTU- Mund- og klovesygelab.
- Lektor, centerleder Peter Bollen, SDU- medicinsk Biologi

61. Retsmedicin og patologisk anatomi

- **Professor Jørgen Lange Thomsen**, SDU Retsmedicin
- Anni Vesterby, AU Retsmedicinsk Inst.
- Professor Elisabeth Ralfkiær, KU Patologiafdelingen,

62. Medicinske basalfag

- **Professor Ole Skøtt**, SDU- Medicinsk Biologi
- Poul Henning Jensen, AU- Medicinsk Biokemi
- Anders Børglum, AU- Human Genetik
- Arne Schousboe, KU
- Professor Jørn Hounsgård, KU- Neurovidenskab og Farmakologi
- Professor Uffe Holmskov, SDU- Medicinsk Biologi

TVÆRFAGLIGE GRUPPER

63. Kønsforskning (Humaniora/ Samfundsvidenskab/Sundhedsvidenskab)

- **Lektor Hanne Marlene Dahl**, RUC ISG
- Lektor Chris Mathieu, CBS, Organisation
- Lektor Bente Rosenbeck, KU-Nordiske
- Lektor Charlotte Kroløkke, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Professor Birthe Siim, AAU- Historie, Int. Studier og Samf.

64. Arkitektur, design, produktudvikling og byplanlægning (Humaniora/Naturvidenskab/Teknisk videnskab)

- Lektor Anders Troelsen, AU-Afdeling for Kunsthistorie
- **Professor Ole B. Jensen**, AAU- Arkitektur og Design
- Professor Kristian Kreiner, CBS- Organisation
- Forskningsleder Thomas Leerberg, Designskolen Kolding
- Professor Per Boelskifte, DTU- Mekanik, Energi og Konstruktion
- Samarb.professor Thomas B. Randrup, KU- Skov & Land
- Lektor Bo Elling, RUC ENSPAC
- Professor Jacob Buur, SDU Mads Clausen Inst.

65. Idrætsforskning (Humaniora/ Naturvidenskab/Sundhedsvidenskab)

- **Bente Rona Jensen**, KU-Idræt
- Lektor, PhD Klavs Madsen, AU-Idræt
- Professor Gisela Sjøgaard, SDU-idræt og Klinisk Biomekanik
- Lektor Jesper Franch, AAU- Sundhedsvid. og Teknologi

66. Digital kommunikation (Interaktive medier og design, medialogi)

- Professor Kim Halskov, AU CAVI
- Lektor Sisse Siggard Jensen, RUC CBIT
- Professor Janni Nielsen, CBS- Applied Information Comm.
- Lektor Reza Tadayoni, DTU- Informatik og Matematisk Model.
- **Lektor Lone Malmberg**, ITU
- Professor Klaus Bruhn Jensen, KU- Medier, Erkendelse og Formidling
- Lektor Carsten Jessen, SDU- Litteratur, Kultur og Medier
- Lektor Stefania Serafin, AAU- Medieteknologi og Ingeniørvidenskab

67. Informationssystemer (IT og organisation, IT-ledelse og IT-forretning)

- Professor, dr. scient. Susanne Bødker, AU-Datalogi
- Professor Niels Bjørn-Andersen, CBS- Applied Information Comm.
- Lektor Erling C. Havn, DTU- Informatik og Matematisk Model.
- Lektor Dorthe Duncker, KU- Nordisk
- **Professor Jan Pries-Heje**, RUC CBIT
- Professor Charles Møller, AAU CIP

68. Videnskabsstudier og Forskningsanalyse (Humaniora /Samfundsvidenskab / Naturvidenskab)

- **Professor Frans Gregersen**, KU- Grundforskningscenter for Sociolingvistik
- Professor,dr. Scient, dr. Phil Helge Kragh, AU- Steno
- Lektor Maja Horst, CBS- Ledelse
- Lektor Tinne Hoff Kjeldsen, RUC NSM
- Professor Peter Øhrstrøm, AAU

Forsker – flotter

Juliane Engelhardt er sluppet gennem nåleøjet til adjunkt-trinnet i historie. M

Den fri konkurrence får det bedste frem i folk – og det værste.

UNG KARRIERE

Det kan Juliane Engelhardt skrive under på. Hun har personligt oplevet, hvordan den hårde kamp om få faste forskerstillinger skaber grobund for rendyrket mandschauvinisme. Historie-faget er traditionelt mandsdomineret, og kvindelige fastansættelser er ikke hverdagskost. Men ifølge Juliane Engelhardt kommer den mest udtalte diskrimination ikke fra de ældre, fastansatte forskere. Det er unge, mandlige forskere, der fører an, når der skal spilles på de kønsmæssige forskelle.

”Nogle af fyrene kan være ondskabsfulde over for deres kvindelige konkurrenter. En af mine kolleger fik for eksempel en bemærkning om, at ’med så flotte ben skulle hun da ikke være forsker’. Den slags opfatter man vir-

kelig nedsættende, og sådan tror jeg også det er ment – det er en måde at køre folk ned på”, mener hun.

Mobning, konkurrence og brødnid

Hun ser én åbenlys grund til den raffinerede mobning, og det er den hårde konkurrence om de relativt få faste stillinger. Frustrationerne over den usikre jobsituation kan gøre tonen ubehagelig.

”Det er brødnød, og det skaber de der lidt sexistiske bemærkninger. Et andet eksempel var en fyr, der havde søgt en forskerstilling. Det var så en kvinde, der fik den, og bagefter sad han og sagde til hende: ’du skal jo bare gå i seng med ham og ham ...’

Den slags kommentarer kommer jævnligt, men det er ikke blandt de fastansatte lærere at tonen er sådan. Det er blandt de unge, løsansatte, hvor der er kamp om pladserne.”

Selvom de diskriminerende bemærkninger ikke høres blandt det fastansatte personale, så er faget mandsdomineret, og Julian Engelhardt er som kvindelig historiker en minoritet på sin egen arbejdsplads. Det er især det sidste skridt frem til fastansættelsen, der skiller får fra bukke.

”Ingen kan sige præcis hvorfor, kvinderne ikke bliver ansat, men meget af det er nok strukturelt betinget. Kvinder har nogle andre tilgange og interesserer sig for andre områder end det, der normalt bliver regnet som rigtig forskning, så på den måde har der været en strukturel udelukkelsesmetode. Det er en tendens, man oftere ser i humanistiske fag, præcis som det for eksempel gælder andre etniske grupper. De har også sværere ved at trænge igennem på de humanistiske fag end på de naturvidenskabelige”, siger Engelhardt.

Hun vil dog ikke afvise, at god gammeldags mandschauvinisme også stadig trives på de små kontorer, men det er trods alt et fåtal.

Ambitionerne og karrieredriften ikke den samme hos kvinder

Til gengæld køber hun ikke en forklaring om, at de få fastansatte kvinder afspejler et tilsvarende mindre ansøgerfelt:

”Der er mange kvindelige Ph.D.-stipendiat, og kønsfordelingen blandt de studerende er fifty-fifty, og det burde blive afspejlet i hvem, de ansætter. Men traditionelt set har der måske været to fastansatte kvinder for hver 50 mænd”, anslår hun.

Men Juliane Engelhardt griber dog også i barmen på sit eget køn, når hun skal forkla-

re, hvorfor kvinder generelt har sværere ved at få rigtigt hul på karriere i forskningsverdenen. Ambitionerne og karrieredriften er simpelthen ikke de samme – og det gjaldt også hende selv.

”Jeg tror kvinder i højere grad skal have et skub. Det fik jeg selv som studerende, hvor mandlige lektorer opfordrede mig til at søge

Juliane Engelhardt er i øjeblikket på barselsorlov – en af de ting som gør en forskerkarriere vanskeligere for kvinder.

en forskerkarriere. Det var noget, jeg ikke selv havde overvejet alvorligt, og det krævede ligesom, at nogen kom og sagde, jeg skulle prøve. I dag gør jeg selv det samme – opfordrer kvindelige studerende til at søge Ph.D.-stipendier. Det skal selvfølgelig ikke ske på bekostning af mændene, men det er min erfaring, at kvinder i højere grad har brug for det skub. Mænd er mere selv-motiverende og har mere fremdrift. Jeg tror det handler om kultur – mænd skal være forsørgere, og det pacer dem mere frem end kvinder”, siger hun.

Karrierevejen usikker

For Juliane Engelhardt ser det dog ud til, at der for alvor er kommet hul på bylden i forhold til en etableret forskerkarriere. I øjeblikket er hun på barselsorlov, men til februar tiltræder hun en adjunkt-stilling på SAXO-institutet, som kan føre hende ind i den faste

Vejen til det faste job

Juliane Engelhardt blev uddannet cand. mag i historie og filosofi fra KU i 1998, og allerede dengang var hun tændt på tanken om at fortsætte i universitetssporet. Først skulle hun imidlertid lige ud og baske lidt med vingerne, og det skete indledningsvis som underviser ved Askov Højskole ved Vejen. Hun var glad for jobbet, men hun konstaterer også i dag, at det kan trække tænder ud at skulle undervise unge, for hvem oplysningstiden ikke er nær så spændende som fredagens fest.

Næste stop på vejen var en tidsbegrænset stilling som fagredaktør ved Danmarks Nationalleksikon – også kendt som Den Store Danske Encyklopædi – et job, som gav hende god erfaring med at redigere tekster og formidling, men som stoppede ganske naturligt da sidste bind var færdiggjort.

Stien ind i forskningsverdenen blev et Ph.D.-stipendium samfinansieret af Rigsarkivet og Forskningsfonden – et projekt med titlen ’Statspatriotisme i det danske monarki 1780-1814’ – hvor det daglige arbejde foregik på KU.

Hun blev færdig i 2004 efter 3½ år. Herefter arbejde hun som ekstern lektor i 1½ år, til hun fik et to-årigt post.doc.-stipendium på SAXO-Institutet, KU. Og endelig kom så ansættelsen i den adjunkt-stilling ligeledes på SAXO-Institutet, hun begynder i til februar.

ben eller ej ...

en rejsen har været lang og konkurrencen fører sågar til sexistiske undertoner

stilling - lektorat - i løbet af tre år.

Personlig har hun ikke været ked at livet med de mange tidsbegrænsede ansættelser. Men alligevel var hun dog nået til det punkt, hvor hun var klar til at søge helt nye græsgange, hvis ikke det var blevet til en fastansættelse.

"Hvis ikke jeg havde fået den stilling, ville jeg forlade forskningen og søge videre. Ikke af surhed, men fordi det bliver sværere og sværere, jo længere man er i forskningsverdenen, at få stillinger udenfor. Folk med Ph.D.-grad er attraktive i en bredere kreds – forlagene, arkiverne osv. – men alt, hvad man har derudover, bliver anset for nørdet. Der er rigtig mange derude, der hænger fast i de der løse stillinger. Jeg er selv lige fyldt fyrrer, og jeg har været meget bevidst om, at jeg måske måtte til at prøve noget andet," fortæller Juliane Engelhardt.

Nogle af fyrene kan være ondskabsfulde over for deres kvindelige konkurrenter. En af mine kolleger fik for eksempel en bemærkning om, at 'med så flotte ben skulle hun da ikke være forsker'. Den slags opfatter man virkelig nedsættende, og sådan tror jeg også det er ment – det er en måde at køre folk ned på

Juliane Engelhardt

Forskerkarriere er materielt fravalg

I hendes alder er mange jævnaldrende godt i gang med at etablere sig materielt med hus i forstæderne, bil og andre bekvemmeligheder. Selv bor hun i en lejlighed på Amager med kæresten Ole og sønnen Jakob Emil på 5 måneder. Men en indkomst bestående af tidsbegrænsede forsknings-stipendier ligger ikke just op til tyve-årige huslån i million-klassen. At vælge en forsknings-karriere kan for mange vedkommende være ensbetydende med et materielt fravalg.

"Ja, det er et fravalg. Man kan ikke gå ud og købe større bolig eller den slags. Men den økonomiske side har ikke været dominerende for mig, og selvom jeg sad i en fed fuldmægtig-stilling, er jeg ikke sikker på, at jeg ville flytte fra byen. Min kæreste og jeg er skrevet op til at få en større lejlighed, så det glæder vi os til".

Når Juliane Engelhardt generelt har haft succes med at holde liv i sin forsknings-karriere og er på vej til fastansættelse, forklarer

hun selv med, at hun gennem en markant international toning har bidraget til fornyelse inden for sit forskningsfelt og det har givet hende en klar, personlig forsknings-profil.

Oplysningstiden

"Dansk historieforskning har traditionelt set været meget lukket omkring danmarkshisto-

ri har hun udsigt til mange år i forsknings- og universitetsmiljøet, og det er hun glad for. For trods den strukturelle mande-dominans og små-sexistiske opstød blandt de yngre, mandlige konkurrenter, så synes hun, universitetet er en rar arbejdsplads.

"Det har ry for at være en dårlig arbejdsplads – som man blandt andet ser det i den nye film 'Spillets regler' om magt og intriger på Psykologisk Institut. Men det overrasker mig, for sådan oplever jeg det slet ikke på Historie. Det er en generelt et hyggeligt sted, og forskerne er nogle flinke mennesker", siger Juliane Engelhardt, der også gerne vil benytte lejligheden til at kippe med flaget for universitetsloven.

"Den har været kritiseret enormt meget, og der er også problematiske ting. Men det at den lægger vægt på internationaliserings-aspektet og større samarbejde forskerne imellem, tror jeg, vil udvikle fagene meget. Og så tror jeg, at en mere professionel ledelse, som der også lægges op til, vil gavne kvindernes adgang til de faste stillinger".

lah

rien. Man har ikke indkorporeret de europæiske historier komparativt. Der har været meget god forskning, men jeg tror at historieforskning, der kun handler om Danmark i snæver forstand, bliver mere og mere tidsvarende", siger hun.

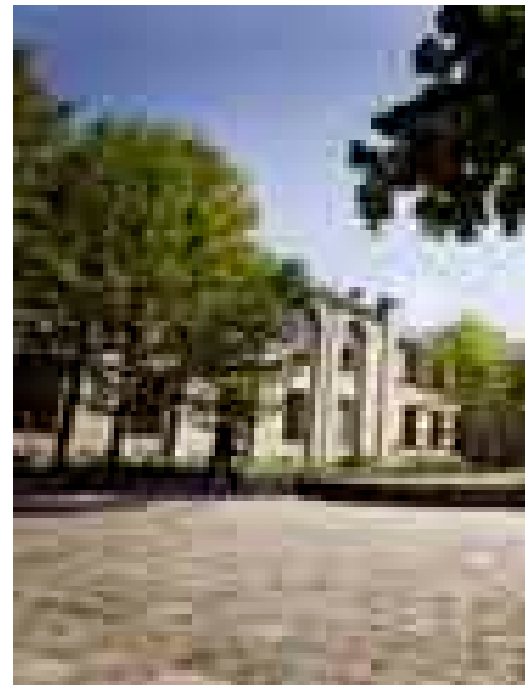
I sit forsknings-arbejde har hun blandt andet benyttet sig meget af udlands-ophold, og det anbefaler hun varmt: "Jeg har været i Göttingen to gange a' 3-4 måneder. Her ligger et stort center for forskning i oplysningstiden, og en række forskere sidder og arbejder specifikt med periodens idéhistorie, hvilket jeg også beskæftiger mig med. Det var simpelthen så rart at komme ind i et miljø, hvor så mange sad og lavede det samme om jeg selv. Fagligt udviklede det mig meget mere, end jeg kunne gøre herhjemme", siger Juliane Engelhardt, der også har været på ophold i London, Berlin, Oslo og senest i Cambridge.

Rar arbejdsplads

Med en fast stilling inden for rækkevidde

Politikere går ind i sproget

Dansk sprog er ved at blive trængt ud af de hvide vægges vilje. Formanden for Dansk Sprogakademi, Niels Davidsen-Nielsen, siger:

Sander: Sprogpolitik i balance

De danske universiteter er aktive deltagere i det danske samfund, men de skal samtidig være centrale aktører i verdens absolutte videncentre. Det stiller krav til en sprogpolitik i balance – en politik, hvor det danske kombineres med det internationale. Offentlige institutioner skal i det hele taget sikre en sprogpolitik, der passer til det omgivende samfund.

Det var nogle af budskaberne, fortæller en pressemeddelelse fra videnskabsminister Helge Sander. Ordene sagde ministeren, da han åbnede en konference om medier, børn og sprog.

I sin tale sagde ministeren blandt andet:

”Det er centralt, at der er et højt fagligt niveau i undervisningen på universiteterne, hvad enten undervisningen foregår på dansk eller engelsk.”

”Universiteterne er institutioner, der skal kunne indgå i globale netværk, samtidig med at de fortsat skal kunne fungere i forhold til danske behov.”

”Det forudsætter en balanceret sprogpolitik, der passer til tiden og til de opgaver, som universiteterne står over for de kommende år.”

”Regeringen kan af gode grunde ikke lovgive om, hvordan den enkelte borger skal bruge sproget, men vi kan forsøge at foregå med et godt eksempel.

”Inden for mit eget ministerområde er jeg meget opmærksom på, hvordan vi bruger det danske sprog.”

”Jeg tror, at vi kan blive endnu bedre til at sikre den sproglige kvalitet og være mere bevidste om modtagerne, når vi kommunikerer med omverden.”

”Vi skal sørge for, at kommunikationen med den enkelte borger er klar og forståelig. Det gælder også kommunikationen på internettet.”

”IT- og Telestyrelsen afholder for eksempel hvert år konkurrencen ”Bedst på Nettet”, hvor kvaliteten af offentlige hjemmesider måles.”

(Kilde: Videnskabsministeriets pressemeddelelser).

Globaliseringen er ved at æde sig ind på uddannelsessproget på danske universiteter. På DTU har engelsk siden 2007 været hovedsproget på kandidatuddannelserne, og på Biovidenskabeligt Fakultet i København er halvdelen af kurserne på engelsk.

Men det skal være løgn, mener flere sprogekspertter og nu også et stadig større antal politikere.

”Hvis dansk forsvinder, har det en høj pris. For det første vil det faglige niveau falde, fordi hverken undervisere eller studerende er lige så gode til engelsk som dansk, og af samme grund vil undervisningen også blive mere kedelig.”

Sådan siger fhv. engelsk-professor **Niels Davidsen-Nielsen**, formand for Dansk Sprognævn.

Han var medlem af regeringens sprogudvalg, der i forsommeren kom med rapporten ’Sprog til tiden’, som blandt andet handlede om sproget på danske universiteter.

Frivilligt eller bindende bestemmelser

”Engelsk vinder frem. Tidligere var det mest i forskningen og inden for naturvidenskab. Men nu ser man det også i undervisningen,” fortæller Davidsen-Nielsen, der særligt gerne vil have udviklingen på DTU og KU Life bremsset.

”Hvis dansk forsvinder fra universiteterne, vil det være et stort sprogligt domænetab. Jeg er ikke modstander af engelsk, som jeg bestemt synes, vi skal have som undervisningssprog, men jeg er imod, at man afskaffer dansk,” siger han, og peger også på det krav, der er i Universitetsloven om at universiteterne har en forpligtelse til at sikre et højt fagligt niveau i forhold til det øvrige samfund.

”Når sproget bliver engelsk, går det ud over formidlingen, for den formidling må nødvendigvis foregå på dansk.”

Rapporten ’Sprog til tiden’ kommer med en række anbefalinger til tiltag, der skal sikre dansk som hovedsprog på universiteterne. Hele sprogudvalget stod bag anbefalingerne, til gengæld er der uenighed om, det skal være frivilligt, eller universiteterne skal tvinges gennem lovbestemmelser for eksempel i Universitetsloven. Et flertal i udvalget – herunder Davidsen-Nielsen – mener det sidste.

”Vi har prøvet at gøre det uden lovgivning. I regeringens sprogpoltiske redegørelse fra januar 2004 hedder det således: *det er regeringens opfattelse, at dansk er hovedundervisningssprog på universiteterne*. Men det var altså ikke nok, så det vil være meningsløst at gøre det samme igen – træffe beslutninger, man bare kan vælge at ignorere,” siger han.

Anbefalinger – ikke lovkrav

Blandt det mindretal, der mener, at anbefalinger skal forblive anbefalinger og ikke lovkrav, er **Helge Elbrønd Jensen**, uddannelsesdekan på DTU, hvor man har valgt at lade engelsk være hovedsprog på alle kandidatuddannelser.

Han har to overordnede grunde til at være imod lovkrav på området: ”For det første mener vi, at den slags krav bør stilles gennem udviklingskontrakter med universiteternes bestyrelser. Når vi nu har fået nedsat bestyrelser til at styre os, så vil det være sært, at de ikke får lov at bestemme. Og hvis ministeriet skriver i en udviklingskontrakt, at dansk skal være hovedsprog på vores kandidatuddannelser, så retter vi os naturligvis efter det,” siger Elbrønd Jensen.

Hans andet argument går mere generelt imod begrænsninger af den internationalisering af undervisningen, som DTU har gennemført: ”Når man vil være en integreret del af den internationale universitetsverden, så er det vigtigt, at man kan udveksle lærere og studerende fra hele verden. Derfor er det vigtigt, at det toneangivende sprog er engelsk,” siger han, som ikke køber argumentet om, at det faglige niveau bliver lavere, når danske lærere og studerende skal kommunikere på engelsk.

”Det tror vi simpelthen ikke på er rigtigt. Vores fag er baseret på modeller og beregninger, defineret ved tal og symboler. Det talte sprog er ikke det afgørende medium.”

Sprogkampen – dansk kontra engelsk

Højere læreanstalter, og den udvikling skal bremses – med eller mod universiteternes Sprognavn vil have pisken i brug, og politikere taler om lovgivning

Det engelske sprog gør sit indtog på KU-LIFE - den tidligere Landbohøjskole

DTU: Dobbeltprog umuligt

Han mener heller ikke, formidlingen lider under den engelske sproglinje: "Når vi skal formidle, så gør vi det på dansk, og rigtig mange af vores lærere er fortrinlige til at formidle. Det er rigtigt, at en række termer ikke findes på dansk, men så gør vi, som man altid gør – bruger det engelske ord og forklarer, hvad det betyder."

På DTU er undervisnings sproget på bachelor-uddannelserne stadig primært dansk. Beslutningen om at gøre engelsk til primært sprog på kandidat-niveauet blev taget i 2003 og effektueret i 2007. Formålet med de 'bindende bestemmelser', som Niels Davidsen-Nielsen er fortalende for, vil blandt andet være at tvinge DTU og KU Life væk fra deres konsekvente brug af engelsk. Men det mener Helge Elbrønd Jensen vil være helt urealistisk.

"Økonomisk vil det være helt umuligt. Hvis nogen tror noget andet, er de efter min mening meget naive," siger han.

Søren Krarup: Beslutningsforslag om dansk-krav

Rapporten 'Sprog til tiden' kom i april. I oktober blev den fulgt op med en konference med deltagelse af interessenter og politikere. Og her viste der sig en spirende politisk vilje til at tage fat på problemstillingen og – til Niels Davidsen-Nielsens glæde – også med loven i hånden. Første initiativ er allerede taget. **Søren Krarup** fra Dansk Folkeparti har netop indleveret et beslutningsforslag til Folketinget om at pålægge regeringen at forberede et

lovforslag, "der forpligter de højere uddannelser i Danmark til at tilbyde de studerende en undervisning på dansk".

Krarup var allerede i 2005 fremme med et lignende forslag: "Det, der provokerede mig til at starte debatten dengang, var en ansat på Århus Universitet, der fortalte om et stillingsopslag, der var formuleret på engelsk, og som også krævede at ansøgningen var på engelsk," fortæller Søren Krarup.

Debatten mandede dengang ud med en aftale om et sprogudvalg og 'Sprog til tiden'-rapporten. Det er på den baggrund Søren Krarup igen stiller forslag om lovindgreb, der skal sikre dansk som universitært undervisningssprog.

"Ingen forbyder, at der bliver undervist på engelsk. Vi kræver bare, at de samme uddannelser også udbydes på dansk. Hensigten kan sammenlignes med begyndelsen af 1800-tallet, hvor HC. Ørsted sørgede for at en lang række videnskabelige begreber og termer fik danske ord. Det er det princip, vi vil bære videre," siger Søren Krarup, der også er klar til at kaste penge efter forslaget.

"Nu må vi se, hvor meget det kommer til at koste. Men når vi stiller forslaget er det fordi, det er vigtigt, og så må man også være villig til at betale, hvad det koster," siger han.

Radikale og Konservative støtter ikke Krarup

På forhånd ser det dog ikke ud til at Dansk Folkeparti vil finde flertal for sit forslag. Både Radikale Venstre og Konservative oplyser til FORSKERforum, at man ikke vil stemme for Krarups forslag, som man finder lidt for vidtgående.

Til gengæld barsles der i begge partier med alternative forslag til at sikre det danske sprog på universiteterne. Kulturordfører for Radikale **Bente Dahl** vil sammen med partiets forskningsordfører Marianne Jøved for søge at stable et forslag på benene:

"Jeg mener tiden er inde for en kvalificeret sprogdebat. Mødet i oktober viste en meget positiv stemning og vilje til at gøre noget for at udvikle og bevare sproget," siger Bente Dahl, og slår fast, at hun mener, dansk sprog på universiteterne skal sikres gennem bindende bestemmelser.

Konservatives forskningsordfører **Charlotte Dyremose** har også udtrykt bekymring for udviklingen mod flere uddannelser der udelukkende gives på engelsk. Hun har lanceret en 'redningsplan' for det danske sprog, der indeholder en række punkter, blandt andet at undervisere skal certificeres til at undervise på andre sprog end deres modersmål, og at universiteterne skal udarbejde sprog-

strategier, der fortæller hvor og hvorfor, der bruges engelsk – strategier der herefter skal godkendes af Akkrediteringsrådet.

"I mine forslag står der 'skal' nogle steder og 'kan' andre steder. Vi går ikke ind for en egentlig sproglov, som vil være alt for bureaukratisk og umuligt at administrere," siger Charlotte Dyremose.

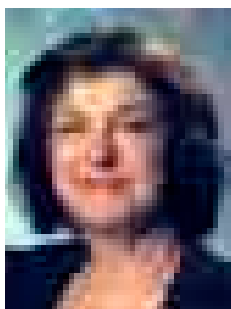
Endnu mere konkrete er Socialdemokraterne, der i et nyt sprogudvalg skriver direkte, at det skal skrives ind i universitetsloven, at universiteterne er forpligtede til at fastholde og udvikle dansk som både undervisnings- og videnskabssprog.

lah

Sprogudvalgets anbefalinger

- Universiteterne skal på baggrund af deres prioriteter og særkende udarbejde relevante sprogstrategier.
 - Sprogstrategierne skal indeholde begrundelser for undervisningssproget i fagudbudet og skal tydeliggøre, hvorledes de sikrer, at valget af undervisningssprog inddrager alle relevante hensyn, ikke kun til den internationale konkurrence, men også til samfundets behov.
 - Undervisningssproget skal være fastlagt og offentliggjort på forhånd.
 - Omfanget af det fremmedsprogede undervisningsudbud i den enkelte uddannelse skal være angivet i ECTS-point.
 - Der skal øget systematisk fokus på monitoring og evaluering af den engelsksprogede undervisning.
 - Den enkelte underviser og studerende skal have adgang til sprogcentre, der kan tilbyde sproglig revision, sprogundervisning, test og certificering af underviseres og studerendes sprogfærdigheder.
 - Akkrediteringsrådet skal inden for rammerne af relevanskriteriet vurdere hensigtsmæssigheden af undervisningssproget på den enkelte uddannelse.
 - Der foretages en undersøgelse af undervisningsniveauet i engelsksprogede kurser og en analyse af de studerendes reaktion på sprogskifte fra dansk til engelsk ved overgangen fra bachelorstudium til kandidatstudium.
 - Der foretages en kortlægning af aftagernes vurdering af de sproglige kompetencer hos de bachelorer og kandidater, der modtager fra de videregående uddannelser.
- Kilde: Sprog til tiden

Offentligheden afgør, om man er god

Karen Sjørup – kendt kvindeforsker, RUC-
lektor, fhv. prorektor, direktør for Videnscenter
for Ligestilling og leder af Center for Ligestil-
ling - er netop udnævnt til medlem af regerin-
gens Lønkommission

VOXPOP

**Hvad vil det betyde, at du er med i
Lønkommissionen?**

"Min rolle er at holde fast ved ligeløn som en væsentlig del og få synliggjort sammenhængen mellem et kønsopdelt arbejdsmarked og ligeløn. Til gengæld indtræder jeg i en kommission, der skal arbejde i halvandet år, hvor jeg muligvis ikke kan udtale mig så meget om de ting."

**Har du selv som prorektor eller center-
direktør givet ulige løn?**

"Lønnen gives jo på baggrund af personens anciennitet. Men jeg har gjort alt, hvad jeg kunne, for at undgå, at lønsforskelle havde nogen sammenhæng med kønnet. Jeg tror det ikke, men jeg ved det heller ikke med sikkerhed. Vi har aldrig gjort det op på RUC, hvilket ellers kunne være interessant."

**En kvindelig ligestillingsforsker i Løn-
kommissionen – er det positiv forskels-
behandling?**

"Tilblivelsen af kommissionen har været et kompromis mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen, og det kompromis er medlemmerne udtryk for. Jeg er et signal om, at man er indstillet på at lytte til ligestillings- og kønsforskningen. Og det synes jeg er positivt."

Hvor laver du lige nu – fredag 11.10?

"Lige nu sidder jeg med min kollega Kenneth Reinecke og diskuterer en problemstilling vi arbejder med, om de drenge, der aldrig får en kompetencegivende uddannelse – det regeringen ynder at kalde restgruppen."

Hvor tænker du bedst?

"I min egen lænestol eller ved computeren hjemme på Frederiksberg – faktisk tror jeg computeren er det bedste sted."

Hvilke fagbøger har betydet mest for dig?

"I de sidste 20-25 år er det Foucaults værker, der har betydet mest, udover selvfølgelig hele udviklingen i den feministiske teori, som på godt og ondt er præget af Judith Butler. Hun er førende inden for den opfattelse, at køn er en performance og ikke noget, man er født med. Natur- og hjerneforskelle er ikke noget, man taler så meget om - som man gør i andre videnskabsgrene."

Er der tabuer inden for dit fagområde?

"Masser. Jeg har netop nævnt et af dem. Et andet er Freud, som vi var meget inspireret af efter Marx. Men freudiansk teori er bestemt ikke noget, man kommer og stiller an med i dag."

**Hvad kræver det at blive god på dit
fagområde?**

"Nogen vil sige det kræver at man er belæst til fingerspidser i international litteratur og i stand til at skrive artikler på internationalt plan. Jeg har et andet blik på det. Jeg synes i lige så høj grad det er offentligheden, der skal fortælle, om det er godt eller skidt, hvad man laver. Og det, at man faktisk bliver brugt og omsat i bred offentlighed, er bevis på, at det fungerer."

Hvordan og hvor slapper du bedst af?

"Foran fjernsynet eller i sommerhushaven i Ordrup Næs – selvom havearbejde også kan føles som en sur pligt."

Har du nogen hobbyer?

"Det er uhyre interessant at følge med i debatten om finanskrisen eller i en litterær- eller kunst-diskussion, hvor jeg nyder, ikke at skulle være fagperson. Jeg går også til pilates og sådan nogle ting, men det betragter jeg ikke som hobbyer, det er en måde at få motion på."

**Hvad ville du gøre, hvis du blev
videnskabsminister?**

"Så ville jeg få travlt. Der er en katastrofal universitetslov, der skal lægges fuldstændig om. Og så er der en masse globaliseringsmil-liarder der skal fordeles af fagfolk og ikke lægges i politiske cigarkasser. Jeg ville placere mange flere penge i humaniora og samfundsvidenskab og også lave en form for en køns-mainstreaming, så det er lige muligt for kvinder og mænd at få en forskerkarriere."

Så længe huspriserne
burde have

"Hør nu her: Der er rigtig mange, som står med røde ører nu, fordi de ikke lyttede til advarselssignaler i økonomien. Hovedproblemet var, at menigmand er finansielle analfabeter, når det handler om hverdagens realøkonomi: Så kom den store bolig- og børskrise, som **økonomiprofessor Jacob Brøchner Madsen** har advaret imod i årevis. Helt præcis siden 2003.

HVA'FOR EN KRISE

"Og så er der psykologi i det:

Der lå i opbygningen af bolig-boblen mekanismer, som gjorde os alle blinde, både spekulanter og ikke-spekulanter. Vi var alle grådige. Det gik jo godt. Alle med formuer havde jo fordel af, at vores friværdis steg dag for dag og det siger ikke engang venstreorienterede jo nej til! Og selv dem uden formue havde fordel, for lån i såkaldte 'friværdier' gjorde, at der forbruget blev sat i vejret og der var arbejde til stort set alle. Så alle tjente på det, alle ville helst tro, at dette party kunne fortsætte, selv om vores fornuft måske anede, at det alt sammen var på lånt tid ..."

Uset i verdenshistorien

Brøchner er en af to-tre danske økonomer med speciale i bolig- og ejendomsmarkedet. Og det kom bag på ham, at boblen holdt så længe før den brast:

"Jo, den ophedede økonomi kørte længe end jeg troede muligt. Men det var umuligt at forudsige. Jeg kunne bare konstatere, at priserne var ude af deres fundamentale værdi, dvs. at boligpriser over tid bestemmes af, hvad det koster at bygge. Hvis der er for stor forskel mellem byggeværdi og udbudspriser, er der ubalance. Men vi har aldrig oplevet en så stor boble i så lang tid. Aldrig har der været så meget kredit i verdenshistorien. Og danskerne har altid belånt boligen hårdt, men det er blevet ekstremt meget værre. Og det kom bag på mig, at det kunne gå så længe, jo."

Da Brøchner blev interviewet af FORSKERforum sidste år (nr. 206 – sept. 2007), sagde han: "Mange fagøkonomer tør ikke komme med provokerende udsagn om, at boligpriserne er 30-40 pct. for høje uden alle mulige forbehold, for vi risikerer at få pressen og cheføkonomer på nakken."

Det udsagn står han ved i dag, og han tilføjer et par yderligere forklaringer på økonomers passivitet.

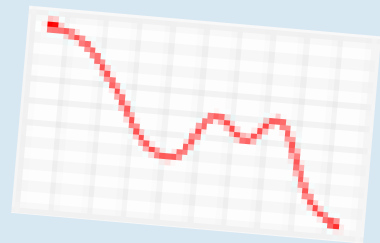
Økonomers tavshed: Jantelov og konflikttskyhed

Hoverer Brøchner nu: 'Hvad sagde jeg?'

"Nej. Men jeg har fundet ud af, at jeg nok havde flere fjender, end jeg troede. På KUs

Vi var alle grådige ...

og aktierne steg, var alle glade, men universitets-økonomer og journalister havde et særligt ansvar og tømmermænd over, at de ikke advarede mod den kommende krise, siger økonomiprofesser

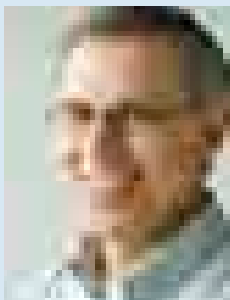
Økonomisk Institut – hvor jeg var ansat før – troede jeg, at jeg kom godt ud af det med alle. Men bagefter har jeg da hørt om bagtalelse, fordi nogle ikke brød sig om mine advarsler og sagde, at jeg bare var ude på at promovere mig selv”, forklarer han.

”Jeg kender ikke deres dybere motivation, men måske er det bare Janteloven om, at du ikke skal stikke næsen frem. Der er også en god del konfliktskyhed i det. De fleste universitetsøkonomer er mere interesserede i økonomiske modeller end i hverdagens markedsøkonomi, så det har gjort det nemt at udbrede konsensus om, at økonomien jo går godt og at lade være med at kritisere politikernes liberaliseringer. Hvis du så – som jeg – går imod strømmen, så får du modstand”, siger han og tilføjer:

”Men hvis du som offentligt lønnet professor bare løber med strømmen og ikke bruger din faglighed efter bedste evne, så lever du i mine øjne ikke op til dine forpligtelser overfor den offentlighed, som betaler din løn”.

Økonomernes forsømmelser

”Nu bagefter må der være nogle, som har særlige tømmermænd. Nogle har større ansvar for at være vagthunde end andre”, siger Brøchner, der i dag er økonomiprofessor på det australske Monash University, hvor han kom til fra KU i 2002.

Der var et meget problematisk interesse-sammenfald mellem Regeringen, de økonomiske vismænd, bankøkonomerne og pressen, som gjorde at den rationelle fornuft var lammet.

Jacob Brøchner Madsen

”Der burde have været mange flere universitets-økonomer til at advare, men de ville ikke gå imod strømmen. Økonomer har et stort ansvar for, at det gik galt. Jeg forstår ikke, at de ikke kunne se krisetegnene. Forklaringen er nok mere simpel: De valgte at beskæftige sig med fjerdegradsligninger i stedet for hverdagens økonomi. Jeg er ked af at sige det, men de fleste universitetsøkonomer ved nok ikke, hvad en derivat er - bankernes gen-forsikring mod usikre lån, så udlåneren

ikke står alene med risikoen. Men netop disse derivater er et farligt redskab og helt centralt for at forstå kriseopbygningen”.

Politikernes hovedløse liberaliseringer

Den kriseudløsende faktor på verdensplan var det amerikanske boligmarked. Der var åbnet op for subprimelån, dvs. lån der groft sagt betales af nye lån som kan tages, når ejendomspriserne konstant stiger. Men den dag priserne stagnerer eller falder, så rasler markedet sammen, fordi alt for mange fik lov til at låne, selv om de ikke havde råd, forklarer Brøchner.

Men danske politikere gjorde noget, der lignede: ”I 1996 blev der indført variabelt forrentede lån. I 2003 afdragsfrie lån. Det blev altså lettere at låne. Groft sagt kunne man låne 80 pct. af boligens værdi, og så kunne man gå ind i banken og låne de sidste 20 pct. på det grå marked. Men disse liberaliseringer betød ikke, at det blev billigere for unge at købe bolig, for priserne steg bare i takt med liberaliseringen. Da de afdragsfrie lån blev indført steg priserne på kort tid med 10-15 pct.”

Politikerne liberaliserede hovedløst i troen på at markeds kræfterne klarer alt. Med liberaliseringen af boligmarkedet, nye låntyper og afdragsfrie lån m.m. blev det meget profitabelt at låne og investere. Og banker, ejendomsmæglere og kreditforeninger tjente styrtende:

”Danmark gik altså fra at være meget reguleret via kreditforeninger i 1970'erne til toltalt frimarkeds-anarki. Så appellerer man altså til de mest primitive instinkter, når man slipper kapitalismens mekanismer løs”, mener professoren. ”Liberaliseringerne gjorde, at der bredte sig en stemning af, at nu skulle vi alle være boligejere. Der var ikke den gamle fornuft om opsparing, som jeg er opdraget med. Jeg var 46 år, da jeg købte mit hus. Nu dikterede den liberale samfundsfornuft, at man var et fjols, hvis man ikke købte hus som 25-årig, selv om man ikke havde sparet en krone op ...”

Banker fik frit spil

Liberaliseringen gjorde, at det kortvarigt blev meget profitabelt for banker at involvere sig i risikable lån på ejendomsmarkedet, jf. Roskilde Bank. Og der blev åbnet for långivning: ”Almindelige mennesker blev rådgivet af ’bankrådgivere’, men man kan ikke altid forvente at folk med en 7. klasses eksamen kan lave en fornuftig finansiel disposition, samtidig med at bankfolk altså har en interesse: At sælge deres produkter til dig ...”

Banker cheføkonomer har fuldstændig uden modspørgsmål i pressen fået lov til at

tale markedet op, fordi de skal sælge flere af deres bank-lån.

”Og disse yngre, veltalende økonomer, som har optrådt som orakler i medierne, er ikke så gamle, at de har oplevet en krise i praksis. De oplevede ikke, boomet og kollaps'et i 1979-82, så de ved ikke hvad økonomisk depression er. De kender kun til optur”.

Dommedagsprofessor

Og erhvervs-journalister har ukritisk holdt mikrofon. Kritiske økonomer som Brøchner blev med mellemrum spurgt om noget, men det hørte til sjældenhederne.

”Journalister var en del af boblen, for de skrev positiv-historier om, hvor godt det gik. Negative og kritiske historier var besværlige. Og mange eksperter turde ikke komme med provokerende udsagn uden alle mulige forbehold, for vi risikerede at få pressen på nakken”, siger han, der selv blev udsat for en hetz fra Berlingskes i 2007, fordi han kom med advarsler. De kaldte ham dommedags-professor og forsøgte at latterliggøre ham, fordi han på daværende tidspunkt havde advaret siden 2003 om, at boligpriserne var alt for høje.

”Jeg var lige så opdateret om tingene som cheføkonomerne, men der kunne gå år mellem, jeg blev kontaktet af pressen”, fortæller professoren. Men han har dog fået lidt mere spaltepads efter at boblen brast. Ifølge INFOMEDIA er han interviewet 11 gange den seneste måned. Men det er fortsat ingenting i sammenligning med pressens favorit, DANSKE BANKS cheføkonom Steen Boccian, som er citeret hele 121 gange i samme tidsrum.

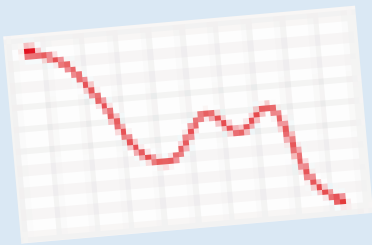
Problematisk interessesammenfald

De fleste journalister overtog bankøkonomernes usædvanligt positive vurderinger og overtog ukritisk de udbredte konsensus-tolkninger af den økonomiske situation:

”Der var et meget problematisk interesse-sammenfald mellem Regeringen, de økonomiske vismænd, bankøkonomerne og pressen, som gjorde at den rationelle fornuft var lammet. Og pressen havde ikke opbygget færdigheder til at analysere situationen, så de kunne agere vagthund”, siger han og lukker:

”Kun få var interesseret i kritiske og sure analyser. Alle elskede fortællingen om, hvor fantastisk det hele gik: Politikerne, fordi det gav penge i statskassen. Økonomerne fordi det var mest bekvemt at være med på opturen. Ejendomsmæglere og banker fordi de tjente styrtende. Og journalister fordi det var gladt jubelstof – og fordi de boede i huse, som blev mere og mere værd ...”

jø

Ludomanen og børsha

- opfører sig begge ekstremt i forhold til almindelige mennesker og grådighed er en dårlig forkl

"Hvad er ligheden mellem ludomanen og børshandleren? De er begge et produkt af kapitalismen, hvor man kan spille på et marked – og begge kan være opslugt af et forførende vanvid om at vinde eller tabe, hvor det at satse kan blive en besættelse eller en mani. Ludomaner lider af spillelidenskab og er syge, fordi de ikke kan styre det. Men børstradere lider - teoretisk set - også af spillelidenskab. Man kan sige, at de begge bare er udtryk for en særlig patologi, hvor de lever i en verden, hvor omsætningshastigheden – penge bliver til flere penge eller til tab – bare er sat voldsomt i vejret..."

HVA'FOR EN KRISE

Forklarer Ole Bjerg, der som sociolog beskæftiger sig med spil og gambling.

Ekstrem-adfærd i kapitalismen

"Det interessante spørgsmål er jo, om spilleafhængighed har en sammenhæng med, hvordan vores samfund fungerer? Alle mennesker spiller jo i et eller andet omfang; ludomanen spiller bare meget mere! Hvor almindelige mennesker spil står i et proportionalt forhold til deres almindelige lønudbetaling, så har ludomanen og børshandleren speedet tempoet for satsning, gevinst eller tab, enormt i vejret. Så deres adfærd ligger såmænd bare i forlængelse af normal-adfærd. Men man kan sige, at de lever tættere og hurtigere på kapitalismens ekstrem-vilkår ...", siger han, der forsker i spil og spillelidenskab:

"Men det interessante er så forskellen mellem ludomanen og børshandleren: Ludomanen er syg, for han kan ikke styre sin spillelidenskab, og kommer på kant med samfundets sociale regler ved at sætte sig i gæld. Omverdenen siger, at de har et problem og at det velnok er synd.

For børnsfolk derimod er børstraderens satsning af enorme summer – med risiko for gevinst eller tab – bare et særligt arbejde, og hans satsninger er i den verden normaladfærd. Og i medierne fremstilles han som kapitalismens helt, når han vinder. For dem har spillet indtil nu ikke været et problem, men bliver det måske nu, hvor de taber ..."

Ludomanen er syg, børshandleren er normal

Der er store sociale forskelle på, hvordan spillelidenskaben fortolkes, om man er rig eller fattig:

"Rigmandens spil på børsen er legitimt, fattigmandens spillelidenskab er en sygdom", siger han og forklarer, at for rigmanden der har masser af penge, indgår spil på aktiemar-

kedet som en daglig aktivitet, og her opfattes det som et plussums-spil, fordi der tilføjes værdier fra den reelle produktion til aktiemarkedet. Underklassen, som lider af spillelidenskab, spiller derimod hvad der for dem er store summer op i døgnkioskernes spilleautomater, som er rene chancen spil, hvor oddsene garanterer et tab i det lange løb."

Men rigmandens spil på børsen er måske slet ikke så rationel. Bjerg kan fortælle om forskning, som argumenterer for, at også finansiel spekulation efterhånden har antaget karakter af hazardspil, fordi den er baseret på kortfristet handel med optioner, futures og derivater, helt imaginære værdier som har ophævet sin relation til virkelighedens vareproduktion og firmaer. At tjene penge på et spekulativt marked som børshandler bliver mere og mere et spørgsmål om held og tilfældighed end om egentlig økonomisk indsigt – hvad disse måneders børsanpan er et godt udtryk for.

Moderne afhængighedsformer: Spil, narkomani og tvangskøb

Han vil formentlig hade at blive kaldt "gambling-sociolog", for sociologer vil helst ikke have de bindestregs-betegnelser på, som journalister elsker at hæfte på deres ekspert-ofre.

Men han har forsket i spil og spillelidenskab. Hans seneste bog handler om dem, som er "for tæt på kapitalismens" puls og hastighed og lever den lidt for hårdt ud: Ludomanen, narkomanen og købemanden: Ludomanen er den der lider af ustyrlig spillelidenskab. Narkomanen er den, som på en radikal måde at får kroppen ud i den absolutte ekstreme nydelse. Og tvangskøberen er den som ikke kan styre sit konsum, som køber for køkets skyld, og såmænd ikke for at bruge. Det fælles for dem, er at det er "afhængighedsformer" som er ekstreme i forhold til normaldanskerens adfærd.

Og to skarpe:

Spiller han selv – og hvad?

"En lille smule poker, privat. Jeg har opdaget min egen middelmådighed, og det demotiverer lidt".

Som spilekspert må han vide, hvilke lottotal, der trækkes ud på lørdag?

"Jeg spiller aldrig, fordi jeg ikke er sikker på, om det gør mig lykkelig, hvis jeg vinder! Og så synes jeg, det er kedeligt at spille tilfældighedsspil. Men jeg har de rigtige lottotal til dig på lørdag – 3 9 17 18 22 24 29 – og held og lotto ..."

Det er plat, men FORSKERforum fik Ole Bjerg til at optræde bag ved et ludospil ...

Gambling er for eksempel mange ting. Der er hazard'en, som er de rene tilfældigheder og chancen spil: Roulette, enarmede tyveknægte, spillemaskiner osv. hvor spilleren ikke har nogen som helst indflydelse på spillet:

"På trods af, hvad mange ludomaner bilder sig ind, så kan man ikke være en god roulettespiller eller en dårlig. Man kan være en heldig roulettespiller ...", siger han.

Men så er der også færdighedsspillene, fx poker: "Poker involverer ganske vist et element af tilfældighed i den måde, kortene fordeles mellem spillerne på. Men når kortene er delt ud, så er det muligt for den enkelte spiller at optimere sine viderchancer ved at spille sin hånd på den meste optimale måde. Sandsynlighedsregning, strategisk erfaring og viden samt empati er nogle af de færdigheder, der kan opøves og dermed give indflydelse på spillets udfald".

Fascinationen ved poker

Og netop poker er Ole Bjergs nuværende forskningstema, på en etårig bevilling fra Forskningsrådet, og nu sidder han på CBS. Studiet af pokerspillet er en alternativ måde at studere fænomenet penge på under den nuværende kapitalisme, forklarer han:

Andleren

ring på den aktuelle børs- og bank-krise, mener sociolog

"Gambling kan betragtes som et 'mikrokosmos' af konkurrence- og penge-mekanismer i det store samfund. Gambling handler – filosofisk og praktisk set - ikke bare om at vinde eller tabe penge. Penge er ikke kun i spil som en kvantativ repræsentation af 'værdi'. Netop i spil stilles der spørgsmål ved pengenes egentlige mening og funktion. I hverdagens ordinære økonomiske kredsløb tager vi for givet, at penge er et neutralt medium for udveksling. Men i gambling derimod indtræder penge som en anden slags cirkulationsmiddel. At spille om penge betyder også at eksperimentere med penge, at afsløre besiddelse, som ikke er synlig andre steder".

Gambling kan betragtes som et 'mikrokosmos' af konkurrence- og penge-mekanismer i det store samfund

Sociolog Ole Bjerg

Sociologen vil bl.a. belyse sammenhængen mellem poker og generelle samfundsforhold. Og så vil han se på, hvorfor folk spiller og hvorfor især poker er så populær lige nu. Og endelig vil han se på fascination ved gambling, herunder om poker kan sige noget særligt om forholdet mellem penge og (spille-) lyst.

Finanskrisen skyldes ikke 'grådighed'

Finanskriser kan ikke forstås inden for de eksisterende meningsstrukturer i samfundet, mener han:

"Krisen fremstilles jo i offentligheden som uheldige omstændigheder, som vi ikke er herrer over og som kan sidestilles med vejret. Måske er det slet ikke noget tilfælde, at vejret og finansnyhederne på tv er anbragt lige efter hinanden? Det er begge ting, som vi bare har at indrette os efter", siger Ole Bjerg. Han stejler helt over de forklaringer på børs krisen, som tillægger den grådighed:

"Grådighed hos enkelte bankfolk eller børstradere er en individualisering af problemet. Forklaringen på Roskilde Banks kollaps blev forsøgt isoleret til, at det var grådighed og 'dårlig ledelse'. Den store krise forklares med, at boligmarkedet i USA er faldet sammen, fordi for mange fattige har fået lov til at låne til et hus, selv om de ikke havde råd. Det var altså bare et lille uheld, fordi nogle gjorde noget forkert. Men de forklaringer er ideologi, for med grådigheds-forklaringen skyder man kriseårsagen over på enkeltstående – ekstreme – tilfælde og ikke systemfejl".

Systemproblem

"Sandheden er jo, at disse bankfolk eller børstradere har opført sig helt logisk efter kapitalismens logik – nogle godt nok ekstremt, fordi de har lånt penge ud til usunde byggeprojekter eller lignende, ja, men stadig inden for systemets rammer. Med grådighedsforklaring undviger man helt at se på det systemproblem, som børs krisen er udtryk for, nemlig at de liberale markeds kræfter har fået frit spil og at politikerne har været helt uinteresserede i at regulere – tværtimod skulle alt gives frit", forklarer spilleeksperten.

"Grådighedsforklaringen er en patologisering af krisen. Men bankfolk og børstradere har blot opført sig ekstremt, men helt i overensstemmelse med samfundets almindelige liberale ideologi. Tænk bare hvor kort der er mellem, at folk der i dag udråbes til skurke, blev belønnet af systemet og berømmet i offentligheden. Tænk på, hvor kort tid siden det er, at de samme bankfolk eller børsfolk, hvis firmaer i dag skal have statens hjælp, var orakler i pressen. Tankegangen var, da markedet gik opad, at de var kapitalismens helte, de var dygtige og fortjente deres position og succes. Nu gøres de til skurke, men det er helt uretfærdigt, for problemet er systemets – ikke deres".

Gør finanskrisen til meningskrise

Finanskrisen bør være en anledning til at vi og systemet overvejer vores situation:

"Kriser er også et 'window-of-opportunities', som byder nye muligheder, men det kræver at man giver sig tid til at overveje og diskutere dem. Hvis du bliver fyret, så er det et traume, hvis du ikke kommer videre, men det bedste der kan komme ud af en fyring er, at man faktisk overvejer, hvad man vil med sit liv! Nine-eleven var en chance for USA til at overveje sin situation, men det gjorde man ikke, for i stedet fandt man hurtigt en ekstern fjende, som man kunne skyde skylden på. På samme måde med dagens krise: Lad os gøre det til en 'meningskrise': Giver dette os anledning til at ændre noget i samfundet og i vores livsførelse. Den slags overvejelser er ikke noget, som bare skal overlades til politikerne, for det bør også gælde dig og mig. Men politikerne kunne jo starte med at melde ud, hvad der er deres visioner ...", mener sociologen.

Tror han selv på, at krisen vil føre til den refleksion?

"Nej, desværre ikke..."

KORREKTION:

I artiklen "Vitser: et begrænset pædagogisk redskab" i sidste nummer fremstod det som om professor emeritus Hans Vejlesskov var ophavsmand til citater, som retteligt tilhørte professor Lars Henrik Schmidt.

Artiklens hovedanalyser – at humor har afløst høflighed som omgangsform, af ligemageriets suspendering af gode læringsstrukturer og af humorens forfaldsformer – var Lars Henrik Schmidts.

Hans navn var desværre faldet ud efter citaterne. Jeg beklager.

Journalist Jørgen Øllgaard

Wiki-viden og wikipedianere

Hvad er det med Wikipedia? I 2001 eksisterede det slet ikke. For ikke så længe siden var det bare en upåagtet website fyldt med biografier over sportsstjerner og detaljer for de indviede om tv-serier som *Star Trek*.

Men nu er der tale om en megasucces. Mod al forventning er Wikipedia blevet den mest anvendte "videnskabelige" kilde på nettet. Nu er målsætningen intet mindre end "at være et komplet arkiv over menneskets samlede viden".

HALVSVAR PÅ ALT

Wikipedia optræder regelmæssigt på listen over de mest besøgte sider på nettet. Ligegyldigt hvad det er, du skriver i Googles søgefelt, popper der på nærmest mystisk vis en Wikipedia-side op, som leverer svaret. Det er en del af forklaringen på, at Wikipedia sidste år blev konsulteret hele 700 millioner gange.

Engang var det nemt at se bort fra, men det er slet ikke tilfældet i dag. Journalister anvender det til research. Studerende bruger det, når de skriver opgaver, og professorer bruger det, når de skal have fat i forelæsningsnoter.

Men det er en mærkeligt sammensat størrelse. Blandt de 2½ million artikler på engelsk befinder næsten halvdelen sig i kategorien "entertainment". Til sammenligning udgør "science" og "the arts" hhv. blot 6% og 2%, hvorimod kategorien "politics and history" er den næstpopulæreste med 15%.

Ifølge en undersøgelse lavet af Anselm Spøerri på Rutgers University, viser statistikken, at brugerne indledningsvis foretrækker portalsiderne og dernæst opslagene "the United States", "World War Two", "sex", "Naruto", "list of sex positions" og "Play Station 3". Det er ikke alt sammen, der kan tilgås via dit støvede eksemplar af *Encyclopedia Britannica*, og det er jo heller ikke sikkert, at du havde lyst. Men det kan sådan set være lige meget, for Wikipedias udgave af virkeligheden er allerede nu blevet et monopol. Og med i købet får du grundlæggernes fordomme og uvidenhed.

At have kontrol over, hvilke opslagsværker folk anvender, er at have kontrol over den måde, folk forstår verden på. Wikipedia virker muligvis uskyldigt nok umiddelbart, men under overfladen ligger der måske en mere dystre, mere subtil trussel mod vores tankefrihed.

Således lærer vi på Wikipedia, at Maos politiske filosofi grundlæggende går ud på at anvende vold til at undertrykke afvigende holdninger, at Sokrates var "Platons lærer", som efterlod sig "ganske få" værker, og at Hitler var en stor beundrer af den russiske kommunisme, idet han udtalte, at "Hele det nationalsocialistiske ideal baserer sig på den."

Wikipedia opstod i første ombæring i 2002 som "Nupedia" og var tænkt som et traditionelt leksikon, der skulle skrives og fagfællebedømmes af "eksperter".

Men eksperter har det jo med at bruge en frygtelig masse tid på at producere meget lidt, hvorfor

man i stedet fandt på Wikipedia, en udløber, hvis artikler kunne skrives af hvem som helst. Dermed kom der gang i volumen, men spørgsmålet er, om man samtidig ikke risikerede et troværdighedstab? Var folket virkelig i stand til at levere viden, sådan som wikimodellen påstår, eller er viden nødvendigvis beroende på en akademisk elites møjsommelige forskningsarbejde?

Wikipedia peger selv på svaret. De artikler, der anses for at være retvisende, neutrale, udtømmende og stilistisk hensigtsmæssige, tildeles en bronzestjerne (nu ligner den altså mere en guldstjerne, men lad gå).

Blandt de til dato 2.453.541 engelsksprogede sider er der omkring 2.130 artikler, som har fået tildelt en bronzestjerne – det skulle åbenbart være grund til at lykønske aberne ved deres virtuelle skrivemaskiner! Til sammenligning når 99,9% ikke at blive godkendt. De er åbenbart fejlvisende, stilistisk uhensigtsmæssige, forudindtagede og i det hele taget noget værre rod.

Hvorfor skulle vi så alligevel have lyst til at læse dem?

Svaret er fordi det, der betyder noget på Wikipedia, er ikke dine kilder, men din "deltagelse i fællesskabet". Altså Wikipedia-fællesskabet, hvori man taler så meget om konsensus, høflighed og pålidelige kilder. Men ser man nærmere på sagen, synes wikipedianerne at være en utiltalende flok computerfanatikere, hovedsageligt hankøn, som regel teenagere. Deres verdensperspektiv er som en pubertær taxachauffør, og hvis der er nogen, der er uenig med gældende wikipediensk konsensus, sletter man deres redigeringer, ligesom de kan blokeres eller bandlyses "på ubestemt tid".

Det er altså disse "redaktører", der nu hele tiden overtrumfer de støvede professorer i deres elfenbenstårn, som møjsommeligt arbejder sig igennem deres støvede bøger for at producere endnu flere ... støvede bøger! Bøger! På Wikipedia finder man viden med det samme via Google-søgning, online aviser og andre netbaserede leksika, man konsulterer altså ikke så meget primære kilder som "tertiære kilder" – dvs. andre sites.

Men eftersom det er gratis og kan byde på væsentlig flere emner, har Wikipedia tendens til at trolme andre, mere konventionelle opslagsværker. F.eks. havde man på *Encyclopedia Britannica* håbet på at gøre adgang betalingsbetinget, men det måtte man gå bort fra ret hurtigt.

Selv det populære franske leksikon *Larousse*, som plejer at tildele de franske tænkere forrang, forsøger nu at supplere sine gamle, ret konservative sider med nye brugerleverede.

Ligesom så meget andet, er viden altså ikke, hvad den har været.

MARTIN COHEN er lektor i filosofi og redaktør på The Philosopher.

Kilde: THES 28-08-2008 i Martin Aitken oversættelse

Hvad mener to leksikonredaktører

Som en af nettets ti mest besøgte websites overhovedet må online-encyklopædien Wikipedia.org betragtes som verdens pt. største formidler af faktuel viden.

På samme tid udgør Wikipedia.org lidt af et paradigmeskifte inden for vidensformidling. Hvor vi hidtil er flasket op med formidling af viden som autoriseret, envejskommunikation fra fagekspert til lægmand i form af bøger og andre medier, så er ekspertrollen på Wikipedia.org kastet ud i frit udbud. Enhver kan blive skribent og bidrage til de foreløbig 2½ million engelsksprogede – eller 100.000 dansksprogede – artikler.

Ikke desto mindre er succesen overvældende, og **wikipedia.org** er blevet en yderst brugt reference i skole- og gymnasieopgaver samt naturligtvis i diverse faktuelle diskussioner ved middagsbordet.

Gyldendals leksikons standarder

Før verden gik af lave, og viden og fakta stadig var noget, man læste sig frem til i bøger, var Den Store Danske Encyklopædi det hidtidige højdepunkt af akkumuleret viden på dansk.

I dag hedder encyklopædien Gyldendals Leksikon, og for et par år siden kom den også som online-version på Gyldendalsleksikon.dk, hvor man skal købe abonnement for at læse artiklerne.

Cliff Hansen er forlagschef på Gyldendal Digital. Han har været tilknyttet Den Store Danske Encyklopædi siden 1995 – året efter første bind udkom – og han har haft ansvaret for at lægge værket på nettet.

I denne diskussion repræsenterer han således det klassiske ekspert-bårne leksikon, der i disse år bliver trængt tilbage af wikipedia og nettet generelt.

"Spontant vil jeg sige, at Wikipedia er et sjovt og spændende projekt, der demonstrerer, hvor effektivt et kollektivt samarbejde kan udfolde sig. Det er ganske imponerende med al den information, der er skabt ud fra massernes viden", siger Cliff Hansen om antallet af artikler, der alene med de 2½ million engelsksprogede ti-dobler de 250.000 artikler, han kan tilbyde på Gyldendals Online Leksikon.

Til gengæld står der eksperter og fagfolk bag samtlige artikler, og det, mener Cliff Hansen, gør forskellen.

"Det helt store problem er, om man kan stole på det, man læser. Jeg ser det som Wikipedias centrale akilleshæl, at skribenterne er anonyme. Det gør, at du aldrig kan være helt sikker på den information, du læser. Når der ikke kun er tale om hårde facts, men også om bløde emner – fx et forfatterskab – så kræver det tillid til personen, der har skrevet det.

en demokratiske sandhed ...

etører om Wikipedia.org og om dens masse-akkumulering af viden og konsensus-baserede sandhedskriterier?

Jeg mener, der er stor forskel på, om artiklen er skrevet af en litteraturprofessor eller en, der bare brænder for et forfatterskab”, siger han og nævner også, at Gyldendals Leksikon i modsætning til Wikipedia prioriterer emnerne, hvilket hjælper læserne med at skelne mellem store og små emner ud fra artiklernes længde.

Wikipedias konsensus-evolution

Et andet synspunkt finder vi hos **Luise Li Langergaard**, Ph.D.-ansat ved Institut for Kommunikation, Virksomhed og Informati-onsteknologier på RUC og forfatter til bogen 'Viden, Videnskab og Virkelighed'.

Det helt store problem er, om man kan stole på det, man læser. Jeg ser det som Wikipedias centrale akilleshæl, at skribenterne er anonyme

Cliff Hansen, Gyldendal

”I forhold til at orientere sig bredt og hurtigt om et emne mener jeg, Wikipedia er lige så godt som traditionelle opslagsværker. Niveaue er i princippet lige som højt som fx Den Store Danske Encyklopædi. Det fremstiller den gængse opfattelse af et emne, det er et bredt opslagsværk, der løbende opdateres. Til gengæld er det fuldstændig mainstream både i valg af emner og præsentation. Det leverer paratviden, ikke analyser og fortolkninger,” siger Luise Li Langergaard.

Troværdigheden i Wikipedia bygger på en slags konsensus-evolution: Alle har ret til at skrive og redigere, men fordi forkerte og kontroversielle oplysninger hele tiden vil blive bortredigeret, vil artiklerne med tiden opnå en form, hvor indholdet kan godtages af alle – altså en sandhed med konsensus.

“It is inherent in Wikipedia’s editing model that poor information can be added, but over time quality is anticipated to improve in a form of group learning as editors reach consensus, so that substandard edits will very rapidly be removed”, hedder det i Wikipedias egen beskrivelse af sin 'editor model'.

Konsensus er naivt og problematisk

Men netop opfattelsen af sandhed som et udtryk for den mest konsensus-prægede udlægning, er ifølge Luise Li Langergaard den store svaghed – både hos Wikipedia og traditionelle opslagsværker som Gyldendals Leksikon.

”Det er et kriterium, at der skal være konsensus om fortolkningen. Og det kriterium betyder, at det typiske opslag vil tilstræbe at være ukontroversielt. Det er en forholdsvis udbredt forestilling, at man på den måde kan

komme tættere på en sandhed. Men det er nativt og problematisk, for det umuliggør kritisk forskning. Studerende, der bruger det, risikerer at blive ensporede”, siger hun.

Luise Li Langergaard sidder i redaktionsgruppen på det danske online-opslagsværk Leksikon for det 21. århundrede – bedre kendt som leksikon.org.

I baggrundsoplysningerne om **leksikon.org** hedder det:

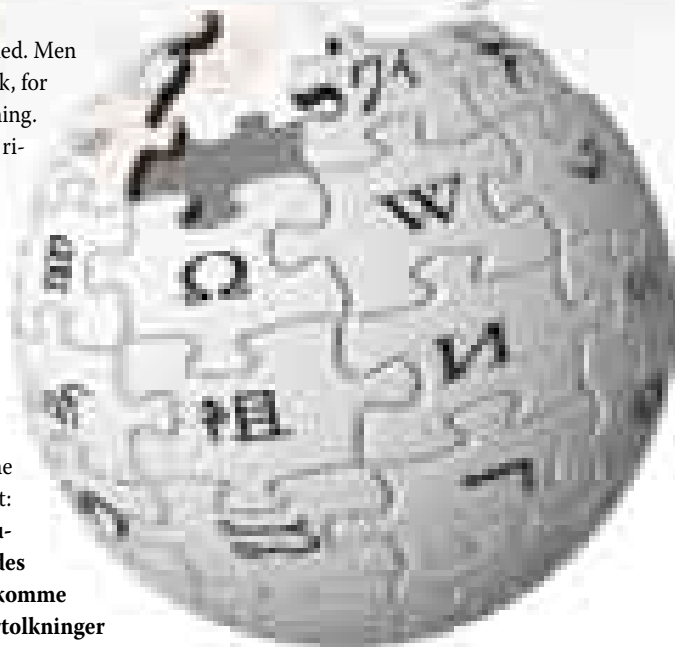
“Leksikonet er ikke neutralt, for neutraliteten findes ikke. I stedet søger det at komme med forskellige bud og fortolkninger på de begreber, der behandles. Læseren får ikke præsenteret én forklaring men flere. I den forstand er det udogmatisk, og deraf leksikonets motto: Tvivl på alt.”

Leksikon.org: Politisk farvet?

Leksikonen har over 3200 opslag skrevet af en række forskere på frivillig basis. Artiklerne kredser især om politiske og samfundsmæssige emner og begreber. Arbejdet bag leksikon.org er udsprunget i et venstreorienteret miljø, og mange af artiklerne bærer præg af en traditionelt venstreorienteret samfundsopfattelse. I Weekendavisen er sitet således blevet kritiseret fx for positivt farvet omtale af terrorgruppen Rote Arme Fraktion.

Omvendt er sitet også blevet rost fra mange sider: ”Politiske og videnskabelige principer kan ikke adskilles. Hvis man ikke rejser kritik, giver man legitimitet til en bestemt udlægning eller samfundsbeskrivelse. Udgangspunktet for Leksikon.org er, at det også er vigtigt at præsentere den alternative historie. Vi har fx også dobbeltopslag, hvor flere skribenter giver forskellige fortolkninger af samme emne”, fortæller Langergaard, der synes, at traditionelle opslagsværker foregøgler deres objektivitet.

Cliff Hansen fra Gyldendals står dog fast på den tilstræbte objektivitet som idealet for en opslagsartikel: ”Alle, der har en videnskabelig baggrund, er enige om, at der i nogle videnskaber ikke er en objektiv sandhed. Men så må man forholde sig til det, der er mest konsensus omkring i forskningsmiljøet. Man kan altid problematisere og være positiv eller negativ, alt efter om man tilhører højre- eller venstrefløj. Eller også kan man gøre som vi – orientere sig objektivt og tilstræbe at være så neutral som muligt.”

Wikipedia klarer sig fint i test

Det videnskabelige tidsskrift Nature satte sig i december 2005 for at måle, hvor meget ringere kvaliteten på oplysningerne i Wikipedia.org er i forhold til klassiske ekspert-forfattede opslagsværker. Derfor lavede man en test, hvor man målte Wikipedia.org i forhold til den førende betalings-encyklopædi Britannica.com.

Testen foregik ved, at man udvalgte artikler om 50 emner i begge opslagsværker inden for en bred palet af videnskabelige fagområder. Artikel-parrene blev derefter sendt til vurdering hos en ekspert i hver emne, der ikke vidste, hvilken encyklopædi artiklerne kom fra. Vedkommende blev bedt om at være opmærksom på tre fejltypen: faktuelle fejl, problematiske udeladelser og vildledende udsagn.

Eksperterne fandt en masse fejl af større og mindre karakter. Det interessante var, at der var næsten lige så mange fejl i artiklerne fra Britannica.com som i Wikipedia.org. I gennemsnit blev der fundet fire fejl i hver artikel fra Wikipedia, for Britannica var tallet tre.

Eller sagt på en anden måde: kvaliteten i opslagsartiklerne i det autoriserede betalings-opslagsværk Britannica er kun marginalt bedre end i 'amatør-versionen' Wikipedia.

lah

Journalist Øllgaards løgn og Mogens Madsens

Vedr. Jørgen Øllgaards interview med mig i nr. 217 og hans og Mogens Madsens bemærkninger herom i nr. 218:

1. Øllgaard lovede mig fuldstændig klart, at jeg skulle godkende hvad jeg blev citeret for. Alligevel laver han om på min udtalelse uden min godkendelse. Øllgaard lover et og gør noget andet; Øllgaard lyver. Om journalist Øllgaard også er en løgner på andre områder skal jeg ikke udtale mig om; jeg forholder mig alene til den konkrete sag.
2. Mogens Madsen er meget optaget af at slå fast (nr. 218) at Forskerforum føl-

ger "gældende journalistisk etik". Jeg går ud fra at han er enig i, at dette indebærer, at interviewede personer får en fair behandling? Men jeg har ikke fået en fair behandling i mindst to henseender: (1) journalist Øllgaard har tilbidsat en klokkeklar aftale om, at jeg skulle godkende hvad jeg blev citeret for; (2) Øllgaards artikel var ledsaget af et stort opsat forsidefoto af mig, der rigtigt skulle understrege, hvordan jeg udgør en del af the establishment—et billede siger som bekendt mere end tusind ord, og det er konteksten det kom-

- mer an på, ikke billedet i sig selv. Hvis det er god journalistisk etik burde der i det mindste være balance i tingene: mit indlæg om Øllgaard som en grim karl burde så være ledsaget af et passende foto, der bekræfter min påstand. I velvalgt opsætning naturligvis, for eksempel hældt ud over forsiden ligesom billedet af mig—et billede siger jo mere end tusind ord. Summa summarum: hvad blev der af lektor Madsens fine journalistiske etik?
3. En sidste ting, der undrer: hvorfor forholder Forskerforum sig ikke til sagens

Svar: Professor Sørensens tilføjelse

Professor Sørensen kan ikke finde fejl i journalistikken om, at DIIS-forskere skal forhandle deres "uafhængige forskning" med politiske interessenter. Derfor søger han at intimidere mig ved at påstå, at jeg "lyver".

Vi havde en klokkeklar aftale om, at Ge-

org Sørensen skulle have interviewtekst til gennemsyn, det fik han, og han havde kun kosmetiske rettelser. Men professor Sørensen sendte også en større tekst-tilføjelse udenfor interviewet. Nu foregiver han så, at journalister indgår klokkeklare aftaler om,

at alt hvad interviewkilder efterfølgende finder på, skal trykkes uden videre!

Der var ingen bagtanker bag forsidefotoet. Det var såmænd det eneste foto, som fandtes af professor Sørensen i de to store billedbureauer POLFOTO og SCANPIX.

Send journalisten på kursus

Formand for DIIS-bestyrelsen, professor Georg Sørensen, føler sig dårligt behandlet af journalist Jørgen Øllgaard – og det med rette. Hans meningsforstyrrende omskrivning og dramatiske forkortelse af Georg Sørensens udtalelse (som Georg Sørensen aldrig fik at se), er i sig selv en skandale, og hans forsvar for dette brud på god journalistisk skik gør kun ondt værre.

Jørgen Øllgaard forsvarer sig med, at trykning af Georg Sørensens fuldstændige kommentar ville være "dårligt journalistisk

håndværk". Derefter afviser han Georg Sørensens ønske om at få bragt sin kommentar i uredigeret form, da "en uafhængig avis redigeres efter journalistiske kriterier".

Hvor Jørgen Øllgaard har lært disse kriterier, ved jeg ikke, men at et blad redigeres efter journalistiske kriterier, giver mig bekendt ikke en journalist ret til at omskrive og forkorte udtalelser efter forgodtbefindende. Og slet ikke til at undlade at informere den, der har udtalt sig. Og slet ikke, når der ligger en klar aftale om

godkendelse af citater.

Desværre er den skandaløse behandling af Georg Sørensen langt fra det eneste eksempel på dårligt journalistisk håndværk i FORSKERforum – og det er en skam. Bladet bringer mange væsentlige historier frem, men desværre tabes alt for mange på gulvet på grund af journalist Jørgen Øllgaards særlige form for journalistik.

Hans stærkt tendentiøse form gør det alt for nemt for videnskabsminister Helge Sander og andre ansvarlige at trække på skulderen

Svar: Professorens misforståelse

Professor Jakobsen har misforstået noget. Journalister skal holde aftaler om gennemsyn m.m. som indgås med interview-ofre. Professor Georg Sørensen godkendte interviewet, men fremsendte efterfølgende en længere tekst-tilføjelse, med en anden tematik end interview'et. Den kunne ikke trykkes uden videre, men blev forsøgt omskrevet af mig. Omskrivningen fik Georg Sørensen forelagt, men han krævede ultimativt sin

teksttilføjelse optaget.

Det kan han ikke kræve, for så vil det være umuligt at lave journalistik. Det er op til et journalistisk jugement at redigere og trykke. En interviewet part kan ikke kræve at få en større tekst-tilføjelse optaget og kan i øvrigt ikke trække sine udtalelser eller et skriftligt dokument tilbage, jf. bl.a. Pressenævnets udtalelser om principper for interviews, hvoraf mediers ret til at redigere

fremgår (Oluf Jørgensen: Mediejura, afsn. 4.2.1).

Professor Jakobsen kan så mene, at det er en dårlig sammenskrivning; men undlader desværre at fortælle hvorfor. Det er i det hele taget vanskeligt at forholde sig til indholdet i professorens skidtspand, så den skal jeg undlade at kommentere.

Jeg kan generelt sige, at jeg har et udmærket forhold til interview-ofre – (og jeg

dsens etik

egentlige substans: udredningen om de danske EU-forbehold? Jeg er stolt af at have arbejdet sammen den gruppe eminent dygtige, unge forskere, der har skrevet udredningen. De kunne godt fortjene at nogen faktisk tog stilling til det, de havde skrevet. Det ville være at gå efter bolden, ikke efter manden. Synd at Forskerforum ikke i højere grad fokuserer på nogle af de interessante resultater, som forskerne frembringer.

10.10.08 *Professor Georg Sørensen, fmd. for DIIS-bestyrelsen*

ser

Hvis professoren ikke kan lide fotoet, fordi det kunne give signaler, som han ikke ønsker, skulle han jo bede bureauet om at få det fjernet fra arkivet.

Journalist Jørgen Øllgaard

og undlade at tage bladet alvorligt. Og som læser sidder man ofte og ærgres sig over, at Jørgen Øllgaard ikke kan holde sine egne meninger og fordomme ude af sit journalistiske arbejde.

Der er brug for FORSKERforum – men også for en journalistisk professionalisering af bladet. Man kunne starte med at sende Jørgen Øllgaard på kursus, så han kan lære den klassiske skelnen mellem journalistisk reportage og personlig kommentar.

17.10.08

Professor dr.phil. Kurt Jacobsen, CBS

er

håber ikke, at professor Jacobsens mistænkeliggørelse skræmmer nogle fra at lade sig interviewe). Nogle synes nok, det er ubehageligt at svare på kritiske spørgsmål, men prøver alligevel at holde sig til spørgsmålets kerne. Men enkelte vil ikke have anfægtet deres forvaltning af kritiske spørgsmål og går så i stedet efter at skyde på ham, der spørger.

Journalist Jørgen Øllgaard

DIIS til eksamen

Mens Udenrigsministeriet ikke vil afklare DIIS' gråzoner, så kan en kommende evaluering give nogle svar

Indtil 1. december venter de i spænding på DIIS – Dansk Institut for Internationale Studier – for her offentliggøres en evaluering af institutionen. Evalueringen udføres af uafhængige internationale forskere og har bl.a. til opgave at vurdere DIIS's strategi, aktiviteter og organisation og administration. Evalueringen skal også se på relationen til DIIS's interessenter (stakeholders) fremgår det af evalueringens kommissorium (se EVA.dk).

Evalueringen vil kunne give en uafhængig vurdering af, om DIIS' organisation og struktur lever op til internationale standarder for, hvordan uafhængig forskning bliver til – eller om strukturen er usædvanlig og gråzoneagtig, fordi DIIS' forskere skal forhandle sin forskning med politisk udpegede interessenter og fordi DIIS ikke har procedurer, der sikrer en uafhængig forskningsproces, jf. FORSKERforum 217-218.

Norge: DIIS ikke uafhængig af departementet

Men i udlandet opfattes DIIS-konstruktionen som meget usædvanlig. DIIS er en 'sektorforskningslignende institution' under Udenrigsministeriet med en enestående politiserede struktur. Den norske udgave hedder NUPI, og her er der ingen politisk udpegede bestyrelsesmedlemmer. Her skal forskernes produkter heller ikke 'cleares'. De ansatte forskere er tilmed ansat som tjenestemænd, med den tryghed i ansættelsen, som det giver:

"Den danske DIIS-struktur bringer forskningen nærmere departementssystemet, hvor forskningen kan styres direkte politisk. Det er brud på den skandinaviske tradition, hvor den 'uafhængige forskning' er sikret ved, at der er en adskillelse mellem politik og forskning", siger professor Iver P. Neumann, ansat ved NUPIs afd. for International Politik.

Udenrigsministeriet svarer undvigende

DIIS er en 'sektorforskningslignende institution' under Udenrigsministeriet, som dermed er tilsynsmyndighed med DIIS. Men ministeriet vil helst være fri for sin tilsynsrolle, fremgår det af Udenrigsministerens svar på folketingsspørgsmål i kølvandet på FORSKERforums artikler.

På spørgsmålet hvorfor alle 3 ministerudpegede repræsentanter i DIIS' bestyrelse var med i den 6 personers store følgegruppe om EU-forbeholdsrapporten svarer ministeriet, at de ministerudpegede var udpegede i deres "personlige kapacitet" og dermed ikke underlagt ministerinstruktion. De agerer således ikke som "embedsmænd" i forbindelse med varetagelsen af deres DIIS-bestyrelsespost.

Men ministeriet svarer ikke på, hvorfor alle tre er rekrutteret indefra ministerie-

systemet. Og der svares heller ikke på, hvordan de skal balancere deres ministerloyalitet i deres ansættelsesforhold og så deres private holdninger i "deres personlige kapacitet".

Ministeriet undviger tilsyn

Også på andre spørgsmål svarer Udenrigsministeren undvigende.

På spørgsmålet om ministerier eller andre offentlige myndigheder har bidraget med "tekstbidrag" til EU-udredningen svares blot, at DIIS har interviewet en række embedsmænd fra Udenrigsministeriet, og at det ministerudpegede medlem har "kommenteret" udredningen. Men ministeren svarer ikke kontant "nej" til, om embedsmænd har bidraget med tekstbidrag.

“Jeg må anbefale DIIS-bestyrelsen ikke at påtage sig yderligere udredningsarbejde, som kræver uafhængighed, indtil DIIS har sikret sig en meget større grad af akademisk og finansiell uafhængighed, som kan beskytte forskerne fra den type kritik, som I (bestyrelsen, red.) nu rejser efter færdiggørelse af mit slutudkast.
Udredningsleder
Ian Manners (i intern mail
27.maj)

Spørgsmålet om, hvorfor FORSKERforum ikke kunne få aktindsigt i DIIS-bestyrelsens mødereferater undviger Udenrigsministeriet sin tilsynsrolle ved at henvise tilbage til DIIS. (FORSKERforum nu formelt bedt Udenrigsministeriet – som tilsynsmyndighed – tage stilling til, om DIIS' afvisning af aktindsigt var lovlig).

Uklar procedure for rapporter og analyser

Udenrigsministeren afklarer heller ikke DIIS' procedure hvad angår forskernes forskningsfrihed. Det fremgår af DIIS-loven, at specielt udredninger for Folketinget – som fx EU-udredningen – afgives på DIIS-institutbestyrelsens ansvar, men spørgsmålet om bestyrelsens og direktør Nanna Hvidts rolle i andre rapporteringer er fortsat uklar. Udenrigsministeren fortæller således ikke, at om direktøren kan kræve at se forskernes udredninger igennem før offentliggørelse. Proceduren er uklar, idet Udenrigsministeren fortæller, at rapporter, analyser mv. "kan afgives på institutdirektørens ansvar", dvs. at det er direktørens afgørelse.

I praksis betyder det, at direktør Nanna Hvidt kan kræve at gennemgå forskernes rapportering før den offentliggøres, såfremt hun lugter, at den kan være politisk kontroversiel.

Urimelig mistænkeliggørelse

Forskerforum nr. 218 bringer nogle klip fra et interview i DR med undertegnede, som både i reportagen og på lederplads anvendes til at insinuere, at SFI's forskning er i en gråzone, hvor forskningen ikke er uafhængig af ministres politiske interesser. Den konkrete anledning er journalistens begæring om aktindsigt omkring udarbejdelsen af en rapport om 300-timers-reglen for gifte kontanthjælpsmodtagere.

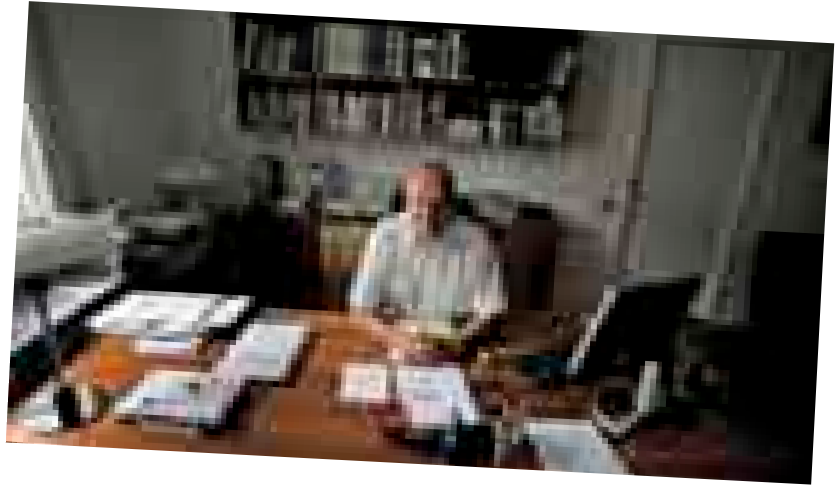
Det er indlysende, at der er god grund til at interessere sig for forskningens stilling, når forskningen drejer sig om et emne, der kan have væsentlig betydning for politiske, økonomiske, erhvervsmæssige eller andre interesser. Jeg hilser det derfor velkomment, at Forskerforum rejser en debat om emnet. Men det skal være på et ordentligt grundlag, og her synes jeg, der mangler en del.

For det første indeholdt interviewet med undertegnede – også i sin fulde længde – en række faktuelle fejl og mangler, som journalisten Jesper Tynell behændigt manøvrerede udenom. For det andet har både DR-journalisten og Forskerforum et meget snævert syn på forskningens uafhængighed.

Først det faktuelle: SFI gennemfører 20-30 udredningsopgaver om året for forskellige ministerier. Samtlige opgaver for ministerierne er på kontrakt og med fuld finansiering under indtægtsdækket virksomhed. Her er det ministerierne, der bestemmer, hvad der skal undersøges. SFI beslutter hvordan. I praksis vil der som regel være en dialog mellem SFI og ministeriet om begge dele i forbindelse med udformning af projektbeskrivelse og kontrakt. Alle projektbeskrivelser og kontrakter godkendes af SFI's øverste ledelse.

I de fleste tilfælde nedsætter SFI en følgegruppe til at rådgive forskerne i projektgruppen undervejs i projektet. Følgegruppens medlemmer, der udpeges af SFI, vil typisk bestå af 6-10 ressourcepersoner fra ministeriet, kommuner, interesseorganisationer, universiteter o.l. Der sidder altså ikke kun embedsmænd fra ministeriet med ved bordet, men også personer, der er ansat ved organisationer, der ikke kan antages at varetage ministerielle interesser. Drøftelser i følgegruppen er et led i SFI's arbejdsproces. Det foregår uformelt og uden referater. Sådanne drøftelser er selvfølgelig ikke offentlige. Det er projektgruppens interne diskussioner jo heller ikke. Det er en grundbetingelse for at kunne have en fri og åben debat. Desuden er medlemmerne af følgegruppen personligt udpeget, så der er ikke tale om, at ministeriet eller andre får fri adgang til diverse udkast og arbejdsdokumenter.

Herudover vil kontrakten fastlægge om, hvordan og hvor hyppigt, ministeriet orienteres om fremdriften i projektet. Her er der tale

om kommunikation mellem SFI og en anden myndighed, og det er derfor omfattet af de almindelige bestemmelser i loven om offentlighed i forvaltning.

Et meget vigtigt forhold er, at resultaterne af undersøgelsen altid offentliggøres, (her gælder en begrænsning, hvis det drejer sig om statshemmeligheder – dem har vi ingen af på velfærdsområdet) og at det er forskerne i projektgruppen, der alene har ansvaret for den endelige rapport. Rapporter, der er lavet af konsulentvirksomheder, kan lægges i skuffen, hvis ministeriet ikke synes, resultatet er bekvemt at få ud til en større offentlighed. Det kan en SFI-rapport ikke. Denne bestemmelse i lov om sektorforskning overses ofte – den er meget vigtig, som jeg skal komme nærmere ind på nedenfor, for den sikrer helt basalt, at SFI's arbejde altid kan ses efter i sømmene. Det er den bedste garanti for politisk uafhængighed.

Endelig overses det, at SFI sender rapportudkastene til bedømmelse hos en uafhængig ekstern ekspert. Referee-rapporten fra den eksterne ekspert forelægges inden rapportens offentliggørelse for SFI's øverste ledelse sammen med en redegørelse fra projektgruppen for, hvordan man har taget hensyn til referee's kritik og forslag.

Journalistikken er udtryk for et snævert syn på uafhængighed. Jesper Tynell og Forskerforum mener tilsyneladende at forskningens politiske uafhængighed afhænger af, om der sidder embedsmænd med i en følgegruppe, som projektgruppen kan diskutere med undervejs.

Det er imidlertid en noget mere omfattende problemstilling. Uafhængighed, kvalitet og troværdighed af undersøgelser for ministerier, kan understøttes gennem en række tiltag, som vi har erfaring med på SFI:

Undersøgelsen skal være tilgængelig for kritik fra fagfæller, og den skal udsættes for en uafhængig referee-bedømmelse før offentliggørelse. Den, der forhandler kontrakter/projektbeskrivelser i forskningsinstitutionen, skal ikke have det sidste ord mht. om in-

stitutionen skal gennemføre projektet – for at forebygge, at der gives køb på faglige hensyn i en forhandling. SFI har udfærdiget et sæt nedskrevne vilkår for gennemførelse af sådanne opgaver, der kun kan fraviges efter godkendelse hos den øverste ledelse. Forskerne skal desuden ikke udelukkende lave kontraktopgaver, men også udføre forskningsprojekter, hvor det alene er forskningsfaglige kriterier, der anlægges. Det sikrer muligheden for, at ethvert emne kan belyses fra flere vinkler. På SFI går lidt under halvdelen af forskernes tid med kontraktopgaver. Derudover løser vi kontraktopgaver for alle typer af eksterne rekvirenter – ikke kun for et bestemt ministerium.. Det sikrer, at andre interessenter kan bestille undersøgelser af andre spørgsmål vedr. et bestemt emne, hvis de fx er utilfredse med de spørgsmål et ministerium har valgt. Endelig udsættes kvaliteten af SFI's samlede arbejde med mellemrum for en uafhængig faglig bedømmelse i form af en international evaluering.

Det er efter min mening ikke sagligt at starte en debat på grundlag af et eksempel på en rapport om 300-timers-reglen for gifte kontanthjælpsmodtagere, der giver en vis – men dog noget forbeholden – støtte til en ministers politik. Vores formål er jo hverken at bekæmpe regeringen eller det modsatte, men at søge det fagligt mest korrekte svar på den problemstilling, der skal undersøges.

Der kunne være grund til mistanke, hvis resultaterne overvejende faldt ud til fordel for en ministers politik. Jeg kan hilse og sige, at det ikke er tilfældet. SFI's rapport om virkningen af indførelse af et loft over kontanthjælpen fandt fx ikke tegn på, at loftet havde den positive effekt på at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde, som havde været politikernes argument for at indføre reglen.

Jeg kunne nævne mange andre eksempler, men jeg håber, at pointen er klar: Uafhængighed er noget, der skal værnes om på mange planer, men det har ærlig talt ikke en snus med følgegrupper at gøre.

*Direktør Jørgen Søndergaard, SFI
– Det Nationale forskningscenter for Velfærd*

De akademiske badedyr

Udenforstående tror, at forskere holder månedlange ferier. Men forskerlivet er pakket. Og vel skal der konkurrence til at motivere indsatsen – men den grænse er efterhånden klart har overskredet, mener TIM BIRKHEAD

Begyndelsen af juli spurgte min aldrende mor mig, om jeg nu holdt ferie, dvs. om jeg nu holdt fri indtil det nye semester begyndte i september? Selv om jeg i årevis har forsøgt at befri hende fra denne vrangforestilling, går hun stadigvæk ud fra, at, når de studerende holder sommerferie, har jeg – og samtlige mine forskningsansatte kolleger – ligeledes fri.

ESSAY. BADEDYR

Denne meget udbredte misforståelse er ikke forbeholdt mødre. Måske er det en slags levn fra tresserne og Malcolm Bradburys roman *The History Man* – en mere afslappet tid, hvor (nogle) forskere tillod sig at nyde både lange ferier og fri kærlighed (ofte på samme tid). Men det kan også skyldes, at der faktisk stadigvæk er forskere, der holder fri hele sommeren.

Selv om mange af mine kolleger tillader sig at holde en velfortjent ferie i sommerperiode, hvor der ikke undervises, er det dog kun et fåtal, jeg kender, som holder samtlige de feriedage, som de er berettigede til, og ingen holder fri i tre måneder.

For de fleste af os er arbejdsdagen i undervisningsperioden optaget af forelæsninger, klasseundervisning og vejledning; vi læser opgaver og bakser med ansøgninger og forskellige såkaldte serviceenheder med selvmodsigende navne; vi besvarer e-mails og udfylder skemaer. Hvis der virkelig skal arbejdes kreativt, er det ikke på kontoret, det foregår – her er der simpelthen alt for mange småting at tage sig af, og alt for mange afbrydelser.

I stedet arbejder mine kolleger hjemme, når de skal forberede undervisning, skrive ansøgninger om forskningsmidler, udarbejde papers og foredrag, og det sker mest om aftenen og i weekenderne.

De fleste af mine kolleger bruger langt mere end 37 timer på deres arbejde, dels fordi de er entusiaster, dels fordi at være forsker er lidt ligesom at være selvstændig erhvervsdrivende – hvis man ikke arbejder en vis del ud af bukserne, får man ikke de nødvendige midler, man kommer ikke til at avancere, og man får heller aldrig bugt med al den forskning, der hober sig op.

Men hvor hårdt arbejder vi egentlig? Er der nogen, der ved det? Man skulle tro, at med bevillingsmyndighedens (HEFCE) krav om, at de britiske universiteter laver tidsundersøgelser for at kvantificere vores aktiviteter, var svaret til at komme i nærheden af.

Men disse undersøgelser registrerer kun, hvor meget tid, der anvendes på forskelli-

ge aktiviteter, og ikke hvor mange timer gennemsnitsforskeren arbejder.

Det kunne jo være interessant at vide, men jeg tvivler på, at vores herrer har nogen som helt intention om at pirke alt for meget i netop den hvepserede, for mon ikke de er bange for, hvad de kan komme til at opdage af forskelle mellem institutioner og formentlig mellem institutter i samme institution?

Sådanne forskelle kunne jo også rejse ubehagelige spørgsmål om, hvor meget, folk får i løn i forhold til, hvad de laver.

Problemet er, at vi som oftest blive målt (og ofte er det os selv, der gør det) i forhold til "de bedste" – og det kan jo også betyde det mest ekstreme.

Det naturvidenskabelige tidsskrift *Nature* bragte for nylig en profil på en medicinsk forsker i Californien, der beskrives som en person, hvis "arbejdsdag begynder, når han vågner kl. 3 og begynder at skrive på ansøgninger og papers".

"Kl. 6 eller 6.30 løber han en lang tur, svømmer eller cykler ... og er på kontoret allerede inden kl. 7.30."

Denne forsker er i besiddelse af 11 forskellige forskningsbevillinger, og han bestyrer et laboratorium med 35 mennesker. Hans forskere "har ugentlige målsætninger, der skal opfyldes, og [hvis] udvikling måles ved hjælp af projektstyringssoftware".

Han har mere end 75.000 citations og et H-indeks på mere end 100. Ironisk nok – eller måske endda helt profetisk – forsker han i celledød.

Hvilket alt sammen giver anledning til en række spørgsmål – som f.eks. hvornår kan det være nok? Der er jo altid en bevilling til, som man kunne søge; altid en paper til, man kunne skrive. Og fordi det aldrig er nok, er situationen ude af kontrol.

En yderligere årsag til, at vi forskere arbejder så mange timer, er selvfølgelig, at vi er nødt til at bruge så meget tid på opgaver, som enten giver et lavt afkast eller som er fuldstændig spild af tid, som f.eks. mange bevillingsansøgninger.

Det er både en skandale og demoraliserende så meget tid, som vi forskere bruger på at skrive (og bedømme) sådanne ansøgninger.

Somme tider fantaserer jeg om at være ansat i en af disse europæiske forskningsinstitu-

tioner, hvor de indsatte ikke er tvunget til at bruge tid på at skrive bevillingsansøgninger, men som i stedet får tildelt forskningsmidler automatisk. Perspektiverne og friheden kan man næsten ikke forestille sig som universitetsansat forsker i Storbritannien.

Men boblen brister ret hurtigt, for virkeligheden er slet ikke så tillukkende. Det er min erfaring, at forskere i den slags privilegerede miljøer kun sjældent er så produktive eller kreative som mine kolleger på de britiske eller amerikanske universiteter. Den alt for nemme adgang til forskningsmidler ser ud til – i hvert fald i nogle tilfælde – at dæmpe entusiasmen og afstedkomme selvtilfredshed.

Det turde være indlysende, at forskere har brug for en smule konkurrence til at motivere dem, men – og det er min pointe – der findes en grænse, som jeg mener, at vi i Storbritannien og vores kolleger i USA efterhånden klart har overskredet.

Balancen mellem arbejde og fritid er noget, som er til stadig debat, og det er noget, som hver enkelt selv skal tage stilling til. Griber man det rigtigt an, er fordelene indlysende: stor jobtilfredshed, avancement, måske endog national og international anerkendelse.

Men gøres det forkert, er det mest sandsynlige udfald, tja, celledød.

Tim Birkhead er professor ved University of Sheffield, UK

Oversættelse: Martin Aitken

Kilde: *Times Higher*, 04-09-2008

Udgiveradresseret maskinel magasinpost id-nr.: 42026
 Alt henvendelse: dm@dm.dk, telefon 3815 6676

"De lyttede imødekommende ..."

Timelærere på vej ned af Folketingets trappe efter at have talt deres sag for Videnskabsudvalget: Chresteria Neutzsky-Wulff, AU-Klassisk Filologi, Nils Braad Petersen, AU-engelsk og Iben Sønderup, AU-Handelshøjskolen

Timelærerforeningen ved Aarhus Universitet var onsdag d. 23. oktober i foretræde for Folketingets Videnskabsudvalg:

"Vi følte os godt modtaget, på en høflig måde; i hvert fald ikke afvisende. De tilstedeværende politikere lyttede imødekommende og lurede lidt på os. Og spurgte lidt", fortæller Iben Sønderup, formand for den meget aktive bestyrelse i Timelærerforeningen.

Timelærerne er utilfredse med at være "daglejere", en billig arbejdskraft-buffer for universitetet. Tidsbegrænsede stillinger giver stor fleksibilitet for arbejdsgiverne, men giver ingen rettigheder for de ansatte og nul pension m.m.

Og oveni så driver beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen tilmed klapjagt på dem med stramninger på dagpengeområdet og kontrol af deres jobsøgning og så videre: "Det er jo en uløselig knude, at på den ene side vil beskæftigelsesministeren smide os ud af dagpengesystemet og på den anden side er universiteterne afhængige af, at vi får supplerende dagpenge ved siden af vores deltidsjob, for ellers kan universiteterne ikke få afviklet deres undervisning", lyder klagen fra timelærerne.

Ministeren var der ikke selv

Iben Sønderup synes nok, at der var et lidt tyndt fremmøde i Videnskabsudvalget og det var skuffende, når timelærerne kom rejsende til helt fra Aarhus. Kun 5-6 udvalgsmedlemmer ud af de 18 ordinære havde tid til at troppe op.

"S's og SF's medlemmer var der. Ministeren var der ikke selv, men Venstres nye ordfører Malou Åmund var der. Udvalgets formand Marianne Jelved var der desværre ikke. Og heller i DFs Jesper Langballe. Vi fortalte så de tilstedeværende, at vi havde skrevet til ministeren med en opregning af problemerne og at han har givet et automatsvar, som tilmed er forkert. Først skrev han, at han er helt sikker på, at universiteternes ledelser nok vil forstå at bruge reglerne efter hensigten – men sådan oplever vi det altså ikke. Vi oplever, at universiteterne af økonomiske hensyn ikke vil sikre deltidslærere bedre vilkår, hvis de kan lade være.

Og så svarer han, at eksterne lektorer er dækket af overenskomsten, men det er vi jo netop ikke, når vi fx ikke får pension m.m."

Tag af Globaliseringsmilliarderne

Timelærerforeningen sagde, at hvis politikerne vil kende omfanget af timelæreres problemer, så bør der laves en undersøgelse af, hvor mange konfrontationstimer, der faktisk afvikles af timelærere.

"Politikerne svarede, at nogle af vores problemer skal løses via overenskomst-forhandlingerne i 2011, og det er nok rigtigt. Men politikerne kunne jo aktuelt sørge for, at nogle af Globaliseringsmilliarderne afsættes til at skabe flere faste stillinger på universiteterne, dvs. som studieadjunkt eller studielektor med forskningsret og pligt, så vi slipper for at sidde derhjemme og lave det i vores fritid", siger Sønderup.

Hvordan blev I så lempet ud af døren?

"Efter 20 minutter selv om vi ifølge tidsplanen kun havde 15. De sagde tak, fordi vi kom og at det havde været positivt. Og at de nu vil le drøfte sagen i deres grupper. Så noget konkret fik vi ikke med hjem".